JIŘI MAREK

OK 096 nu răspunde

EDITURA MILITARĂ

JIŘÍ MAREK

OK 096 nu răspunde

În românește de
SANDA APOSTOLESCU

EDITURA MILITARĂ, BUCUREȘTI, 1986

I

Avionul se îndreaptă spre aeroport dinspre răsărit, așa că, dimineața, are întotdeauna lumina în spate și, sub el, întreg ținutul e inundat de strălucirea soarelui care se înalță.

Aeroportul a și luat legătura prin radio cu piloții. Dedesubtul lor se desfășoară coamele ondulate, înecate în lumină, ale dealurilor, în timp ce în văile adînci ceața persistă încă, albă și enigmatică, ascunzînd satele și orașele, astfel că peisajul pare pustiu, neînsuflețit.

— N-ai idee ce mult îmi place aeroportul ăsta ! îi spuse copilotul căpitanului.

Azi zburau împreună pentru prima dată și o asemenea zi nu se uită ușor. Se străduia să-i spună noului coleg ceva plăcut. Desigur, căpitanul e învățat cu alte peisaje, copilotul știa prea bine pe unde zburase el, dar n-are a face, colțișorul ăsta e cu adevărat nespus de frumos.

Căpitanul nu răspunse nimic. Privea drept înainte, spre pista de aterizare care se desfășura ca o panglică cenușie de-a lungul dealurilor.

Căpitanul își anunță sosirea conform regulamentului și, de pe aeroport, îi răspunse glasul cordial al unui om pe care nu-l cunoștea încă ; dar omul acela străin îi zise :

— Bine ați venit !

Nu era obligat să o spună, de fapt nici nu ar fi trebuit s-o facă, la aterizare sînt alte comunicări mai importante de făcut.

Căpitanul ar fi trebuit să întrebe care e forța vîntului, dar nu întrebă. Spuse și el, cu glas obișnuit :

— Mulțumesc pentru urare.

„Straşnic, gîndi copilotul, ce bine că i-a urat bun venit, exact de asta are nevoie."

— Aterizează tu, cunoști locurile mai bine decît mine, spuse căpitanul.

Aprobă din cap. „La urma urmelor nu era silit să-mi treacă mie comanda, ar fi putut să facă pe grozavul și să arate că pentru el e o nimica toată să aterizezi cu o bărcuță cum e Jak-40. Frumos din partea lui că a făcut gestul ăsta."

Copilotul trase manșa, reduse viteza și, dacă n-ar fi fost glasul stewardesei, care-i anunța pe pasageri că echipajul condus de Zdenek Siegl își ia rămas bun și speră să-i reîntîlnească, probabil că nimeni nu și-ar fi dat seama că aterizează. Copilotul realiză o coborîre cît se poate de frumoasă și atinse pămîntul cu atîta delicatețe, de parcă l-ar fi mîngîiat numai, ca abia pe urmă să permită aparatului să se sprijine pe suprafața de beton ; roțile trenului de aterizare duduiră și avionul frînă brusc.

Bărbatul care îi indica pe pistă cu două palete colorate unde să oprească aparatul, o făcea numai de formă, știa și fără ajutorul lui. Era primul avion care sosea pe ziua respectivă și aveau toată pista la dispoziția lor. Avionul se întoarse încă un pic, să fie cît mai aproape de clădirea aeroportului, și se opri complet, cu motoarele stinse. Ste-

wardesa deschise ușa din spatele avionului ; în dreptul ei apăru o scară de metal. Călătorii se grăbiră să coboare.

Copilotul deconectă aparatele, căpitanul își scoase casca și spuse :

— Ai aterizat, frate, ca pe puf.

Și ridică degetul mare, ca să-i arate ce grozav fusese.

Secundul aproape că roși :

— Mulțumesc... Pe o vreme ca asta, oricine trebuie să aterizeze așa. Aici însă uneori e ceață, și atunci e mai rău.

Își adună lucrurile, în timp ce căpitanul nota ultimele informații asupra zborului.

— Au aici o cafea grozavă. Prima cafea de dimineață băută pe aeroportul ăsta e, după mine, lucrul cel mai plăcut.

— Cafea de stațiune balneară, rîse căpitanul și își aduse aminte de cafeaua de dimineață de pe aeroportul din Cairo — după zborul de noapte, ai într-adevăr mare nevoie de ea. Îți mai aminti și de băruletul de lîngă aeroport, la marginea deșertului ; se numea Șeherazada.

Nu spuse însă nimic. Toate astea s-au dus, acum se află într-un Jak mic și zboară pe o cursă internă, e bine dacă vorbește cît mai puțin, poate că ei tocmai asta așteaptă, să spună ce nu trebuie, să facă pe grozavul, că nu-l interesează o magherniță ca asta, că alte locuri a văzut el... Nu, asta nu se va întîmpla. Trebuie să știi să taci.

Ies pe pistă, așteptînd să vină și stewardesa, respiră adînc aerul parfumat și se simți pătruns de calmul deosebit al acestei piste de aterizare pustii și al clădirii mici a aeroportului, care semăna mai degrabă cu o vilă ceva mai mare, răsărind din verdeața copacilor. „Un aeroport în ediție de buzunar, spuse încet. Bineînțeles că toți sînt la curent cu ce s-a întîmplat cu mine, cei din avioane află întotdeauna totul." Poate că așa trebuie să

fie. Depind unii de ceilalți. Așa că știu, probabil, totul despre el. N-ai ce să faci, și asta ține de înfrîngere.

— Hai, Janička, pe tine te așteptăm ! îi spuse stewardesei.

Fata zîmbi și porni în tăcere alături de el.

„Și ea știe totul despre mine, își spuse, de-aia tace." Fata însă rosti brusc :

— Abia aștept să beau o cafea cu lapte ! O să mănînc și un corn de Karlovy Vary !

Secundul îl privi semnificativ : „Ți-am zis eu !".

„Păi da, se gîndi el, pe un aeroport ca ăsta nici nu poți aștepta altceva decît o cafea cu lapte. La Calcutta, de exemplu, abia aștepți să te afli din nou într-o încăpere cu aer condiționat, căci în cele cîteva momente cît traversezi suprafața de beton, te simți ca într-o baie de aburi și cămașa ți se lipește de corp."

În ușa clădirii stătea un bărbat în uniformă de aviator și zîmbea de parcă i-ar fi așteptat. Era comandantul aeroportului. În timp ce pe ceilalți doi îi salută cu o simplă clipire din ochi, lui îi dădu mîna și-l întrebă cum a fost zborul.

— Bine, se înțelege.

Intrară în camera personalului și mirosul cafelei se și făcu simțit.

„Chiar că-i grozav aici, liniște și pace, ca acasă. În fond îmi și pare bine că toți știu totul și că pot să tac."

Soarele dimineții cădea prin fereastra mare pe frunzele verzi ale ficușilor. Aveau la dispoziție jumătate de oră și puteau să bea cafea, să tacă sau să povestească despre pescuit.

Comandantul explica cu înflăcărare ce pești sînt în barajul acela mic, spre sud, pe care sigur l-au văzut de sus.

— Vreo doi dintre piloții care zboară pe ruta aceasta și-au făcut aici concediul, și nici unul n-a regretat. Nu

încercați și dumneavoastră ? Să prinzi un păstrăv curcubeu nu-i puțin lucru !

— Poate o să vin și eu o dată, spuse căpitanul evaziv. Mai întîi, însă, trebuie să zbor de mai multe ori încotro, nu ?

— Se-nțelege, să vedeți cum e la noi în toate anotimpurile. Aici și iarna e frumoasă.

— Și iarna, gîndi trist căpitanul. Pînă atunci mai e aproape un an, acum e primăvară. Știu prea bine că nu mă dau ei prea curînd din nou pe curse externe."

Ceasul electric arăta ora șapte și douăzeci și cinci de minute.

II

Mașina cu semnul Pragocarului, * bine pus la vedere pe parbriz, se cățăra la deal în viteză maximă ; bărbatul de la volan tăia majoritatea curbelor. Femeia, așezată pe banchetа din spate, scotea din cînd în cînd cîte un țipăt, speriată, dar nu făcea astfel decît să mărească iritarea bărbatului.

— Încetează, fir-ar să fie ! strigă el după ce luă cu mare efort o curbă ; e o mașină leneșă, las' să scot din ea, la sfîrșit, tot ce se poate.

Femeia amuți speriată și-și apăsă batista pe gură. Se străduia din răsputeri să nu plîngă.

— Aeroportul, spuse în cele din urmă bărbatul, după ce urcară panta. Am ajuns, știi ce ai de făcut !

* Pragocar — întreprindere din Praga care închiriază autoturisme (n.t.).

Nu spuse nimic, oftă numai. Mașina se apropie de clădirea aeroportului. Bărbatul frînă și femeia apucă mînerul portierei. Întoarse încă o dată capul spre el :

— Te rog, Jenda *, mai gîndește-te.

Văzînd că nu răspunde nimic, adăugă rugător ;

— E vorba de viața noastră. Și de copil...

Glasul ei îndurerat îl emoționă puțin. Spuse obosit :

— Bine, bine, știu... Dar ce altceva ne mai rămîne de făcut ? Tocmai fiindcă e vorba despre noi toți. Și de copil.

— Mie mi-e frică.

— Coboară. Am discutat totul, de atîtea ori, încît e inutil să mai vorbim despre asta. Nu mai putem da înapoi, clar ?

Vocea lui devenise brusc tăioasă, poruncitoare. Femeia nu mai zise nimic, deschise portiera și coborî. Mașina o luă imediat din loc ; în timp ce femeia mergea spre clădire, bărbatul parcă mașina sub copacii de lîngă șosea.

Înainte de a intra în holul aeroportului, femeia privi înapoi. Văzu că bărbatul rămăsese în mașină, ba i se păru că-și culcase capul pe volan, ca și cum ar fi fost nespus de obosit. Probabil că nici lui nu-i este ușor, chiar dacă se poartă de parcă ar fi de fier. Doar îl cunoaște destul de bine, după atîta timp ; a fost întotdeauna un amestec ciudat de duritate și gingășie, cel mai adesea e ca un copilaș care-și pune ceva în gînd și e musai să se împlinească. Privirea i se îmblînzi. Îl iubea, aici stătea toată suferința ei. Noaptea trecută, pe care o petrecuseră la hotel, fusese o noapte de teamă și de speranță. Ar fi trebuit să doarmă, nu să se frămînte tot timpul, întrebîndu-se ce o să urmeze.

Ușa clădirii se închise în urma ei ; bărbatul tot nu coborî din mașină. Poate că se gîndește și el la toate astea, poate că, singur pentru o clipă în mașină, îl cuprinde și pe el teama și renunță, și se întoarce acasă. Pînă la urmă

* Jenda — diminutiv de la Jan (n.t.).

o scot ei la capăt. Chiar atît de rău nici nu e, evident, dacă nu se gîndește la căsătoria ei nereușită. Din fericire, bătrînul soț nu pretinde nimic de la ea, nici copilul, și asta e bine. Se învățase să trăiască singură, credea că așa va rămîne, deodată însă apăruse el, Jenda, plin de idei și de planuri, și ea reîncepuse să spere într-o viață nouă.

Tocmai de aceea ar trebui să înțeleagă și el și să renunțe...

Privi în jur și constată, cu uimire, că e singură în hol. Venise prea devreme. Se uită îngrijorată la ceas.

În difuzoare se auzi o voce răgușită :

— Avionul ČSA OK 095 de la Praga aterizează

Huruitul avionului care se așeza lin pe pista de beton ajunse pînă la ea.

Alese un scaun din mijlocul holului și se întoarse cu spatele spre intrare. Observă apoi că la dreapta e un bufet cu cîteva măsuțe. După tejgheaua înaltă apăru vînzătoarea. Se duse spre ea și comandă o cafea și un coniac.

Vînzătoarea rîse :

— Da, ăsta-i cel mai bun lucru cînd nu știi cum o să te simți acolo, sus. Unul mare ?

Aprobă din cap. Apucă apoi cu avidități paharul și bău. La a doua înghițitură îl dădu peste cap și simți o căldură neobișnuită în stomac și un fel de ușurare. „Iartă-mă, Jenda, își spuse, că m-am purtat în halul ăsta. De vină e noaptea asta în care n-am dormit deloc, m-am tot frămîntat, or înaintea de orice hotărîre capitală trebuie să dormi bine. Și să fii decis... Eu însă n-am fost și se pare că nici nu sînt. Pur și simplu mă îndoiesc și mi-e frică."

Zgomotul avionului se amplifică, rula acum pe pistă și se apropia de clădire. Apoi încetă brusc. Curînd începură să apară pasagerii.

Nu știa că în clipa aceea Jan coborîse din mașină, traversase în fugă șoseaua și trecuse dincolo de clădire. Se

oprise la marginea gardului de fier care despărțea aeroportul de restul lumii și privea încordat cum coboară oamenii. Era mulțumit de ce vede.

Două femei mai în vîrstă, mergînd foarte încet, veniseră probabil la tratament. Două perechi de profesie nedefinită, la tratament și ei ; trei funcționari cu nelipsitele serviete diplomat se grăbeau spre clădire. Cîțiva copii, buimăciți de minunăția zborului, însoțiți de o profesoară. Aveau mii de întrebări de pus și nu voiau cu nici un chip să se îndepărteze de avion, care, privit de aproape, îi fascina. Fata în pulover alb, de la îmbarcare, care cu o clipă înainte luase documentele avionului, acum le făcea semn cu mîna din clădirea aeroportului. Profesoara fu silită să le ceară copiilor s-o ia din loc. Grupul mic, ciripind ca un stol de păsări, se urni cu părere de rău. Tocmai la urmă venea încet o doamnă în vîrstă cu geantă mare.

Jan Holman stătea nemișcat, atent. Echipajul nu ieșise încă... Poate că bărbatul pe care îl așteaptă coboară cu ei. Un bărbat singur, civil...

În sfîrșit, din avion coborîră doi aviatori, așteptară o clipă, li se alătură apoi și stewardesa. Porniră toți trei spre clădire.

În clipa aceea, de avion se apropie un milițian, care stătuse ceva mai departe, privi de formă avionul, nici nu se osteni să urce scările. Dădu din cap și le spuse ceva femeii și bărbatului în salopete albe, care veniseră să facă curățenie în avion. Asta înseamnă că s-a terminat. În avion nu mai e nimeni. N-a zburat cu ei. Și asta e bine ! „E foarte bine, se gîndi și zîmbi pentru prima dată în ziua aceea. Simțea nevoia. Alena e o femeie de treabă, dar te poate scoate din fire. Și tocmai asta nu-mi pot permite."

Jan Holman se întoarse și porni înapoi, pe șosea.

[illegible] trebuie să sosească din oraș și autobuzul care [illegible] pentru zborul de întoarcere și-i ia pe cei [illegible] au aterizat. Între timp a sosit o Tatra 603, [illegible] pentru cei trei cu servietc. Vreo comisie, [illegible] Tobi iar : „Mă pricep la oameni, imediat i-am [illegible]

Totul e în perfectă ordine.

[illegible]ția Alenei, evident. Femeile sînt ciudate, me[illegible] era. La început sînt încîntate și dispuse să-și [illegible] complet viața, te asigură că te iubesc, afirmă că [illegible] întîlnit niciodată un asemenea bărbat și pe [illegible] când să treacă la fapte, se opresc în ultimul mo[illegible] pe nebunele. Alena, de pildă, începe să vor[illegible] despre copil, de parcă n-ar fi ținut de la început [illegible] de el !

[illegible] trebuie să se asigure într-o privință. Bărbatul acela [illegible] în civil, nu fusese în avion. Dar ar fi putut să fie [illegible] clădirea aeroportului ! N-are de ales, trebuie să [illegible]ească înainte de venirea autobuzului.

Intră deci în clădire. Oamenii stăteau în hol, își aștep[illegible]. O pereche, soț și soție, doreau să plece cît [illegible] pot, trebuiau să prindă autobuzul de Jachymov. [illegible] era în criză și făcea scandal că dacă-l pierde din [illegible] liniei aeriene, va trebui să aștepte pînă la prînz, [illegible] trebuie să se prezinte în stațiune la ora 11.

[illegible] autobuzul sosește dintr-o clipă în alta, are pro[illegible] mai mult mărire, sigur vine, doar avionul trebuie [illegible] înapoi, îi explică o funcționară.

Jan Holman se uită în jur, o zări pe Alena la bufet, [illegible] o bagă în seamă și traversă grăbit holul. [illegible] distrat buzna pe o ușă pe care scria „Intrarea per[illegible]soanelor străine interzisă."

[illegible] încăperea pe care o cercetă cu viteza fulgerului erau [illegible] fotolii mici și cîteva măsuțe, la care stăteau cîțiva

în uniformă de aviatori, îi recunoscu pe cei doi
ți, și un bărbat mai în vîrstă, probabil de aici, de la
port. Și fata în uniformă d însoțitoare de bord, ș
ata pe care o văzuse lîngă avion, în pulover alb cu guler
rulat. Unul dintre aviatori se apleca
să-i promi
ea că va veni aici la poștă, dar numai dacă merge ea
cu el la baraj, îi pregătește sandvișuri, îi dă whisky,
să nu răcească.

— De unde să iau whisky ? rîse fata.

— Adus pe ascuns. Îți dă Ivică. Crezi că două sticle pe zi
ne ajung ?

În holul de la intrare ușile erau închise. Jan Holman
aruncă să mai arunce o privire. În întuneric nu mai era nimeni.
Se auzi că ușile se închid și se retrag
în doi în
hol.

Abia după ce lumina de la
s-a stins
îmbar-
cînd se pare că roșiatu
l-a calmat
nervos ; Holman îi zîmbi în chip de
Vorovski
iute
holul, se uită din nou la Alena,
în același loc,
bineînțeles că nu avea o figură
.

Cît vedeai cu ochii, nici
de autobuz
nici vorbă, asta e singura chestie
altfel totul decurge exact așa
dimineața senină se lăsa ceața
apăruseră nori răzleți. Se ap
lăsase mai încolo și, de sub
sacoșă de piele cu curea și un
nu avea.

Lăsă cheile în contact
dată în jur, dacă nu-l urmă
șoseaua și intră din nou în
pasager obișnuit. Va trec
avion, își propuse.

Deși nu voia să
nu arăta că

ne a durerii.

upună.

băgă casca în buzunar. Femeia în uniformă îi zîmbi înţelegătoare.

Se auzi o voce în difuzor. Atrăgea atenţia stimaţilor pasageri care sosiseră de la Praga că, din motive tehnice, autobuzul va sosi cu cîteva minute întîrziere şi îi ruga să aibă răbdare. Bineînţeles, şi decolarea avionului va fi amînată.

După care răsună muzica veselă a programului de dimineaţă.

Cîţiva pasageri se duseră la bufet să bea cafea. Domnul nervos cu baston începu să caute un taxi. La măsuţa la care şedea Alena se aşeză doamna în vîrstă cu geanta sa mare.

Profesoara îi duse pe copii în faţa clădirii aeroportului, acolo se vor simţi mai bine decît înăuntru, unde s-a făcut fum de ţigară şi unde fac gălăgie. De fapt acest grup fericit era singurul care nu se grăbea.

III

Comandantul avionului îşi spuse că e grozav de plăcut să stai aşa, la o cafea ; nu-l deranja deloc că minutele zboară şi decolarea va întîrzia. Comandantul aeroportului, în schimb, devenise nervos şi mormăia că-i arată el şoferului autobuzului ; dacă i s-a întîmplat pe drum ceva, e de datoria lui să telefoneze la aeroport sau, şi mai bine, la agenţia din oraş, să facă ei rost de alte mijloace de transport. Căpitanul tăcea. Îşi spunea că minutele zboară al naibii de repede. În timp ce Alexandra se străduia să privească în altă parte, ca să nu-l vadă cum se tot uită la fata de la ghişeul de îmbarcări, copilotul Vasek Šedivy se distra grozav. „Ia te uită, căpitanului îi cam plac fetele !" Nu că asta ar fi ceva condamnabil,

[illegible] Dimineață ar fi putut să jure că-i place te- [illegible] Jana, și uite că e în stare să facă ochi dulci oricărcia îi iese în cale !

[illegible]nul îi surprinse privirea cînd fata în pulover [illegible] ghișeu și stewardesa începu să strîngă ceș- [illegible]. Spuse, ridicînd din umeri :

[illegible]ile sînt lucrul cel mai frumos de pe lume. [illegible] poți să mă crezi, am avut destule necazuri din [illegible]

[illegible]ine n-a avut ? spuse secundul cu înțelepciune. Eu, [illegible]plu. Cu prima care mi-a plăcut, m-am însurat. [illegible] ține din scurt. Pun pariu că, după mai puțin [illegible]nut de la aterizarea pe Ruzyne a și dat telefon [illegible]ne și toți de la club vor ști că „avionul meu de [illegible]oare" se și rotește pe boltă.

[illegible]ă că nu-i rău cînd o femeie ține la tine. Proble- [illegible]-au datorat cel mai adesea faptului că ea nu ma [illegible]ne știe ce, sau că s-a amestecat un alt treilea [illegible] noi.

[illegible]ardesa strînsese cețile și privea pe geam. Plecase [illegible]entul, după ce sunase la agenția ČSA, ca să afle [illegible]ntîmplase. Aflase numai ce știa deja. Autobuzul [illegible] timp și ar fi trebuit să ajungă de mult.

[illegible]n[illegible]zeprezece minute întîrziere ! Ce-or să creadă [illegible] se înfurie și trînti receptorul.

[illegible] că-l enervează cel mai mult faptul că e [illegible]pitan, Siegl, trecut disciplinar pe o cursă in- [illegible]sta e primul lui zbor încoace și va crede că [illegible]t mic, ca asta, e o adevărata debandadă. Și [illegible]că, de fapt, are dreptate. „Tinerii ăștia, [illegible] peste ocean, sînt plini de ei și aș dori ca tocmai [illegible]em impresia cea mai bună."

[illegible] spuse că ar fi mai bine dacă ar porni cineva [illegible]ce ore[illegible], pe drum e musai să întîlnească auto- [illegible]m[illegible] foc de nervos, o luă la goană, descuie

n-o să-i simtă lipsa !

o fată la pădure !

[illegible] sigur a aflat, oamenii din [illegible] primului avion care a ate- [illegible] cu Fati la o cafea, chiar [illegible] i-l fi spus. Și Marenka zboară [illegible] siguranță. Pe ea îmi [illegible] „Femeile au întotdea- [illegible]

[illegible] pilotul nu-l deranja [illegible] confortabil, recupera [illegible] „Ce am [illegible] și dorm întotdeauna [illegible] Sau e mai bine așa ?"

[illegible] hărăbol [illegible] a întâmplat să se [illegible]

[illegible] un tînăr căpitan de la ČSA.

[illegible]

numai ce e legat de zbor. De atîtea ori vorbim engleză și în țară ; la decolare și turnul ne dă permisiunea tot în engleză. Eu însă i-am spus — și încă foarte clar că e un porc beat. Din motive necunoscute, fraza mea în engleză nu l-a satisfăcut. A încercat să-mi dea o lovitură laterală. N-a reușit, dar pentru o clipă mi s-a tăiat respirația. Așa ! Și pe urmă mi-am pierdut cumpătul și m-am repezit la el. Și el la mine. Numai ca eu vedeam mai clar. Și am învățat, cîndva, *karate*. Așa că i-am pocnit una zdravănă după ceafă de s-a prăbușit la pămînt. A tras după el masa cu tot ce era pe ea. Lovitura a fost strașnică ! Orice cunoscător ar aprecia-o !"

Capitanul izbucni în rîs. Janicka întoarse mirată.

Copilotul moțăia în continuare.

Căpitanul, de parcă ar fi fost surprins făcînd ceva nepermis, spuse cu ton de scuză:

— Janicka, ar fi trebuit să facem o plimbare. Cred că rișnița aia a lor nu mai vine deloc ! Imediat după întoarcerea la Praga zburăm la Sliac, nu ?

— Sigur că știu. Azi e pentru prima oară cînd se întîmplă să întîrzie autobuzul. De obicei sînt punctuali, îi cunosc bine.

— Nu mă îndoiesc. Doar ai avut dreptate și cu cafeaua.

„N-ar trebui să rîd cu voce tare, cînd mă gîndesc la treaba asta, își spuse. Dar totuși cu lovitura a fost ca la carte. Fără sînge, fără vînătăi, cu muchia palmei."

Conflict internațional, spusese apoi încruntat, la Praga, funcționarul de la serviciul de personal. Din fericire, atunci, la Șeherazada, în afară de ei se aflau doar cîțiva negustori localnici, grași, care începuseră să bîiguie nervoși și să dea din mîini. Pe urmă ceilalți olandezi au crezut că e de datoria lor să sară în sprijinul colegului lor roșcat. Poate că totul ar fi decurs fără probleme, dacă prin apropiere nu s-ar fi aflat cîțiva polițiști înarmați cu mus-

...ub nas și cu o mulțime de galoane aurite. Au ... capăt scandalului și au golit barul cu o înde... fluturoare. Văicărelile proprietarului s-au auzit ... în pustiul întunecat, în care vîntul toamnei ... forma dune sub roțile Jeep-ului poliției. ..., cînd Boeingul KLM era gata de decolare ... hipajul ceh, cam posomorît, a pornit spre avio... în cabina avionului KLM s-a ridicat mîna navi... și a fluturat îndelung.

...uită, a spus atunci căpitanul oftînd. cum ne ...timpul ! Marenka, cred că o să te măriți cu un ...

...red că prea curînd n-o să mai ai ocazia să te bați, ... răspuns ea cu tîlc.

...red și eu. În orice caz, nu la Cairo.

..., omul trebuie să fie conștient, cînd face o ... înfrîngerea este reversul necesar al fiecărui ... întotdeauna numai două posibilități : cîștigi ... Eu cîștigasem, dar se pare că exagerasem. ... acum, în loc să mă aflu la marginea deșer... Cairo, sînt la marginea pădurii, lîngă Kar... Vary "

...năvăli comandantul aeroportului. Avea încă ...cheile mașinii și spuse :

...venit !

... se auzea huruitul puternic al autobuzului. ...ut ceva la ambreaj, nici n-am putut să-l cert ...

...apăru și șoferul, un bărbat mai în vîrstă, negru ... urma reparației. Dădu drumul la apă în chiu... văitîndu-se

... încă de data trecută ca mașina e ter... găsit ! Ăia dau tot timpul din gura, cică

Căpitanul rise :

[illegible]

[illegible]t recunoscu modest :

— Depinde...

[illegible] opt și cincispre[illegible] mirat[illegible]

IV

[illegible]

[illegible] v-am făcut să întîrziați ?

[illegible]

...bunătate. ... asta m-aș bucura ... mai putea trăi o zi ...

... neplăcută ? ... zîmbi ... fața compătimitor, ... controla biletul.

... dragă domnișoară, puțin aer ! Dacă aș ... respira ușurat.

... astea ? Zborurile noastre sînt ... În schimb, sînt cu capul în laț. Stăm foarte prost ... depășit investițiile, bani nu avem — și ... dute s-o încasez.

Fata îi ștampilă biletul.

... că totul se remediază !

... fi așa, vă invit să bem ceva împreună. ... Vâna și-și transportă urgent la bufet grijile ... negre privind discuția de la centrala ...

... voi adresa, cu trei valțe ... urări de bine ... Iată e un scandal de neînțeles. ... Înțeleg, îmi ... și ... și ... ar fi așa, atunci ... cu mila !

... aschilească ... timpul pauzei ... nedorite, când ... o plimbe pe ... în roua dimineții, la marginea ... pusese fața de ... ghișeu, ... o pară din mîinile ...

... domnișoară. Aș ... Vă rog ...

... stradă să treacă la alt pasager.

Doamna cea vorbăreață privea atent cum umbla bărbatul de la cîntar cu valizele ei, dar din păcate nu găsi nimic de reproșat. Ușor încurcată, se trase deoparte.

Bărbatul care urma la rînd o lăsă înainte pe doamna care stătea lîngă el. Fata îndeplini formalitățile de îmbarcare, îi dădu celui de la cîntar eticheta pentru valiză și, cînd bărbatul își puse valiza lui pe cîntar, îl întrebă :

— Zburați împreună ? Doamna are greutate excedentară, așa că dacă sînteți doi, trec greutatea împreună.

— Sigur, spuse bărbatul repede sîntem împreună.

Fata nu băgă de seamă că femeia, din motive necunoscute, roși și trecu imediat mai departe, așteptîndu-l pe bărbat, care luă și tichetul ei de bagaj. După ce se traseră amîndoi deoparte, se plecă spre el și spuse :

— Dar e imprudent... Trebuie să ne despărțim !

— Din păcate, știu, Kamilka. Tot mai sper că nu voi fi așteptat la aeroport și atunci te-aș duce la gară. Și am mai fi împreună o oră întreagă !

Dumnezeule, spuse femeia și strînse buzele de parcă ar fi vrut să împiedice lacrimile ce-i năpadiseră ochii. A fost atît de frumos. Atît de neașteptat de frumos !

— Mai sîntem împreună, Kamilka, spuse tandru bărbatul. Și vom fi împreună și sus, în aer.

— Știu, șopti ea, iar el îi oferi curtenitor brațul și porniră așa prin hol, strînși unul în celălalt.

Ne ducem la nuntă, domnișoară, spuse la ghișeu un tînar îmbrăcat de sarbatoare și arătă spre însoțitoarea lui și spre sora ei mai tînără. Două domnișoare și un cavaler de onoare. Adică eu. În total, trei bucăți. Trei bilete, vă rog.

Funcționara zîmbi și-i făcu semn sa dea sacoșa la bagaje.

Nu pot, domnișoara, trebuie s-o țin cu mine, e vorba de un dar de preț pentru ginere, ca să reziste. Trei

...e Becherovka*, știți, Karlovy Vary trebuie ...t prezetat cum se cuvine.

...vedeți să nu le spargeți, dar pe cîntar trebuie ...meți. Apropo, n-ați băut cumva o gură din sti...le ?

...spirit de observație, zău așa... Doar că eu beau de ...din haină o sticluță turtită.

...ele chicoteau.

...mai să nu pierdem nunta, spuse cea mai mare.

...u vă temeți, de altfel nici nu se face nunta fără ...

...spirit de observație, spuse nuntașul și luă bi...taloanele de îmbarcare.

În urma lui veniră alții, mai puțin vorbăreți și mai puțin veseli decît el.

...ei, un domn în vîrstă cu ochelari, care se uita ...mul la ceas. Fata observă și îl liniști :

...u vă impacientați, decolați imediat.

Mulțumesc, zîmbi domnul. Trebuie să ajung cît mai ...la Praga. Am considerat că e mai repede cu avio...decît cu mașina.

...siguranță, zîmbi și-i ștampilă biletul. Observă ...mintea numelui scria Prof. dr...

Probabil vă grăbiți la un bolnav, spuse.

Da, sînt așteptat la spital pentru o operație. E vorba de minute...

...fie bine, aviatorii recuperează sigur o parte din întîrziere.

Domnul, politicos, făcu o plecăciune.

Primii pasageri care trecuseră de ghișeu se îndreptau ...control și apre aparatul de detecție. Doamnele își ...neau poșetele pe pupitru și cele două femei în uniformă ...controlau iute și cu îndemînare.

...ovka – băutură alcoolică specifică pentru ... Vary (n.t.)

drum bun.

— Salut, Vâna.

... Deodată îşi dădu seama că toate se legă
nevenirea lui Karel la aeroport e probabil
în ceea ce discutaseră şi pentru ce se certaseră.
lui nu era în autobuz şi n-a venit nici cu
Dumnezeule, ce cretin!
cretin, Jenda, nu e. Începe să înţeleg
fel ca mine nu vrea, îi e şi lui frică!
nu mai vrea acum îi e frică! Viaţa lui
posibilă... Nu se poate una ca asta. Ea
precis şi trebuie să-l respectăm!"
o clipă şi apoi privi spre
averi se apropia de capăt.
-le! îi porunci.
-tai locului!
Şi tu?
Nu-ţi face griji din privinţa
fugă spre coridorul lateral
trimitea spre un post telefonic.
vrea să facă? Fără Karel, totul
negru în faţa ochilor. Îşi aminti de
Îi se strânse inima. Alenka e cu
poleşte nu se petrece aici... Simţi
spre ghişeu.
un pulover alb
— Nu vă simţiţi bine?
din cap şi
picioarele nu o mai slujesc.
— Nu mă simt... Aveţi
— De emoţie, probabil.
Aproape că ţipă.
— Nu, nu acolo... Eu...

Căută agitată biletul în geantă. Nici nu-şi dădea seama că-l ţine în mînă.

— Scuzaţi-mă, spuse fata. Îl iau eu.

— Sigur..., şi iar o cuprinse o undă de durere, de parcă ar fi năpădit-o un val fierbinte.

— Nu sînteţi obişnuită cu zborul, aşa-i ?

— Aşa e...

Fata observă că obrazul femeii era acoperit de sudoare. „Nu e numai frica de avion, ceva mai mult."

— Aţi fost la tratament ? Nu cumva e o criză de ficat ? Se mai întîmpla, îi spuse compătimitor.

— Nu ştiu... Să mă aşez o clipă.

— Desigur... Dar mult timp nu mai aveţi. Oricum, fiţi liniştită, cu dumneavoastră călătoreşte şi un medic, o să vă ajute dacă o să va fie rău.

Se duse apoi în spatele ghişeului, făcu legătura prin radio şi anunţă :

— Pasagerii de pe linia OK 096 Karlovy Vary — Praga sînt rugaţi să se prezinte de urgenţă la ghişeul de îmbarcare şi la controlul individual.

Din bufet ieşi în fugă un tînăr şi se repezi spre ghişeu :

— M-am lungit la o cafea. Întotdeauna se întîmplă aşa, cu cît e întîrzierea mai mare, crezi că ai mai mult timp...

Fata nu spuse nimic, era îngrijorată din cauza femeii bolnave care şedea pe scaun şi părea gata să leşine. Îndeplini în tăcere formalităţile de îmbarcare şi-l trimise pe tînăr la control.

În clipa aceea Jan Holman se afla la telefon. Cartea de telefon îi căzuse de două ori din mînă, într-atît era de nervos. „Fără panică, îşi spuse cu jumătate de glas, fii calm... Pînă la urmă totul depinde, evident, de mine. Am făcut faţă altor situaţii, o să reuşesc şi acum. Bineînţeles, putem amîna zborul, numai că azi e un prilej minunat. Dacă idiotul ăla s-a răzgîndit — treaba lui, nu

Putem sa-l lăsăm baltă." Telefonul sună în-
ne răspunse portarul hotelului.
Ascultă.
atît de amabil, a locuit, adică locuieşte la dum-
tra un domn Karel Mařík ?
moment... Da, un tînăr, aşa-i ? O sută patru-
trei.
Îl aşteptăm şi nu vine... Nu cumva nu s-a trezit
Sau a plecat ?
A plecat, dar noaptea trecută.
Cum adică ? Unde ?
Nu ştiu. Cine e la telefon ?
Holman îşi recapătă siguranţa :
De la Consiliul Popular, îl aşteptăm la o discuţie
Atunci telefonaţi la miliţie. L-au ridicat, era beat...
ţie de la Consiliu îl caută ?
Holman închise repede. I se tăiaseră şi lui picioarele.
simţise probabil ceva... Altfel nu se poate ! „L-au
ent.. Nu, n-am auzit prost. L-au ridicat. De ce ? Ce
făcut nebunul ? S-a îmbătat ?... E posibil, îi place
tura. Numai că miliţia nu te ridică de la hotel fiindcă
beat..., şi dacă l-au luat, dacă îl reţin, atunci poate
! Şi încă cum ! Va spune tot. Şi pe urmă ?"
Holul se golise. Acum e o chestiune de secunde. De
altă cale nu există decît să se urce în avion.
Sigur, aşa e... Chiar acum !
Ca prin ceaţă auzi o nouă chemare în difuzor.
Alergă spre ghişeu. Îi dădu fetei biletul.
Bagaj nu am, numai radioul ăsta cu tranzistor
Fugiţi, vă rog, la control spuse fata şi-i dădu bi-
ul şi talonul de îmbarcare.
Cînd trecu pe lîngă Alena, se apleca spre ea :
Iute, cu Karel e de rău, trebuie s-o ştergem !
înălţă capul şi-l privi de parcă n-ar fi înţeles ce
:

— Eu nu merg..., şopti.

— Trebuie ! şuiera, o apucă pe după umeri şi încercă s-o ridice.

— Călătoriţi cu doamna ? [illegible] fata cu pulover alb, căci asta ar fi fost soluţia cea mai bună pentru bolnavă. Să aibă grijă de ea soţul ei sau cel [illegible] fi, altfel ce să facă cu ea aici ?

Privi în sus şi spuse distant :

— Nu, nici n-o cunosc pe doamna. Voiam doar s-o ajut.

Alena scoase un [illegible]. Fata ieşi în fugă de la ghişeu şi se apropie de ea.

Jan Holman [illegible] din umeri şi se îndreptă spre control. Puse pe o bandă [illegible] şi trecu prin zona de detecţie. [illegible] apoi cu ajutorul detectorului manual.

Se întoarse [illegible] şedea fel de distrat [illegible] ţipă ceva [illegible] puţin [illegible] femeia în uniformă.

O auzi spunînd :

— Ar trebui să chemaţi un doctor !

Hoi, [illegible] radiatul dumneavoastră !

Jan Holman zîmbi a scuză.

— M-am prostit de tot.

[illegible] aparatul de [illegible] pe unul şi [illegible] pe [illegible]. Fata de la ghişeu alergă [illegible] cu hîrtia pa[illegible] în mînă şi se îndreptă în grabă spre avion. [illegible] îi [illegible] în urmă.

[illegible] durat cam mult, spuse nervos [illegible] : „Cu [illegible] capitanul nostru de puţul ar fi a [illegible] minune a lumii".

— O pasageră [illegible] bolnavă, avea un călător în minus, [illegible] fata [illegible] i-i dădu stewardesei [illegible].

Hufnan îşi croi drum în faţă, printre pasageri, [illegible] faptul că fata de la ghişeu ajunsese [illegible] cu stewardesa. Călătorii aşteptau [illegible]

— Da, cu doamna aceea !... De ce nu zboară [illegible] pe cele două fete.

— Nu ştiu, spuse fata de la ghişeu. Aţi venit [illegible].

— N-o aşteptăm ?

— Sigur că nu, spuse tăios.

— Înţeleg, răspunse scurtându-se. Am înţeles [illegible].

— Urcaţi, vă rog, spuse stewardesa.

Se mai întoarse o dată, de parcă tot nu mai [illegible] Alena va veni, apoi se urcă pe scară, în avion. [illegible] să intre primul ! Trebuie să vadă dacă nu [illegible] cineva e deja acolo.

Avionul era gol.

Cum e totul în ordine. În stânga de [illegible]. Pe tîmpitul de Kovaţ dracu' l-a luat. Dar [illegible] Alena ? Cum de-a putut să-şi piardă cumpătul chiar în clipa ? Ce Dumnezeu, nu înţelege că-i scapă [illegible] a vieţii ei ? Nu pricepe că o clipă [illegible] poate opri de la cel mai hotărîtor pas din [illegible] dacă punem la socoteală şi veşnicia ei [illegible] ?"

Îşi lipi obrazul de hublou. Pasagerii intrau [illegible] Alena însă nu se afla printre ei.

„Sînt singur... Absolut singur... Mult am fost [illegible] noi am vrut să întreprindă ceva împreună. Despre Alena [illegible] cred că e femeia care [illegible] să fie [illegible] mă ajută, şi-i voi [illegible] Îmi am doar [illegible] minute ca să mă hotărăsc. Uneori clipele înseamnă [illegible] mai mult decît o veşnicie."

Avionul se umplu de pasageri. [illegible] avionul nu [illegible] plin [illegible] plimbu [illegible]

tre scaune cu un zîmbet studiat. Uşa de la cabina piloţilor era închisă.

Cel mai greu se instalase doamna cea vorbareaţa şi în vîrstă, cu geanta din piele de crocodil.

— Domnişoară, ne daţi cafea ?

— Din păcate, nu. Suc de fructe, apă minerală.

— Eu nu am voie cafea. Am ceva la vezica biliară, înţelegeţi...

Stewardesa nu avea timp de înţeles. Se uita să vadă dacă s-a aşezaţ toată lumea, ca să poată ura un zbor plăcut.

Căpitanul apăsă pe buton şi anunţă :

— ČSA 096 cer permisiunea să porn motoarele !

— Turnul Karlovy Vary. Permitem pornirea motoarelor... Şi glasul adăugă încet : Să nu uitaţi de peşti !

— Mulţumesc, nu uit !

Copilotul urmărea aparatele de bord

— Unu pornit...

— Deblochează comenzile !

— Deblocat...

Căpitanul ridică braţul în semn de salut, poate îl mai vedea comandantul aeroportului... Sau se gîndea la fata cu pulover alb ?

Cînd întoarse avionul pe pistă, o zări în faţa clădirii aeroportului făcînd semne cu mîna. Apoi o pierdu din ochi. Mai văzu însă cum din clădire ieşi în goană o femeie. Îşi duse mîinile la ochi şi fata în pulover o cuprinse pe după umeri şi o conduse înapoi.

— Buletinul meteo, vă rog, spuse căpitanul.

Auzi în cască informaţiile. De altfel se vedea şi fără prognoză ; sus, cerul se acoperea de nori rari, vîntul se înteţise, vor trebui să străpungă perdeaua aceea albicioasă şi o să-i cam zgîlţîie p puişorii din cabină, dar las' că-i liniştește Jana.

[illegible] anunța că echipajul căpitanului Siegl [illegible] pasagerilor bun venit la bordul avionu[illegible] pe cursa Karlovy Vary—Praga. Zborul va [illegible] douăzeci și cinci de minute, pasagerii [illegible] prindă centurile de siguranță și să nu [illegible]

[illegible] împreună încă douazeci și cinci de mi[illegible], îi spuse tandru domnul Hykl femeii de [illegible]

[illegible] de mînă, închise ușor ochii. Nuntașul trase [illegible] sticla turtită și i-o trecu domnișoarei de [illegible] Domnul Vána scoase din servietă actele ultimei [illegible] oftă.

[illegible] și cinci de minute, ar mai fi timp, căci în [illegible] aeroportului mă așteaptă salvarea de la spital și cu [illegible] străbatem Praga oricît de mare ar fi inghe[illegible] spuse mulțumit profesorul. Trebuie să deschid [illegible] imediată, e clar, altfel nu ajung la tumoră..."

[illegible] numai douăzeci și cinci de minute... își dădu seama [illegible] Holman. Simți cum îl cuprinde deodată o nesigu[illegible] amplită. Mai mult i se făcu frică.

Permit decolarea, se auzi în căștile piloților.

[illegible] domnul țîșni brusc pe pista de beton, luă viteză și [illegible] începu să urce

V

[illegible] Holman fusese un băiat obișnuit, nu ieșise cu ni[illegible] din comun, poate doar prin aceea că avea imagina[illegible] în stare să inventeze cu ușurința ce-i conve[illegible] La școală povestise de mai multe ori despre tatăl [illegible] de fapt o părăsise pe maica-sa înainte de a se

cută fiului de uri minunate

care s-o urte

mănușile la cooperativă și să-i aducă banii. Aduce puțin, căci banii exercitau asupra lui o atracție irezistibilă și, acasă, mama începu cu vacarelile. Strîngînd din umeri îi răspunse că se mirase și el, dar i se spusese că au redus plățile. Mama — furioasă și voind să ajungă fuga pînă acolo. Reușise tatăl ei să-o convingă că nu se poate duce cît timp e bolnav, apoi, cînd se liniștise, se arătase mirat că e supărată să se înjosească. Pur și simplu ar trebui să-și găsească altceva de lucru. Mama fu de acord cu el, de mult ar fi trebuit să-și găsească altceva, azi nu-i mai ... ar angaja femeie de ... să aibă răbdare pînă ... să se coacă toate ... coasă mănuși.

- Cred că ai dreptate, trebuie să ai răbdare, îi spuse.

Și mama se angajase ... la birourile unei fabrici ... convingă că ar putea ...

- Nu mai pun ... furat, îi spusese furioasa mama.

- Așa e... Dar ... eu să nu pierdem și tot ... nevoie nu de oameni ... pomeni.

Fu impresionată de ... după care ... și la cooperativă ... rezolva el totul în locul ei.

— C... bun, mama ... pe urma ta, i ... responsabil.

Și mama ... cooperativă ... frumușel.

c-ai putea să-mi dai și mie măcar zece co-
ntru cît car, îi spuse odată.
i dreptate, ești băiat mare și ai și tu nevoie de
ni. Ține.
dădu douăzeci de coroane.
nu-i trecu prin minte că, de fapt, o fură. Era, în
ii, mulțumită și asta conta !
uită niciodată experiența din copilărie. Cum ter-
nala, plecă de acasă, ca vînzător într-o prăvălie
însă niciodată, ar fi cîștigat prea puțin. Muncea
nde se nimerea. În cele din urmă, într-un service
spălatul mașinilor : acolo îi plăcea cel mai mult,
otdeauna își dorise o mașină. Știa că nu va reuși
să strîngă bani să și-o cumpere, curînd însa își
ma că nici nu-i nevoie să aibă mașina lui. Numai
u. cît d cît. cunoscut și se și trezi cu un număr
ane care nu făceau altceva decît să-l cheme, îi
cheile de la mașină și el le-o ducea la atelier,
să se schimbe uleiul. să fie gresata și spălată.
mai alec clienți dispuși să renunțe la weekend
mașina vineri. ca să se poată ocupa de ea ca
, cînd atelierul e gol. Luni le ducea mașina înapoi
puțea cît au de plata. Evident. trebuia să le dea
icilor cevaîn plus. ca luni să ia mașina chiar de la
dimineața și el s-o poată înapoia la timp. Sîmbăta
ninica mergea cu mașina în excursii. Din toată partea
învățase un singur lucru : să schimbe kilome-
consuma benzina proprietarului mașinii, ben-
lua de la alte mașini. De altfel nu era singurul care
da așa. Uneori era înclinat sa regrete ca, în loc să
fugeala ca sa devina vînzator, nu se făcuse me-
auto. Pe urma însă își dăduse seama ca e în stare
mult : să organizeze munca și să se poarte astfel
lase impresia că te poți baza pe el.

schimbăm tot ceasul.

La ora 3 era în faţa vilei.

datorez ? se bucură clientul.

lui amabilitate.

întotdeauna aminte de el.

u mine, îi spuse ispititoare.

magnetofonul.

lese cu destul de puţin.

despre bani.

locuinţa.

bucătărie. E incomparabil !

- - De ce n-ați spus mai devreme, domnule Ingram, rise Holman. Știți că întotdeauna se găsește ceva, filmele la atelier vine multă lume și pot să deschid discuții. Păcat că nu știam mai de mult, acum o săptămînă maximum zece zile, cineva căuta ceva mai mic, camera unu, se-nțelege

- - Bineînțeles că garsoniera mea e confort unu... Domnule Holman, v-aș fi nespus de recunoscător și bucuros v-aș da ceva pentru deranj. Ce-ați zice, [illegible] ca să nu uitați... un fleac...

Era un teanc de sute, [illegible] mînjită de ulei.

Se supără.

— Nici nu discut, doar n-o [illegible] vă spun despre o locuință. Nimic altceva, nimic, pentru dumneavoastră, pot doar [illegible] n-o să iau bani pentru asta !

Și spre uimirea clientului, îi dădu [illegible]

N-am vrut să [illegible] farul mașinii.

Nu m-ați jignit, numai că [illegible] mic, așa că nu iau nici un ban.

La următoarea vizită la atelier [illegible] ceva în aer. Apoi a telefonat să [illegible] însă cinci mii. I le dăpăta chiar în ziua [illegible] să dea o chitanță, dar fu refuzat. [illegible] meniu au încredere, nu ?

— Îmi place ordinea, [illegible] Holman.

Băgă apoi cei cinci mii în buzunar și plecă.

Trecură săptămini și luni. [illegible] cinci mii era din ce în ce mai neimportant.

Într-o seară se trezi cu Holman la [illegible] măsură.

— Nu mai știu ce să cred, domnule [illegible] pe tipul ăla dac-aș putea... Închipuiți-vă [illegible]

...anii, bineînțeles, nu-i mai are. Dar cu mine ... ni-
...merit-o. L-am strîns tare cu ușa, și-a găsit nașul, dacă
...m bagă în chestia asta, nu scapă el cu una cu două.
... un magnetofon, nu face cinci mii, știu, dar ce pu-
...ă-i iau ? Doar știți că nu-l putem reclama, ce i-am
...t noi era șperț și nici un tribunal nu ne-ar fi dat
dreptate.

Amîndoi deplîngeam laolaltă necinstea oamenilor. Ja-
...olman ...ură că în viața lui nu se mai amestecă în chest-
... ...ăci oricum n-are nici un avantaj și ce părere
... ... urmă clientul despre el !

... ...ai însă sus și tare că pe individul acela nu-l v...
... ...im ochi și va aduce și restul banilor. Nu-i aduc...
...ividul pur și simplu dispăruse din Praga.

Magnetofonul ... un tip mai vechi. Holman îl cu...
... printr-o cunoștință, cheln... într-un local, pe cinz...
... ...ra marfa furată, se-nțelege.

... ...ina la urma nu fusese o afacere prostă.

Și ...ga traia. Fe...ilor cu ca... întîmpina ... ...
... ciudat că vine de fiecare dată cu altă mașină, d...
... frămîntau prea tare cu gîndul de unde le ar...
... și dădura seama că mașina nu-i a lui, dar puțin
le ...sa.

... ...ăcea cînd, în restaurante, îl salutau cu ... în...
... ...ect atît chelnerii cît și membrii orchestrei. De...
... ...-ar fi salutat, dacă era mărinimos ? Cheltuia bucuro...
... ...u se ...gîrcea la o coroană. Bani avea întotdeauna ...
... ...oritînd să facă rost de bonuri Tuzex.

... ...e puteai baza pe el și oamenii nu mai pridideau cu
laudele.

În ce privește locuințele, cu timpul mai avansate ...
... ...apă. Nu mai promitea schimb, promitea direct ca...

... ...Bonuri Tuz... — Bonuri echivalente ... ...valut...
... ...ie, cu care se pot cumpăra mărfuri din magazine ...

Da' pentru o casă !

facuse frică.

ca tipul să dea banii înapoi.

voastră.

Zîmbi cu superioritate

Şi zîmbi discret.

afară. Aşa se făcuse şofer de taxi.

— Cum e posibil să te pedepsească pentru un lucru petrecut cu atîţia ani în urmă ? se mînie ea.

— După cum vezi, totul e posibil, cu însă m-am împăcat cu asta. Mi-a trebuit ceva timp, recunosc, dar acum nici nu mă mai gîndesc şi nu te mai gîndi nici tu. Doar citeodată îmi spun că dacă tot am neplăceri din cauza tatei, ar fi drept să am şi unele avantaje. Are acolo, în Apus, destui bani, ar putea să-i împartă şi cu mine, nu ?

— Probabil că nu vrea, şi chiar dacă ar vrea, nu poate !

— Există o singură cale ca să poată şi s-o ducem bine, oftă dus pe gînduri.

— Doar n-o duci rău, îl mîngîie ea.

— Numai că acolo... acolo totul ar fi altfel !

— Ai vrea să fugi la el ? se sperie ea.

— De ce să fug ? Să plec. Nu m-aş pierde cu acolo, nu te teme !

Discuţia aceasta fusese de fapt întîmplătoare, ca şi multe alte minciuni pe care trebuia să le inventeze într-o [illegible] de moment. Dar ideea îi surîsese. Se gîndea la [illegible] cînd era singur. Visa la noaptea. Era visul vieţii lui.

Începu să creadă şi el în existenţa tatălui său. Dar mai ales credea că asta e unica lui şansă. Adesea tăcea, şi dacă vorbea, vorbea numai despre cum ar fi oare să-l găsească, să se hotărî. Alena începu să se teamă pentru el. Jan simţea şi îi făcea plăcere.

Într-o zi Alena îi spuse plîngînd că nu-şi mai poate imagina viaţa fără el. Iar visurile lui despre Occident o fac, bineînţeles, să se gîndească la despărţire.

Îi zîmbi şi o mîngîie pe faţă.

Parcă ai fi copil. Doar nu mă gîndesc numai la mine, cînd vorbesc despre plecare. Am merge împreună !

Noaptea aceea au stat îndelung, îmbrăţişaţi. Dar cînd Alena i-a propus s-o ia de nevastă, căci poate ar fi mai uşor să emigreze ca soţ şi soţie, a strîns din umeri...

— Nu sînt chiar atît de sigur. Trebuie mai întîi să ne convingem. Bineînţeles că ne putem căsători imediat. Cred însă că e mai bine s-o facem abia acolo. Aici avem nevoie de bani pentru alte lucruri.

— Am ceva bani, îţi stau la dispoziţie, îi spuse.

Dădu din cap că nu vrea.

— Draga mea, din principiu nu iau bani de la femei. Sînt în stare să-i cîştig şi singur. Doar dacă am cumpărat unele lucruri şi le-am trimite cumva înainte în străinătate. Acolo se caută grozav cristalurile... Am o cunoştinţă care circulă pe Tir în Germania de Vest, ar putea să transporte cîte o piesă ; ştii ce ne-ar ieşi din asta acolo?

— Eşti grozav de deştept, mie nu mi-ar fi dat prin cap, spuse plină de admiraţie.

A doua zi îi aduse carnetul de economii.

Visul lui Jan Holman începu să prindă viaţă.

VI

Sublocotenentul Venhoda de la miliţia din Karlovy Vary se uită la ceas. „E trecut de şapte şi jumătate, momentul să-l sculăm pe tînărul acela reţinut cam pe la 4 dimineaţa, cînd începea să se crape de ziuă." La ora aia nu existase nici o speranţă că ar putea scoate ceva ca lumea de la el, fiindcă era beat criţă. „Sub influenţa alcoolului", se corectă bătrînul sublocotenent şi zîmbi. Căci comandantul pretindea declaraţii perfecte, scrise la maşină în limbaj oficial. Sublocotenentului nu-i plăceau lucrurile de felul ăsta şi era cam pornit pe fantele acelui care, în loc să răspundă pe loc la ce îl întrebase, adormise în timpul interogatoriului. Ce să facă ? Să se ener-

— Și dacă nu reușesc ?

oraș cu un pistol la el ?

ergentul.

[illegible]

... cowboy de genul lui.

... că sergentul se duse ... Tînărul ...

[illegible]

... se ridică în șezut ...

— Cît ... ceasul ?

— Aproape 8, spuse sergentul.

— Și bravo, am încurcat-o ...

— ... ? O întîlnire ...

— Ceva mai mult, oftă tînărul.

„Doamne, sînt un bou ! Să mă ... !"

... coridor, sergentul îi spuse :

— Hei, vrei un sfat bun ?

— Singurul sfat bun ... cam ... pesomorît și nefericit ... sfat ... asta nu cred ... nimeni.

— Banuțul ... pe loc totul ; ... ghe... lui ... de treabă ... plac... frum... Dar ... repede.

— Repede, ... opt ...

... du-i ...

... în birou.

— Poftește, intră ... ntul și arată ... de scris. Ce părere ai ... pro... „ În primul rînd ... Karlovy

[illegible]

... ai venit ... Cred că ...

— Şi pe urmă îmi daţi drumul ?

— De ce nu, spuse sublocotenentul. Doar dacă n-o vrea şi comandantul să arunce o privire... E clar că nu te păstrăm aici de sămînţă.

Tînărul trase aer în piept.

— Păi să vă spun. Am venit aici în excursie, fiindcă am lovele şi, ce mi-am spus, hai să profit ! Şi după cum aţi băgat de seamă, am profitat.

— Nu te-am ridicat din cauza beţiei, îl întrerupse mîrîind sublocotenentul.

— Păi altceva nici n-am făcut. După cîte îmi amintesc, şedeam în parc, pe o bancă.

— Şedeai pe bancă la Colonadă şi cîntai cu voce tare. Era cu tine şi o fată, nu ?

— Aşa-i, asta-mi aduc aminte, o fufă.

Cum ? se miră sublocotenentul.

— Aşa le spun unii, îl lămuri iute tînarul sergent. O fată agăţată pe stradă.

— De ce crezi că respectiva fufa a fost în relaţii intime cu ea ? Ţi-a cerut s-o plăteşti ?

N-aş putea să afirm una ca asta. N-am ajuns atît de departe. Am fost împreună la bar. La Florentina...

— Nu arătai şi nici nu arăţi — ca unul care frecventează localurile selecte.

Dom'le şef, spuse tînarul cu obrăznicie, cînd dormi la pumaie cu ţoalele pe tine nu arăţi de parcă te-ai duce la nuntă. Dacă îmi daţi drumul, mă pun la patru ace şi mă întorc urgent la interogatoriu. Ce ziceţi de propunerea mea ?

— Ia te uită ! Numai că tu n-ai ce propune, tu trebuie să răspunzi. Şi pînă acum n-ai făcut-o. Deci de ce purtai armă, dacă n-ai permis ?

Tînărul izbucni în rîs.

— Vă comportaţi de parcă aş fi tras în cineva. N-am tras... Pur şi simplu, îmi plac armele.

— Numai că plăcerea asta o să te coste cam scump, amice, mormăi sublocotenentul. Aşadar ce intenţii aveaţi, tu şi complicii tăi ?

— Complicii mei ? Ce, am complici ?

— E clar ca ai... Mai departe. De unde ai arma ?

— Am găsit-o din întîmplare. Într-un pod vechi. Pînă a mă angajez ca săpător, un timp am lucrat cu nişte inglari. Ies bani, nu glumă, şi dacă eşti muncitor auxiliar ai timp să cotrobăi prin toate podurile. Într-unul, după o grindă, am găsit pistolul.

— Cu gloanţe cu tot ?

— Păi sigur, fără gloanţe n-ar fi făcut doi bani.

— Cum trage pistolul ăsta ?

— Bine, îl luă gura pe dinainte.

— Deci ai tras cu el ! Asta e o mărturisire valoroasă, tras cu el ca să vezi cum trebuie să-l manevrezi, nu ?

Ştiam oricum. Zău că-mi plac armele.

— Ei, fir-ar să fie, dacă îţi plac armele nu înseamnă că umbli cu un pistol în buzunar, într-un oraş străin... În locul tău aş spune totul, ca să fiu lăsat în pace doar să-ţi faiem capul pe chestia asta, eu trec ce-mi spui hîrtie şi tu te poţi duce la mămica.

— Dar eu n-am făcut nimic. Am stat în parc, adică la Colonadă, cum îi ziceţi dumneavoastră, şi asta e tot.

— Cu pistolul în buzunar ! îl completă sublocotenentul ahoda şi începu să bată cu degetele în masă.

Tînărul izbucni :

Fata aia m-a turnat ? Am cunoscut-o în restaurantul hotelului, am dansat cu ea, pe urmă am invitat-o la bar pe fotoliile alea înalte, şi am băut ceva. I-am propus apoi să vină la mine în cameră, dar n-a vrut. A plecat, şi eu după ea. Şi ne-am aşezat pe-o bancă.

— La ce hotel zici c-ai stat ?

— La Grand.

Cei doi bărbaţi în uniformă se priviră.

de bani ?

— Nu.

ninţat-o ?

Spune numele complicilor !

şi că.

Dădu apoi din mîna şi amuţi

din maşină

mai că merse prea departe.

mi-ar mai lumina puţin mintea.

Du-l !

proţii. Dacă ar spune de unde are pistolul, dacă ar

ni ăştia te învaţă şi ei ceva."

Ilena...

cerul cu pămîntul, [illegible] o convorbire cu un băiat care făcea parte dintr-o bandă care fura [illegible] de la străini. Îl iubea și se jura că lîngă băiatul acela s-ar lăsa de petreceri și ar fi cuminte. După îl arestează și îl condamnă, s-a terminat totul.

— Doar nu crezi c-aș putea să-i dau cu drumul. Întîmplător [illegible], Robert [illegible] al tău mare șnapan și trebuie să-ți spun [illegible], cum îl vezi și cum [illegible], [illegible] nu [illegible] mai mult. Mă rog, [illegible] bine, poate-i mai [illegible] acolo ceva, așa [illegible] de a-i fi credincioasă și de a-l [illegible] n-o [illegible], și după ce se întoarce poate [illegible]. Ca și [illegible].

— Aș vrea [illegible] o [illegible] aștept, zise — sincer — printre hohote de plîns.

— Îi transmit [illegible].

— Parcă [illegible] transmite ? [illegible]

Se lăsă deci [illegible] și [illegible] în așa fel ca fata [illegible] în birou cînd Robert va întoarce de la [illegible]. Nu prea era în ordine Venhoda recunoscu [illegible] toți dracii, ești [illegible] să [illegible] cerci de toate cînd [illegible], nu ?

— Adu-l o clipă la [illegible], îl [illegible] îl [illegible] pe delincvent. Doar să-l întreb [illegible].

Așa că veni la el în birou și Milena [illegible] aruncă [illegible] piept. Tînărul se [illegible] că [illegible], dar se vedea [illegible] abia se ține să nu [illegible] în plîns. Milena în schimb vărsa potop de lacrimi [illegible] să jure că [illegible] va gîndi mereu la ea și că la [illegible] va întoarce... După o săptămînă toată banda era condamnată și după alte cîteva zile, [illegible] îl lua pe Venhoda la rost.

„Bineînțeles că [illegible] măsura", mormăi, [illegible] apa fiartă peste cafea

În aer se răspîndi un parfum puternic. Iubea clipa [illegible] era ca un fel de ritual ; parfumul [illegible] umplea [illegible]

ul plin de dosare i se părea o adevărată minune. Închise mulțumit ochii. Pînă se mai răcește puțin cafeaua și poate începe s-o soarbă încet.

„Eu cred totuși că tinerii trebuie tratați cu grijă, sînt cu tul deosebiți, aparent grosolani și răi, pe dinăuntru ca din porțelan. Înțeleg că uneori îți vine să-i faci fărîme, adarnic însă, oricît ai fi de furios, nu trebuie să te lași bit într-atît încît să uiți ca ai în fața ta un tînăr neexpert. Mai ales dacă ești milițian..."

Și chiar astă noapte, pe cînd își făceau rondul prin oraș, zărit-o din nou pe Milena, alergînd dinspre Colonada de-i sfîrîiau călcîiele.

Stai ! îi strigă șoferului și sări din mașină încă din ers. Apucă să-i taie calea și o prinse de mînă.

— Încotro ? ! Cine mi-a promis marea cu sarea ? L-ai itat pe Robert al tău ? Unde ai fost ? Ia suflă-ncoace ; neînțeles, ai băut Spune-mi imediat unde și cu cine !

Zău, domnule Vonhoda, eu doar. . Mă gîndesc la Ro- rt tot timpul, dar am și eu dreptul să mă distrez după ce termin lucrul, nu ?

E patru dimineața. Intri în schimb ? Sau ieși din schimb ? Unde naiba ai fost ?

Și în clipa aceea l-a observat pe tînar, care striga ceva. Celălalt membru al patrulei o și pornise spre el.

— Cu ăsta ai fost ?

- Da, dar nu s-a întîmplat nimic rau, jur. M-am dus nsez puțin și el m-a invitat să beau ceva la bar.

Ia te uită, ce mărinimie din partea lui. Da' văd că de-abia se ține pe picioare ! Cine e ?

Nu-i de pe-aici... Da-i băiat de treabă ! Doar că s-a at prea iute și pe urmă n-a mai avut nici un haz. Jur n-am făcut nimic !

Spune-mi și mie ce să mai facă bietul taică-tu cu ine ? Nu ți-e milă de el ?

Nu răspunse.

tină ca să nu cadă.

apei unei arteziene.

Aşteptă pînă ajunse la el.

mic tatii !

— Unde îl duceţi ?

— La arest, şi ce-i cu asta ?

cit e-ar trebui să vă spun.

— Mulţumesc, vedem noi. N-a mai spus nimic de

— Șterge-o acasă, bombăni.

nic. Ba dimpotrivă.

, era cu o domnișorică.

— ...aş putea să vă spun, fetele astea arată toate ... fel, ...e piaptănă cum e moda şi cine să le mai d... bească ? Întîi am crezut ca vrea s-o ducă sus, dar n-a ... aşa, în cele din urmă au plecat. În cameră nu ... mai ... ... Cheia a rămas la tablou.

— Restaurantul are şi altă ieşire decît asta prin h...

— Desigur, direct în stradă.

Sublocotenentul îşi aminti ce-i spusese tînăr... ... relatare Mil... De mirare, dar spusele lor coi... ... mare măsură.

— N... vi ...-a parut ciudat că nu s-a mai întors ?

— ...e mai întîmplă, închiriază o cameră ... ...ă, ştiţi, în ziua de azi

— Băiatul a venit singur ?

— ...sta nu ştiu, era alt portar de serviciu, dar ... ...gistru e trecut singur.

— ...-a căutat nimeni ? Nu s-a întîlnit cu ...

... ...strînse din umeri. Apoi întrebă

— S-a vîrît în ceva ?

— Probabil că nu e nimic grav. L-am găsit ... ... turtă, şi acum e la noi. Daţi-mi cheia ... camera lui, să arunc o privire.

În cameră era destulă ordine, se vedea ca pe pat ... ... cineva, dar patul nu ... desfăcut, părea ... ... tînărul se întinsese numai. P... fot... ... o sacoşă obişnuită de voiaj, nu prea ... ... În sacoşă nu erau decît o pijama, ... radio cu tranzistori. Evident, puştii ... ... o clipă fără muzică. „După cum se vede, o ... ... Cu excepţia nenorocitului ăluia de pistol ! ...drept, nu-i mare lucru de capul lui, dar poţi trage cu ... Calibrul 6,35 omoară un om la fel de bine ca oricare alt... Al naibii derbedeu, uite ce probleme îmi cr... ... ţine minte, puştiule, te fac eu să te saturi de purt... fără permis !“

Venhoda coborî încetişor scările. Lîngă portar se afla şi funcţionarul de la recepţie.

Domnilor, lucrurile i le-am luat eu, cred c-o să mai rămînă un timp la noi.

Deci camera e liberă, nu ? întreba recepţionerul. Înţeleg că n-a plătit noaptea asta.

Achită-l pe urmă, nu vă fie frică, răspunse sublocotenentul. Pentru moment locuieşte în apartamentele noastre !

Recepţionerul zîmbi acru.

Portarul se plecă spre Venhoda

Cînd a fost sus, tovarăşe, a telefonat cineva şi a întrebat pe el.

Sublocotenentul ridică din sprîncene

- Ia te uită ! Cine anume ?

Un bărbat. Zicea că e de la Consiliul Popular şi că îl trezesc, că-l aşteaptă.

De la Consiliul Popular ? N-a spus nimic ?

Păi foarte puţin e curios ! Am întrebat de unde e, cine anume, dar mi-a trîntit telefonul.

Interesul Consiliului Popular pentru informaţiile şi, dacă se vreun nou atac, vino vreo veste, anunţaţi-ne

Venhoda trecu direct la circă, o luă spre Consiliul Popular. La rîndul lui, se anunţă prin interfon în toate birourile să se prezinte funcţionarul care telefonase cu cîteva minute înainte la Grand Hotel, în legătură cu Karel Mařík. Cîteva clipe gîndi, apoi sublocotenentul dădu din cap.

- Bănuiam eu !

Cîteva minute după aceea, „Aşa, şi-acum n-are decît să-l găsească pe necunoscutul. E clar că n-a fost singur. Şi-a telefonat. Dacă Praga dacă nu cumva ştiu ceva despre ... venit aici ! Minte cînd pretinde că e în ... că avea bani berechet. Întrebarea e, unde ?

VII

surprindere.

părăsca.

n(celes, o convinsese).

.. că se îmbrace şi era supusă.

Mîi de bine gîndise totul !

lui, care nu e rău, dar nu-i satisface nici pe departe nevoile. Revine într-o lume plină de coşmaruri, căci are parte de belea după belea... Numai că acum, cînd totul prinsese contur, pusese în mişcare patru amatori de locuinţă de odată şi i-a dus atît de straşnic de nas, că toţi i-au dat banii înainte. Se întoarce şi-i aşteaptă să apară şi să ceară cheile locuinţei... Bine, ar putea să încerce din nou figura veche, să găsească un al cincilea şi să le dea, la fiecare cîte ceva înapoi, zicîndu-le că n-a reuşit încă. Dar dacă sînt prea nerăbdători, crapă buboiul.

Avionul nu se mai legăna. Zburau deasupra norilor, zborul era acum o plăcere, soarele strălucea, de-o parte a avionului pasagerii au şi tras perdeluţele. Lumina de deasupra uşii cabinei piloţilor se stinsese. Oamenii îşi dezfăcură centurile. Cîţiva bărbaţi aprinseră ţigările.

Şi el stă aici nehotărît, abătut, şi nu ştie ce să facă.

Ar trebui să se ridice şi să se ducă la WC. Tranzistorul îl bagă sub haină, de altfel nu e treaba nimănui dacă-l ia cu el sau nu... Pentru mai multă siguranţă o să aştepte pînă se întoarce stewardesa cu spatele.

În clipa aceea, o femeie se ridică şi se îndreptă spre coada avionului.

Trebuie, deci, să aştepte. Timpul zboară...

Da, asta e cel mai rău. Timpul zboară şi el nu s-a hotărît încă.

Chiar nu s-a hotărît ? Ce altceva îi mai rămîne de făcut ? Să se întoarcă, e prea riscant. S-ar putea să păţească ce mai păţise o dată, numai că acum ar fi pentru cîţiva ani bunişori. Cunoştea un bişniţar şi, nu de mult aflase că, pentru o chestie ca asta, încasase şase ani. Dumnezeule, şase ani de viaţă pe care nu are voie să-i piardă.

Pe cei patru amatori îi încurcase fiindcă ştia că dispare. Îi părea rău să nu profite, cînd avea un plan atît de grozav.

Da, fuseseră cele mai frumoase zile din viața lui... Avu... buzunarele pline de bani.

Numai că acum nu se mai poate întoarce la Praga... înșelați. Nu poate, lucrul ăsta ar fi trebuit să-i... Alena, numai că ea încercase întotdeauna să-i... să trăiască mai modest.

La drept vorbind, el nu-i spusese niciodată cu ce... de fapt, cum nu-i spusese nici că făcea... Marik înțelegea mai bine lucrurile astea. I se părea... un partener foarte potrivit, mai ales fiindcă fusese atît de... impresionat de Holman și de la început îi zisese „căpitane". Holman îi plăcea, îi... Marik, amator de asemenea... ieftine, începuse să-i spună în engleză *captain*... Holman și gata. Și ce spunea căpitanul, aia era... Lui! „De ce n-ar fi fost așa? Ideile... erau numai ale... și erau geniale!"

...dimineață cînd, în holul hotelului..., predaseră cheile... (Holman îl rugase să primească eventualele mesaje... comunice celor care-l vor căuta că pleacă pentru... în excursie și se întoarce abia spre seară), observă... foarte clar că la numărul camerei lui Marik atîrna... Se înțelegeau să nu aibă legătura cu el, să petreacă... ...ma noapte separat, ca, în nici un caz, oricît s-ar în... ...mla, nimeni să nu poată face vreo legătură între ei... ...ta a fost o hotărîre înțeleaptă", se lăudă Holman... întoarse din nou spre coada avionului, femeia încă... ...ea. „Doamne sfinte, are de gînd să stea acolo o oră?"

...dimineață Marik nu mai era în hotel... Și asta era... ...planului. Trebuia să meargă la aeroport cu automo... ...l, în timp ce el cu Alena urmau să vină cu mașina... ...mbă. „Mici fleacul ăsta nu l-am trecut cu vederea, am... ...ut o mașină de la Pragocar, ca excursia, dacă tot... ...ă fie ultima, să fie cu adevărat ultra elegantă". Cu... ...ea călătoriseră toți trei și avuseseră posibili... ...că discute în liniște despre tot ce aveau de făcut,

Nu-şi putu stăpîni rîsul.

„Şi pe urmă, hodoronc-tronc, tipul nu

acţionez pe cont propriu !“

el e la piloţi ?

„Ce-ai să

VIII

Ursul comandantului.

— Ei, ce nu-ţi place ?

Între timp comandantul parcurse în zbor textul și, la sfîrșit, ridică sprîncenele.

— S-a găsit asupra lui un pistol de calibrul 6,35... Ia te uită ! Ei, și ce-a spus ?

— Păi tocmai asta, să trăiți, e problema. Mai întîi n-a fost în stare să răspundă, fiindcă era beat criță. Și pe urmă, cînd a binevoit să se trezească, a început să inventeze.

— Cum ți-ai dat seama că inventează ? întrebă ironic comandantul.

— Pe de-o parte se cunoaște și, pe de alta, există anumite fapte. Tipul trebuie să aibă complici... I-am adus lucrurile de la hotel. Prea multe nu-s. sacoșa asta, în ea pijama, o agendă și un radio cu tranzistori.

— Nu-s prea multe. Băi ca el nu face un pas fără muzică. Sper că ai controlat agenda.

— Sigur tovarășe comandant. Numai că nu-i nimic trecut în ea. Nici un număr de telefon, nici o adresă. O agendă goală.

— Așa că n-ai să-i putem dovedi complicii cu una cu două ! Și ce legătură am eu cu asta ? Continuă interogatoriul, și gata !

Sublocotenentul scoase din agenda o hîrtie de mărturită.

— Uitați ce am găsit. Un bilet, să trăiți, pentru cursa Karlovy Vary—Praga. Cu data de azi, zborul de dimineață OK 096.

— Am impresia că n-am pierdut avionul, rîse rece comandantul. Crezi că avea vreo intenție cu pistolul ăla ? S-ar putea, dar pasiența nu i-a ieșit, fiindcă era beat. Oricum nu l-ar fi trecut așa, cu una cu două în avion, știi ce temeinic sînt controlați pasagerii. Tot nu înțeleg...

— Nici eu n-am înțeles, să trăiți. Pe urmă însă am găsit în mînă tranzistorul.

Comandantul îl luă și el în mînă și vru să-l pună ... va însă i se păru anormal și-l zgîlțîi.

— Da, așa am descoperit și eu ! Permiteți-mi să-l desfac capacul din spate.

Tranzistorul nu avea nimic înăuntru. Se auzea doar ... ...ăngănitul ușor a două agrafe de metal, prinse ... ...upac.

— M-am uitat la el ca prostul, deodată însă m-am ...dit că nu degeaba e aranjat așa și am scos din sertar ...pistolul confiscat. Asta...

Sublocotenentul îl așeză în radio. Se potrivea per... ...t. Era de-ajuns dacă prindeai agrafele metalice și ...ă trăgeai peste țeavă și peste mîner cîte unul din... ...sticele prinse de agrafe. Puse apoi la loc capacul din ...ate, îl înșurubă și așeză tranzistorul pe masă.

Comandantul privea uluit. Trecură cîteva clipe pî... ...e spuse :

— Fir-ar să fie... Venhoda, te felicit ! Ai reușit ... ...ru fantastic ! Ce zici, ce șmecherie ? Și dumneata ... ...t de cap ! Așa treabă mai zic și eu ! Ești grozav.

Venhoda oftă.

— Nu eu, băiatul ăla e grozav, dacă i-a venit ... ...asta. Cînd se urcă în avion, sacoșa — mică cum e ... ...te s-o ia cu el. E adevărat că ai noștri i-o controlea... ...ar lucrurile, bineînțeles, i le lasă în ea. Are voie ... ...cu el un tranzistor... Și pe urmă ce mare scofală să ...ă pistolul și să-l amenințe pe pilot ?

Comandantul se ridică.

— Așadar, ai împiedicat o deturnare de avion !

Venhoda nu dădea vreun semn de bucurie. Era cît ... poate de grav.

Vă spun doar că s-ar putea ca băiatul să nu fi fo... ...ngur.

— Oricum să n-o poţi afirma, fiindcă nu ştii cu siguranţă. E o simplă presupunere. N-ai nici cel mai mic motiv să afirmi că au fost mai mulţi. Sau ai ?

— N-am... E doar un fel de presimţire. Mi se pare tînăr şi cam nelot pentru o figură de gangster. Un băiat ca el nici nu s-ar apuca singur de așa ceva.

Comandantul se uită la ceas. Apoi ridică receptorul.

— Dă-mi legătura cu aeroportul ! Repede !

Nu aşteptă prea mult.

— Aici Miliţia. Spuneţi-mi, avionul de dimineaţă a ajuns la Praga ?

— Da, a trebuit, dar n-a ajuns încă, fiindcă a avut întîrziere. Vom fi în zece minute aterizează la Ruzyne.

Comandantul îi făcu semn lui Venheda să vină pe lălalt receptor.

— Vasile, unul din cei fugiţi pasagerii de pe linia ?

— Nu ştiu, pot să aflu însă. Întrebi tovarăşul.

O clipă fu liniştit Venheda şopti :

— Căpitanul e împotrivă cu totul ca o femeie să ducă ţărănuţa în mînă.

— Ştie ceva, spuse glasul de la telefon. — Un pasager, o femeie, în ultimul moment a fugit cu...

Comandantul mulţumi pentru informaţii şi închise.

— Cred că nu există nici un motiv plauzibil ca... credem că au fost mai mulţi, spuse după o clipă de tăcere.

— Ce-i omul... De dimineaţă cineva l-a căutat la ... Jeleton pe Jaroslik, tipul arestat. Zicea că e de la Consiliu Popular. Am verificat şi nimeni de-acolo n-a sunat la hotel. E clar că nimeni de la Consiliu n-ar avea de-a face cu un ţînăr care se îmbată noaptea într-așa un fel că nu mai ştie ce e cu el.

— Păi vezi, chiar ăsta e motivul pentru care mi se pare că nu e grav ! Dacă băiatul plănuia cu adevărat ceva, nu s-ar fi afumat chiar atît de tare !

— Da, [illegible] Dar [illegible] Îşi [illegible] ! Cică a băut numai whisky ! Eu aş telefona şi la serviciul nostru de la aeroport.

[illegible]ndantul împinse telefonul spre el.

— Adjutant Prihoda, se prezentă, de la aeroport, miliţianul de serviciu.

— Salut, tovarăşe, aici Venhoda. Ascultă, [illegible] în dimineaţa, la decolare, ceva suspect ?

— [illegible], mormăi adjutantul. [illegible] autobuzul a avut întîrziere.

— Am [illegible] un pasager [illegible]

— Am observat şi eu o femeie [illegible], pe [illegible] a rămas aici. I s-a făcut rău.

— N-ai văzut vreun bărbat [illegible] sau cam aşa ceva ?

Adjutantul şovăi o clipă :

— Tot de-ajuns... Aşa-i, [illegible] într-o sacoşă de piele.

— L-ai controlat ?

— [illegible], cum altfel... [illegible] din cauza întîrzierii.

— Îţi mulţumesc [illegible], spuse Venhoda şi [illegible]

[illegible]

— [illegible]

— [illegible] foarte bine ! [illegible]

[illegible] cu un radio cu [illegible]

Comandantul își mușcă buzele.

— Știi, asta poate să însemne ceva sau poate să nu însemne nimic. Pe scurt, cheamă-l pe băiat și ia-i ce poți de la el !

— Am înțeles, dar dacă neagă, să zicem, numai cinci-zece minute, atunci e prea tîrziu. Avionul aterizează sau... Sau nu mai aterizează deloc.

Comandantul nu spuse nimic. Ridică încet receptorul.

— Fie ce-o fi, o bănuială există. Probabil, întemeiată.

Arătă spre radio.

— Informez Praga, să-l avertizeze pe căpitanul avionului. Pentru moment nu putem face mai mult. Dumnealui anunță procuratura în legătură cu arestatul, apoi detenția.

— Să trăiți, am înțeles ! spuse Venhoda.

Era ora opt și cincizeci de minute.

IX

Avionul zbura lin, fără oscilații. Pasagerii — în cabină, unii priveau în jos, norii de dedesubt se destrămaseră și se vedea întinderea de pămînt înverzită a cîmpiilor primăverii.

Domnul Hykl privea și el peisajul, drept pe fereastra de alături se peste Kamilka. Un truc nevinovat, ca să o poată atinge. Erau triști, căci timpul măsurat al drumeției lor se apropia de sfîrșit. Domnul Vána studia documentele cu rezultate de pe urma controlului intern și se posomorîse. Doamna volubilă moțăia, spre norocul stewardesei, care putea să se odihnească și ea o clipă. Profesorul care se grăbea să ajungă la operație se gîndea fără întrerupere

...ucient și prin minte îi treceau toate complicațiile ...ile. Nu erau puține. Cazul nu lăsa mari speranțe.

...an Holman observă că femeia pe care o tot așteptase ...sfîrșit ieșise.

...e ridică, nu mai putea să lase pe nimeni să i-o ia ...nte, timpul se scurgea vertiginos. Cu tranzistorul ... haină, trecu repede spre capătul cabinei pasagerilor. ...hise ușa în urma lui. Își zări chipul în oglinda de ...spra lavaboului și se sperie. Niciodată nu arătase ... de rău. Trăise însă în aceste cîteva minute clipe ...espus de grele !

Gata, zarurile au fost aruncate, acum trebuie să ...dă în succes ! „Speranța mea cea mai mare, își spuse, ... piloții au ordin să nu se apere dacă sînt atacați. ...buie să satisfacă toate cerințele agresorilor, căci răs- ...nd de viețile unor oameni Știu ei prea bine că un ...e tras în avion este primejdios și poate avea și ur- ...neprevăzute, dacă atinge vreo instalație. Pe scu... ...eresează securitatea avionului, adică a pasagerilor ... a mea, asta e clar ! Iar eu pot profita de acest lucru. ... fisură prin care mă pot strecura."

Inițial se înțeleseseră ca el și Marík să stea în fotolii ...urate și Marík să-și scoată haina și s-o pună în poală, ... fel încît să-i acopere pe amîndoi. Sub haină urmau ...ezubeze capacele tranzistoarelor și să scoată armele. ...a ușor, nimeni nu ar fi văzut nimic, mai mult, înțîi ... fi lucrat Holman, pe urmă Marík, și s-ar fi păzit ... ...e.

...tewardesa ar fi fost ocupată cu Alena, care s-ar ... ...at că-i e rău și Holman s-ar fi apropiat de ea și ... ...ilit-o discret, cu pistolul, să-i cheme pe piloți la ...on. Între timp Marík ar fi îndreptat pistolul împo- ...iva pasagerilor.

...ar fi fost atît de simplu... Acum trebuia să le facă ...ur pe toate. Sprijinit de ușa WC-ului, deschise

[illegible] unic cuvînt îi displăcea : optsprezece.

De data asta ar fi şi mai rău.

„Aşa că nu-mi rămîne nimic altceva de făcut !"

Mîrî pistolul în buzunar şi ieşi. Stewardesa tocmai [illegible] cu o tavă cu pahare. O văzu cum se [illegible] lîngă scaunul lui gol, trage măsuţa şi aşază pe ea un pahar cu suc. Spre mirarea lui, îşi dădu seama că îi e [illegible] de sete. Crezuse că va trece imediat de acţiune, [illegible] se duse la scaunul lui, se aşeză şi bău cu poftă.

Stewardesa terminase. Un tînăr îi explică cu glas tare [illegible], din principiu, are asupră-i propria băutură şi-i [illegible]ră, rîzînd, o sticlă.

— Acum..., mormăi cu jumătate de glas şi se ridică.

Era ora opt şi cincisprezece minute.

X

Toată viaţa, Alena Chyrová fusese convinsă că are opinion şi admiraţia bărbaţilor au o soartă mai bună decît ea. Cu toate astea, nu i se întîmplase nimic deosebit, [illegible] din comun. Se măritase, după o scurtă cunoştinţă, [illegible] de visuri de viitor, şi nimic din aceste visuri nu se [illegible]. Pe atunci mai luase ea croitoreasă şi, cum fac toate fetele de la maşina de cusut, le povestea celorlalte [illegible] despre bărbaţii pe care îi cunoscuse. După [illegible]Corin, îl [illegible] cunoştinţă soţului ei cu cel mai bun prieten: [illegible] să-şi dreptăţească soţia fericirea.

— Voi, fetelor, cînd vă măritaţi, vă părtaţi de [illegible] îi rezolvat definitiv toate problemele, le spune [illegible], femeie cu experienţă. Abia după căsătorie [illegible] totul, gîştelor !

Avea dreptate. Cea mai bună prietenă începu, după un timp, să iasă în oraș cu soțul ei și nu făcea din asta nici un secret. Declara că e iubire, și că n-are de ce Alena suferea și, bineînțeles, părăsi atelierul, dear [illegible] să stea în aceeași încăpere cu țurța care-i furase bărbatul.

Acasă plîngea, acompaniată în această tristă [illegible] cupare de mama ei, căreia îi plăcea să aibă în [illegible] o figură îndurerată. Soțul Alenei nu mai [illegible] pe [illegible] Declară că-i ajunge o femeie care plînge mereu și că [illegible] este puterile lui să suporte [illegible]. Îi explică Alenei [illegible] în urma urmelor, nu-i chiar o crimă că [illegible] găsit alta, că, dacă ar avea minte, ar [illegible] să fugă pentru [illegible]

Alena însă nu știa să fugă pentru nimic și pentru [illegible] cuteni. Jignită pînă în adîncul sufletului, [illegible] când bărbatul plecă. Rămînea cu fetița și cu [illegible] sea ca să fie fericită ?

Îi spuse, bineînțeles, un [illegible]. Unii îi [illegible] de tristețe, găsi altul, [illegible] în schimb, dispus s-o [illegible] de nevoie. Îl luă, [illegible] post de telefonistă în întreprinderea unde lucra [illegible] cunoscătoare, întotdeauna tînără după o schimbare [illegible] soție era o schimbare din astenii. Mai mult nu putea face pentru Alena, era [illegible] din multiple motive, nu voia să divorțeze. [illegible] e lucrul cel mai frumos de pe lume.

Cînd Alena își dădu seama că [illegible] profită [illegible] de pe urma unei astfel de legături — ce mare [illegible] o telefonistă ? ! — începu să fie tristă și [illegible] urîtă. Iar el îi declară că mai are o femeie antipatică [illegible] și două sînt prea mult, așa că se despărțiră.

O dată la două săptămîni vedea soțul, [illegible] divorță [illegible] în fetița la plimbare. Îi propuse de câteva ori să [illegible] tați trei. Fetița, cu siguranță, ar fi fost încîntată. Ale[illegible] declară că nu e dispusă să [illegible] căsătorită.

atunci merge cu soţul şi fiica la plimbare, cu e desmierdată de un bărbat nerecunoscător, şi atunci nu vrea să-l vadă.

De fapt nu gîndea chiar aşa, ar fi fost bucuroasă dacă ar fi insistat. Numai că el nu insistă.

— Ştiu că şi aici s-a amestecat maică-ta, spuse oftînd se duse cu fetiţa la centrul de păpuşi. Nu se abţinu să nu remarce: Faci pe plinta şi fetiţa îmi tot povesteşte despre un popă care vine mereu pe la voi.

Dimineaţa următoare şi plînsul ţinută după-amiaza de duminică dacă — pierdu. Împreună cu ea şi nici unul nu ştia dacă (ding Îndeaţă fetiţa spusese totul, sau fără ştiinţa nenea nu mai vine.

Cînd unul dintre ei bănui în cap nebănuitului găsească un bărbat. Ovidiu de obicei victima propriei dorinţe. Ce-ţi trecu mai mult, cu atît scade posibilitatea de a cădea pe cineva nepotrivit. În primul rînd fiindcă îi înţelegerea pe toţi o dorinţa ei prea evidentă de a se mărita.

Bărbaţii bănuiţi îl evită pe Alena, deşi aceasta femeie care ştia să se îmbrace şi arăta aşa de bine, se ţinu întotdeauna capul după ea.

Insistenţa cu care aceasta îl ziar „mamă tînără (31, 1,60) caută tată pentru fiica ei de trei ani" Compunea numărul telefonului cu mîinile ei şi aştepta răspunsurile.

Cei mai mulţi bărbaţi pot te miri ce să o femeie, dar devină numai tată unei fetiţe de trei ani e cam peţin. Răspunsurile au venit „cu un mic defect fizic", pe care mai sărmanul mai amănunţit, şi un bărbat care ştia bine să gîcească o mamă celor trei copii ai săi.

Alena mai plînse încă o noapte.

Şi înăbuşi dorinţa de căsătorie, era mulţumită [illegible] poată merge seara la cinema

grea.

— Sînteţi actriţă ?

— De ce credeţi asta ?

— Pe de o parte pentru că v-aţi urcat la tramvai, pe [illegible] pentru că publicul trebuie să îi ajung[illegible] [illegible] şi am impresia că v-am văzut undeva.

Rîse :

— Minţiţi frumos

— [illegible] Dar nu mint, nu pot [illegible] să merg la teatru, ştiţi doar că serile se caută [illegible] Luxuri. Timp liber am mai degrabă dimineaţa, de-aia nici nu-mi pot găsi o prietenă. Ce faţă cum-[illegible] o liberă dimineaţa ?

— [illegible] rău dacă vă spun că nu sînt actriţă ?

— [illegible] la teatru, aşa-i ?

— [illegible]. O muncă mai specială, nu ?

— Oricum mai bună decît să tocească ţărăcile cu [illegible].

— Ce expresie nostimă, rîse.

— Aşa spunem noi între noi.

[illegible] ajunseră în faţa casei, Alena plăti. Pînă să coboare, şoferul o întrebă :

— Întotdeauna vă întoarceţi seară la ora asta ? Îmi [illegible] prin jurul teatrului... Iar dacă aţi avea timp [illegible] duminică după-masă, ar fi grozav.

— Nu am bani să merg cu taxiul în fiecare zi, îl [illegible] Iar duminică după-masă presupun că nu aţi veni, dacă merg duminica la plimbare cu fetiţa mea, lucru care nu v-ar bucura prea tare.

— De ce să nu mă bucure ? Cum de nu m-am [illegible] at ? U[illegible] copil vi se potriveşte de minune. Sîn[illegible]...

serioasă. Înțeleaptă...

— Fetele pe care le duc bărbații în excursie cu mașina trebuie să fie mai tinere.

Pe stradă venea cineva [illegible]gînd și, cînd văzu taxiul, începu să facă semn cu mîna. Șoferul spuse :

— După cum vedeți, am un mușteriu. Așa că, ce aș[illegible] vorbă, duminică, la două, aici ! De acord ?

Se mai uită o dată la numărul casei și demară.

— Ați înnebunit ! spuse ea, dar el n-o mai auzi.

Ajunsă acasă, Alena se uită în oglindă, să vadă [illegible] fi putut să-l intereseze la ea și cum de își dădu[illegible] ama că e serioasă... Poate că voise să spună : la locul [illegible]

O luă cu frig. „Nu cumva a vrut să spună că sînt bă[illegible]ină ? O femeie de peste treizeci de ani are puține spe[illegible]ranțe de fericire."

Pînă să adoarmă își spuse că, bineînțeles, nu se du[illegible] la întîlnire. Oricum el n-ar veni și ar fi o prostie că [illegible] pregătească.

Duminică dimineața îi promise fetiței că o duce [illegible] plimbare. La ora două ieși din casă. Taxiul care stătea [illegible] colțul străzii porni spre ea.

— Rolls-Royce-ul meu e la [illegible]parat, doamnă. Vă mu[illegible]țumiți cu mașina asta ?

Așa făcu cunoștință cu Jan Holman. Fetița se așeză [illegible] vate, încîntată că merge cu mașina, și ea începu să-l stu[illegible]dieze pe furiș. Frumos nu era, dar ce înseamnă frumu[illegible]seța la un bărbat ? Părea cam filfizon, din cînd în cînd avea impresia că-și dă aere, pe urmă însă înțelese că pro[illegible]babil trăise cu adevărat tot ce povestea. De altfel vorbi[illegible] așa în general, era greu să-ți faci o părere despre ce vre[illegible] în viață. Se vedea că are destui bani și că nu e zgîrcit. Cînd se întoarseră acasă, fetiței îi era rău, fiindcă mîncase prea multe dulciuri cumpărate de el.

Asta îl cam necăji.

Așa mi se întîmplă mereu. Cînd vreau să fac cuiva [illegible], de obicei se termină prost. Acum fetiței o să-i [illegible] că de mine să n-o să mai vrea să ieșim împreună.

Mama se gîndi că, mai degrabă, nu va mai [illegible] nici-odată cu cel căci nu profitase cu nimic de pe urma [illegible]. De cîte ori încercase să se apropie un pic de [illegible] devenise geloasă și făcuse gălăgie.

Nu voiam să mă port cu copiii, oftase

-- Nu aveți copii ?

Eu ? Ce mirare. Cum să am, dacă sînt singur ?

Așa află despre el un lucru pe care nici nu l-ar [illegible]. De [illegible] atras-o cel mai [illegible].

Pînă [illegible] înapoi acasă și îi [illegible] bine [illegible] puse :

— [illegible] bucuros, dar [illegible] fără [illegible] cuiva [illegible] [illegible] este de o locuință, așa că trebuie să mă [illegible]

Oricum nu v-aș putea invita, spuse prudentă. Locuiesc cu mama.

Știu, zise el. Micuța mi-a povestit despre [illegible] invit cu o dată în mine, dar să nu vă așteptați la [illegible] ce, altfel [illegible] de locuință și eu locuiesc [illegible] abil, într-o singură cameră.

Un simțitor cîștigînii l-a mutat acasă la ei

[illegible] bărbat liber [illegible] care nu împărțea [illegible] nimic cu existența fetiței.

[illegible] mama ei, ca întotdeauna, începu iar cu [illegible]

— Nu-ți face, fată, iluzii despre un bărbat [illegible] treizeci de ani. Aștia nu se însoară pînă la [illegible] pe urmă nici atît. Nu vreau decît să profiți [illegible]

— Cred că de profitat profităm amîndoi. Și el, al [illegible] bărbat de treabă pe care l-am întîlnit.

Îi începu să-l slujească cu toată pasiunea [illegible] îi făcea curat acasă, uneori îi gătea, ba îi

...ul de jachete pe care — ...
...ovidiau...
— ...
...deală !
— ...
...luat cineva.
...
...şi o trase spre el.
— ...
— Chiar ai vrea ?
...
...nu eşti liniştat să faci ce doreşti.
...
...există toate posibilităţile.
...
...doi, ...
...
...
...

...mplul...

— Copilul va merge cu noi, asta e clar.

...

O ştiu şi eu, dar vreau să-ţi explici cum vrei să procedezi.

Şovăi, pe urmă spuse :

...

...un timp şi-ţi spun totul.

...

— Deşi nu ţi-am spus că am găsit o modalitate de [illegible] ştiu, dar pentru [illegible] o voi folosi în folosul adresa ei.

Zîmbi :

— Vezi că vrei să mergi. Deci îi faci plăcere şi lui Ivan ?

Nu prea, dar pe viitor să nu te mai văd atît de preocupat.

O îmbrăţişă.

— Jur că trebuie să ne ocupăm şi în viitor, dar atunci să avem destui bani ca să nu pierdem mult timp cîştigîndu-i. Nu-mi place să n-am bani.

...

...

pretutindeni și că roiesc chelnerii în jurul lui. Dar orice om are slăbiciunile lui, n-ai ce să-i faci.

Pînă la urmă începu să-i placă și ei visul acesta despre țări străine și, cum era obișnuită să se supună celui care era mai puternic decît ea, îl visa împreună cu el.

XI

Stewardesa se așezase într-un fotoliu, la coada avionului, cînd Jan Holman se apropie de ea. Crezu că va trece mai departe, dar cum se aplecă deasupra scaunului ridică, ușor mirată, capul.

— Doriți ceva ?

Holman simți că ar fi trebuit să-i spună o glumă, ceva drăguț, așa începea întotdeauna discuția cu oamenii de care voia să obțină ceva. Acum nu-i trecea nimic prin minte. Se comporta de parcă ar fi fost foarte nesigur de el :

— Da. Sper că-mi îndeplinești dorința.

— Bineînțeles, numai că peste cîteva minute ne pregătim de aterizare, spuse stewardesa, probabil ca să-l determine să-și amîne cererea.

Unii pasageri pretind ce nu le poate oferi, alcool de exemplu, și tipul chiar părea genul ăsta ; avea o privire nesigură și glasul îi cam tremura.

În clipa aceea Holman duse încet mîna la buzunar și scoase pistolul. Cum fata ședea în ultimul rînd, nici unul din pasageri nu observă nimic.

La început nu înțelese, apoi se sperie și scoase un strigăt înăbușit, pe urmă însă își aminti că-i este strict interzis

e lase cuprinsă de panică ; rolul ei e, dimpotrivă, să-i liniştească pe pasageri în orice împrejurare.

Aşa că se uită în tăcere, cu ochii măriţi de groază, la ţeava pistolului îndreptat spre faţa ei.

– Cheamă cabina aviatorilor şi spune-le să deschidă uşa. N-aş vrea să... Vezi doar...

Dădu din cap şi apucă telefonul de bord.

Era atît de furioasă, încît nu ştia ce să spună.

Jan se sperie : „Dacă fata şovăie, ne trezim deasupra Himalaiei, or asta nu trebuie să se întîmple cu nici un chip".

— Vorbeşte, fir-ar să fie, spuse şi agită pistolul.

— Da..., dar dacă nu deschid ?

— Atunci, domnişoară, încep să trag.

Respiră adînc.

— Domnule căpitan, mă auziţi...

— Cum să nu te aud, Janicka ? Ce vrei de la noi ?

Glasul îi era vesel, uşor ironic. Ah, dac-ar fi ştiut !

— Eu nu vreau nimic... Dar e un domn aici...

— Să deschidă cabina ! repetă apăsat.

— Da... vrea să deschideţi cabina... Are... are un pistol !

— Ai înnebunit ? De unde să-l aibă ? auzi glasul uluit al căpitanului.

— Spune că... trage, mai şopti, şi în glasul ei era, involuntar, atîta spaimă, încît căpitanul înţelese.

— Descuiem cabina..., spuse şi se întoarse spre uşă. Ridică zăvorul şi uşa se deschise.

Zări cîţiva pasageri, apoi priveliştea fu acoperită de un bărbat care apăruse în uşă. Copilotul, care pînă atunci mînuise numai ce se întîmplă, văzu acelaşi lucru. Un pistol, îndreptat ameninţător spre ei.

În avionul JAK-40 cabina piloţilor e mică, de numai cîteva persoane. Pentru comandant şi copilot, plus un

[illegible] chiar în [illegible] care [illegible]
Bărbatul stătea în ușa aceasta, o închise în urma lui și se rezemă cu spatele de ea.

— Ai înnebunit ? spuse căpitanul, dar glasul lui [illegible] altfel decît sunase înainte.

Copilotul tăcea, i se pusese un nod în gît. Înțelesese [illegible] e neplăcut să te uiți la pistolul țintit în mîna altuia și [illegible] drept spre tine.

— [illegible] Ce ați vrea să-mi spuneți ? Vă rog, [illegible] e destul de urgent. Dar, bineînțeles, mi-e [illegible] [illegible] Înțeleg că vă [illegible] Voi răspundeți de pasageri !

— Știu, rînji căpitanul.

Avionul [illegible] cînd [illegible] nervos [illegible].

Holman fu silit să se apuce de pereții laterali ai cabinei.

— [illegible] cu prostiile. Nu-ți ajută la nimic. Știi ce înseamnă dacă trag !

— Nu pui în primejdie pe noi și pe [illegible]. Da, și pe [illegible]

— Bineînțeles. Așa că fii băiat deștept și-o să te [illegible] înțelege.

— [illegible] ! strigă copilotul nervos. Altfel îți vara [illegible] glonț în [illegible] cu pistolul asupra ta !

Holman nu-i răspunse. Spuse încet :

— Întoarce avionul.

— Încotro ? Am traseul nostru prestabilit.

— Îl schimbi. Întoarce avionul spre apus. Traversăm Franța și aterizăm la Frankfurt. Ai auzit ?

Era nerăbdător și glasul îi devenise strident. Continua să țină pistolul îndreptat spre cei doi piloți. Pedeau atît de aproape unul de celălalt, încît la o mișcare suspectă i-ar fi ținut pe amîndoi.

Schimbară o privire. Numai o secundă, trebuiau cadă de acord într-un fel. Copilotul strînse din umeri,

Copilotul aprobă din cap.

— O aprind...

— Cu lumină ? întrebă, nelinistit, căpitanul

să-și prindă centurile. Așa e regulamentul, dacă îmi

tatic să fac ce vrei.

Pînă ce-a rostit el să stea la locurile lor, zîmbetul

ul și schiță un zîmbet strîmb.

— De altfel luminile astea nu ne ajută cu nimic. Ji-

cella avionului aproape, dar în întuneric nu ajungem

— Nu-ți face griji, rîse căpitanul. Uite !

Căpitanul îi arăta o stelușă :

— Aceasta, spuse el, este steaua cu numărul

Copilotul nu mai răspunse.

— ... am alimentat la Norberg. Nu

nu avem destul combustibil.

— ... ului.

... avionului, în fund, sub

... din piele. Căpitanul

... ternul lucrului. Pentru

... și-l lua

... colonelul

... anunțat.

... la Frankfurt, repetă copilotul.

— Prea bine ! strigă căpitanul. Dacă n-ar fi

cu frică să trag !

Zîmbetul pieri... Hohnau. Încercă

... adevărul. Dacă ... că pilotul

un truc. La Karlovy Vary nu se alimentaseră cu benzină asta așa e. Poate mai au rezerve numai pentru o sută de kilometri, dar, pentru numele lui Dumnezeu, unde e Frankfurtul ?

— Nu mă amenința pe mine că tragi, omule, spuse obosit căpitanul, îți repet cît se poate de clar că dăm de naiba. Aparatul e bun, dar nu e conceput ca să aterizeze pe cîmp, chiar dacă am reuși să zburăm peste munții de la granițe.

— Nu sînt atît de ageamiu, spuse răgușit bărbatul cu pistolul. Direcția Apus ! Ține minte !

— E datoria mea să-ți atrag atenția că direcția pe care tocmai ai apucat-o se cheamă Accident. Cînd mă voi sinucide să aterizez și nu vom avea unde, ne vom prăbuși ! Zburăm la o altitudine de 1600 metri. E destul de sus ca să se aleagă praful de noi.

„Căpitanul are nervi de fier, jos pălăria ! își spuse copilotul. Dacă ieșim cu bine din treaba asta, lucru care e foarte sigur, trebuie să i-o spun." Îl privi cu admirație cu coada ochiului.

— Cînd m-am hotărît știam că va trebui să risc, spuse sincer Holman.

— Numai că ăsta nu e risc. E o sinucidere. Dacă nu mă crezi, întreabă-l pe secund.

- N-am de ce să-l întreb... E musai să-ți spargi de aici, nu înțelegi ?

— Nu, fiindcă nu te cunosc... Presupun însă că ai dreptate. Îți fac o propunere înțeleaptă, spuse căpitanul.

Bărbatul zîmbi disprețuitor.

— Știu ! Dacă vîr pistolul la loc, întorci avionul și zbori în deplină siguranță la Praga. Nu spui nimic, ca un *gentleman* ce ești, eu pot să cobor din avion împreună cu ceilalți pasageri și nimeni nu află ce s-a întîmplat. Pare-că te și aud !

Copilotul zîmbi în sinea lui : „Nu-i prost băiatul, ce-al lui e al lui !

Spuse imediat :

Căpitanul e om de cuvînt... El răspunde de viaţa oamenilor din avion.

Şi, pe deasupra, nici prost nu sînt. Nu te teme, n-am [illegible]nd să-ţi propun ceva. Am înţeles, de altfel ai spus-o [illegible]ul de clar, că trebuie să pleci de aici. Dacă ai în mînă un [illegible]ol, înseamnă că ai motive serioase. Să deturnezi un [illegible]m nu-i lucru uşor şi dacă ai recurs la asta, probabil că ajuns cu-adevărat la capătul tuturor resurselor. Dar de [illegible]-i omori pe toţi cei care se află în avion ?

Copilotul îşi revenise şi el, aşa că putu spune :

— Dacă tot aveai de gînd s-o faci, de ce, fir-ar să fie, [illegible]i scos pistolul imediat după decolare ? Atunci am fi pu[illegible] ajunge la Frankfurt ! Şi, uite, ai apărut în cabină [illegible]proape deasupra Pragăi !

Holman ştia că secundul are dreptate şi nu spuse nimic. Evident, a făcut o greşeală, dar dacă toate s-au [illegible]himbat radical ? ! Pe deasupra, probabil mint amîndoi. [illegible]rebuie să aibă mai mult combustibil decît le trebuie [illegible]ntru zborul pînă la Karlovy Vary şi înapoi ! Dacă ar fi [illegible] siliţi să aştepte deasupra Pragăi ? Simţea cum frica [illegible]a, care-l strînsese ca într-o menghină pînă în clipa în [illegible] îndrăznise să scoată pistolul, a trecut. Aşa e totul clar, [illegible]um nu mai poate da înapoi, de l-ar costa şi viaţa. Şi [illegible]m nu e vorba numai despre viaţa lui, ci şi despre a lor, [illegible]r face pînă la urmă totul ca s-o scoată într-un fel la [illegible]păt. Nu are voie — şi mai ales nu poate — să cedeze [illegible]it de puţin în faţa lor.

Se auzi vocea îngrijorată a stewardesei :

— Domnule căpitan, e-n ordine ?

— Sigur că e, mă simt chiar foarte bine, răspunse căpitanul cu amărăciune. Niciodată nu m-am mai simţit atît de [illegible]uzav.

— Ce să le spun pasagerilor, unul mai mișcăi ?

Căpitanul se întoarse spre bărbatul cu pistolul.

— Sîntem siliți să le spunem ceva pasagerilor. Poți să cobori în cabină și să le explici că avem o mică defecțiune la motor, de-abia schimbăm cursul. E bine ?

Era gata să accepte, dar își dădu seama că, dacă omul ar coborî din cabină, nu l-ar avea sub ochii săi. Ce știe ce poate face... Nu studiase chiar atît amănunțit avionul.

De aceea spuse :

— Nu. Căpitanul va comunica pe locul lui... Nu mai știu regulamentul. Așa este regulamentul, nu ? Nu mai știu să vă calc regulamentul.

— Ești foarte amabil, spuse căpitanul. Încearcă, dacă poți, să-mi pui mîinile înapoi ! Dă-mi-le înapoi și primejdios de aproape și nu-ți voi trage în ceafă...

— Bineînțeles, spuse Hobson. Continuați zborul în același cel schimbați cursul, că-mi dau seama ! Numai nu încercați apoi nici o șiretlic ! Am auzit de multe ori de dvs. ! Nu veți ateriza la Praga, ci în Germania Centrală. De unde să știu eu ? Voi rămîne în cabină. Dacă aveți ceva să-mi spuneți, bineînțeles că o faceți. Pînă atunci liniște și să nu miște nimeni !

Și ridică pistolul.

Cîteva secunde un strigăt. Apoi se așternu o liniște de moarte, apăsătoare.

Căpitanul se uită la căpitan. Acesta, fără un cuvînt, aplecă ușor tînga și dîbui cu mîna cealaltă pe jos. Căpitanul ofțui. Se încruntă puțin, ca să nu se vadă și își luă pistolul.

...rîtanul conectase al doilea radar. [illegible]
...mul de la Praga aprobă un semnal anume [illegible]
...al internațional, semn că sînt în primejdie.
Dacă totul decurge normal, curînd vor ajun[illegible]
...ul.
Era ora opt și cincisprezece minute.

XII

Cînd avionul își luă zborul, Alena [illegible] în viața ei [illegible]
...terminat ceva, că [illegible], și oricum acolo [illegible]
...orbire era cea mai puternică pe care o [illegible]
...ună ar mai fi putut să se răzgîndească, prilejul ar fi urcat [illegible]
...ului cu Jan Holman în avion, cu [illegible] [illegible]
...oare și în ciuda faptului că simțea [illegible] [illegible]
...oil, viața îi e goliță de orice sens, lucru [illegible]
...nuit numai.
...ra, cînd [illegible] [illegible] [illegible]
...i fugă pe piață, se o mire cu ea [illegible]
...ă o oară tot ce se putea în mișcare, de a [illegible]
...dată să revină la viața în care [illegible]
...Dar era prea tîrziu și ea își dădea [illegible]
...ui avionului [illegible]
...amplin, de [illegible]
...Sala în [illegible]
...ța intrării în hotel [illegible]

...ze :

— Cred că [illegible] vă duceți în [illegible]
...ți mai bine, [illegible]
...miază. Haideți înăuntru.

...lenei i se păru că [illegible]
...în vecea ei o umbră de [illegible]
...Oare nu se [illegible]

Șopti :

— Îmi puteți da, vă rog, puțină apă... ? Am... am mine o doctorie.

— Bineînțeles, trebuia să spuneți imediat ! exclar fata. Dădu o fugă la bufet și se întoarse cu un pahar sifon.

Alena găsi în geantă un simplu antinevralgic, iuă, mai degrabă ca să arate că e bolnavă, nu fiindcă crezut c-o s-o ajute.

Simțea, în plus, cum durerea spasmodică, durere ca împiedica cu adevărat să se ridice și să-l urmeze pe atunci cînd se aplecase spre ea, cedează și cum îi ia l un vid adînc, cum pun stăpînire pe ea o obosenlă cumpl și indiferența.

— Totul se sfîrșise... Acum era prea tîrziu pen orice...

— Mai stau puțin aici, dacă-mi permiteți, spuse Alen

— Se-nțelege, odihniți-vă. Cînd vreți să chemăm tami, sunați acolo, la ghișeu, spuse fata și plecă.

Se apropie de ea femeia îmbrăcată în uniforma liției.

— Vă simțiți mai bine, tînără doamnă ?

Avea un glas blînd și zîmbea.

— Da... Nici eu nu știu ce am avut.

— Esențialul e că a trecut.

Femeia se întoarse la pupitrul de control, ajustă închidea ușile și o întrebă :

— Ce-a pățit ?

— I s-a făcut rău, chestii femeiești probabil, spuse meia. Voi, bărbații, nici n-aveți idee prin cîte trec femei

Ușa se închise și Alena rămase singură.

Curînd sosi o mașină, o camionetă de aprovizionar un tînăr cără cîteva cutii mari la bufet, stătu două minu de vorbă la tejghea, strînse apoi tăvile goale și se uită a, care stătea parcă părăsită. Fu gata s-o întrebe c

... că meargă cu el cu mașina, dar femeia nu se mișcă, ... strînse din umeri și ieși. Îl auzi plecînd.

Toți pleacă... Nu mai e nimeni... Și eu am rămas sin... tot. E cumplit, presupun însă că așa trebuie să fie", ... Alena resemnată. Era învățată să primească lu... așa cum sînt, nu să-și facă singură viața. Acum ve... deci, singurătatea.

Și el... Ce face oare în avion ?

Era atît de furios cînd m-a silit să merg la avion. Și-i ... da, îi era frică, dar îl cunosc și știu cît de ciu... cînd se teme de ceva. L-am mai văzut de cîteva ... ca astăzi. Niciodată însă nu i-am citit în ochi o ... groază !"

... ceva rău despre celălalt ? Atunci de ce nu ră... ? Ar fi putut spune : mai așteptăm pe cineva, tre... mai stăm... Alergase totuși spre avion. Și avea tran... cu el. La început, în hol, nu-l avea, crezuse c-a re... pe urmă însă l-a adus, înseamnă că se hotărîse.

Dumnezeule, ce nebunie ! Și eu stau și aștept... Ce ... ? Mi-a fost rău, acum însă pot merge. Acum tre... merg ! Toți m-au privit atît de ciudat. Și cei în uni... Cînd or afla ce s-a întîmplat în avion, mă ridică. ... adevărat că nu m-a văzut nimeni cu el, totuși... Cînd ... din hol m-a cuprins pe după umeri. Și cu ce furie ... putincioasă a făcut-o !"

Privi în jur. O femeie în halat albastru ... unul din... Zdrăngănea găleata, cînd ... ajunse lîngă Alena, se opri compătimitoare.

— Vi s-a făcut rău, așa-i ?

Dădu din cap.

— Nici eu nu m-aș urca în chestia aia. Și doar ... ... de nu știu cîți ani. După mine, locul omului ... ... aer. Stomacul, așa-i ?

— Nu știu.

— Au apărut [illegible] de boli și doctorii nu știu [illegible]
sînt bănci.

— Zău ? spuse Alena [illegible]

Era grozav de bucuroasă că o [illegible] afară. [illegible] părea nu se putea [illegible] cum să fie bănci [illegible] că fuge.

— Știi, m-a durut și azi-noapte... Și de dimineață [illegible]

Femeia în halat dădu [illegible] și Alena [illegible] în fața clădirii.

Era soare, pe cer se zăreau doar cîțiva nori albi [illegible] mirosul pădurii, părea în cer mai pluteau o [illegible] poate că pămîntul mirosea așa, și [illegible] Lumea e frumoasă, nu se vor [illegible] fugă în altă parte ?

[illegible] cîțiva pași, dar o cuprinse din nou [illegible] și să respire adînc.

Undeva, în spatele ei, [illegible] o fereastră. Se spune [illegible] după mine... Trebuie să plec, dacă mă întreabă [illegible] nu amenință să le spun ca în oraș. E departe [illegible] nimeni nu strigă după ea.

Pînă de-a lungul clădirii, pe [illegible] o [illegible] departe, între copaci, o [illegible] Helman. Recunoscu [illegible] Pragcarului pe [illegible] Privi în jur, nu [illegible] nimeni [illegible] Se uită o mașină, [illegible] părea [illegible] umbră. Mașina [illegible] Alena [illegible] Cheia era în contact.

[illegible] era o conducătoare [illegible] experimentată, dar [illegible] din oraș cu taxiul lui Helman și [illegible] să conducă, să vadă dacă [illegible]

[illegible] în volan, răsuci cheia și porni. Își [illegible] încet în [illegible] și începu să ruleze. [illegible] în direcția [illegible] merge spre oraș și [illegible] acolo. O luă [illegible] mai repede, pe [illegible] [illegible] pădure.

...ța Alenka...

...să facă.

...ajungă la o șosea și acolo...

cep la chestii de-astea, nu mă pot certa cu el, își s[pune] de fapt întotdeauna a fost drăguț cu fetița.“ Bărbații [care]-i cunoscuse înaintea lui fuseseră mult mai reținu[ți] dădeau de înțeles că numai ea îi interesează și copila[ul] încurcă, pe cînd el s-a interesat de la început și de Alen[a].

Nu putea înțelege cum de și-a modificat dintr-o [dată] părerea. Trebuia să recunoască însă că el își schimba [des] ea hotărîrile. În privința asta era teribil de neconsec[vent].

Aceasta fusese cauza discuțiilor din ultimele [zile]. aceasta fusese cauza certei de la hotelul din Karlovy [Vary] cînd — pur și simplu — o lăsaseră nervii.

Tot ideea lui fusese, și ei i se păruse de la început [o] săbuită, ba chiar copilărească, să meargă la cel mai [bun] hotel, unde să cheltuiască pînă la ultimul ban, căci [era] gurul lucru de care nu vor avea nevoie dincolo sînt co[ro]nele cehoslovace.

— Coroanele astea, atît de greu obținute, perom[ite] tuziasmat, hîrtiile astea pentru care ne-am chinuit [atît].

Hotelul Grand era un hotel de mare lux, plin de [toate] splendori, asupra ei însă avu un efect apăsător. Nici [nu] dădu seama că nu clădirea era de vină, ci mai de[gra]teama pe care nu reușea s-o înfrîngă. O simțea în p[er]manență, din clipa în care înțelesese ce vrea Holman să fa[că]. Îi era teamă pentru el și pentru ea, în primul rînd în[să] temea să nu plece și s-o lase, căci nu mai era în stare [să] închipuie viața fără el.

Cel mai tare o speria însă noul prieten al lui Holm[an], acel Karel Marik pe care, în ultima vreme, îl lua pr[ea] tindeni cu el și care îi părea primejdios de superficial. [Ne]uite că nu se temuse degeaba, chiar el fusese acela [care] dăduse primul bir cu fugiții.

Numai că acum, cînd se gîndea la toate astea în lin[iș]tea adîncă a pădurii, îi trecu prin minte că poate ar t[re]

fie recunoscătoare, dacă Marík n-ar fi întîrziat, cu ar fi găsit curajul să-i ţină piept lui Holman şi să agă din acţiunea asta nebunească.

Camera avea draperii grele. În faţa patului se aflau fotolii adînci şi o măsuţă. Fereastra cît peretele dă-ntr-un balconaş de unde se vedea o parte din Colonadă uleţul din care ieşeau continuu aburi.

Minunat, şopti fermecat Holman, întinzîndu-se în u. Aş şti eu să trăiesc ! Şi odată şi odată chiar aşa oi trăi !

uită la Alena, care stătea lîngă fereastră, şi lăugă iute :

— Bineînţeles că aşa vom trăi amîndoi. Singurul lucru trebuie omului sînt banii şi, dacă-i are, are tot. u să spună că nu-i aşa, dar tăcu.

De ce eşti aşa tristă ? o întrebă nervos. Sîntem doar împreună, nu ?

— Bineînţeles, se străduí să schiţeze un zîmbet, dar nu prea reuşi.

Întotdeauna fusese fericită cînd era cu el, doar în ul-vreme simţea cum teama asta permanentă o împiedica ă se bucure ca mai înainte.

— Nu cumva ţi-a trecut prin minte că, de fapt, eu fug de lîngă fetiţă ?

N-ai voie să vorbeşti aşa, spuse. Mai ales acum !

Acum sau altă dată, oftă, care e deosebirea ? Mi-au us tot timpul că o luăm cu noi. Dacă ar fi aici, probabil simţi altfel, chiar dacă tot mi-ar fi frică. În plus, am ţie să numai jumătate din mine e prezentă. Nu te mira ă mă port aşa.

— Te asigur că şi jumătatea asta e foarte frumoasă că...

— Te rog încetează ! strigă. Am impresia că, de fapt, ţit. Niciodată n-ai vrut s-o luăm cu noi !

— Eu ? ridică sprîncenele. Asta-i prea de tot. Îţi amin
ţeşti că nu te-am minţit niciodată ? De altfel, eu nu min
Există numai anumite ocazii în care nu le pot spune oa
nilor tot adevărul. Dar mincinos nu sînt ? Doar ne-am în
ţeles că fetiţa pleacă, la vară, cu bunica în Iugoslavia,
mergem după ea şi o luăm apoi cu noi.

— Numai că toate astea sînt teribil de nesigure !

Holman tăcu o clipă, apoi admi

— Da, ai dreptate, m-am gîndit şi eu. Tocmai de a
mai am o variantă, încă nu ţi-am spus, cred însă că o
mai bună. O discutăm după ce mîncăm, bine ? Te i
vit la o cină clasa întîi !

— Înoiesc pentru numele lui Dumnezeu ! Cui îi m
arun de mîncare ? E vorba despre un copil

— Bine, bine, îţi spun imediat.

Se plimbă o clipă prin cameră, de parcă ar fi vrut
facă ordine în gînduri, apoi îi dădu drumul :

— Imaginează-ţi că am aflat de curînd, de pildă, într-o
într-o lume cu totul diferită... Ce ce trebuie nouă cel
mult nicio e popularitatea. Şi cine să ne-o facă ? Ziarele
Tînăr o să vrea cum gîndi să scrie ăia, să se ţină cu gu
Şi fiindcă despre ce, din două-trei, alege ăl
bă... Şi aceştia devin ei vărul mîngîiat, care pe pă
vrea ziarele, se transformă preşedinţii fără de vaga
ajută să-şi înnoade cravata, pe unii o învaţă să-i
Treaba, fiindcă nu vrea nici pace să pri
ştia de mînă şi fiecare zîmbet. Ăsta să-i de
copilul.

— Îi înecaţi ? se sperie. Ce-are preşedintele
treaba asta ?

— Nimic, bineînţeles, dar nu se ştie niciodată pentru
viitor. De lucruri de-astea au şi nevoie şi sînt ăl
ăi plătească bine. Îţi garantez eu ăştia şi la
bine. O mamă îşi creşte copilul... O să plătească bine

— Parc[illegible] pentru copilul meu ? I strigă [illegible].

— Pent[illegible] vrei, nu pot să-i cap[illegible]. Opinia pu[illegible] îi, [illegible], ori [illegible] va izbucni un scandal [illegible] ional, [illegible] până la urmă, îţi vor trimite fata. Să vezi [illegible]enzaţie vom face !

[illegible] teribil de entuziasmat de ideea lui. Se plimba prin [illegible] şi vorbea, captivat de propria imagin[illegible] ea îl prinsese, din ce în ce mai nemaipomenit[illegible].

Mie că tocmai în clipa aceea a înţeles că Jan, o mînă [illegible] ceva cu ea, de fapt, nu vrea şi, dintr-odată, îmi [illegible] ui s-a [illegible] o prăpastie pe [illegible] care nu va putea ridica [illegible] ondată [illegible]. A trebuit să ajungă până aici ca să-şi dea seama [illegible] faţa şi ce află un om [illegible].

[illegible] ternină, rîse şi îi spuse să se schimbe, să [illegible] la [illegible]. Vorbea, de parcă nu se întîmplase nimic.

[illegible] la o singură rochie de vară, o îmbrăţişă dar îi [illegible] timp prea [illegible] pieptănă în [illegible] şi până la [illegible] de cît [illegible] umită de felul cum arată. Se [illegible] cît de [illegible] obosiţi îi [illegible] ochii, [illegible] pe care n-o puteau ascunde nici cu fard.

N-am [illegible] să merg printre oameni, spuse cînd reşiră [illegible] la cameră.

Tocmai [illegible] să-şi facă [illegible] bine. Ca şi mie, de [illegible]. Să nu [illegible] că eu nu-mi [illegible] griji. Ai o mutră, de [illegible] ţe-aş duce cu sila în iaz. Jeţi eu nu vreau decît să [illegible] Oaiweurră şi să ne meargă bine. Or asta nu se poate [illegible] cît acolo.

Nu cred. Ar fi mai înţelept dacă ne-am întoarce.

— Te înşeli. A mai rămas doar un pas şi eu îl voi face. [illegible] i face şi tu.

[illegible] restaurant, Jan se însufleţi. În jur roiau chelnerii, [illegible] sala era pe jumătate goală, şi avu din nou prilejul să [illegible] e marele domn care ştie să cumpere graţiile celor ce-l [illegible]. Degustă atent vinul pe care i-l serviră şi apoi dădu

din cap a aprobare. Studie pe urmă îndelung lista de
cate şi alese mîncăruri scumpe. Era, pur şi simplu, fe

Iar ea, pentru prima dată în viaţă, îl privi cu
străini. Cu toate că îl cunoştea, că toate astea le ştia
pentru prima oară, o enervau. Şi ce spusese sus, în ca
despre copil i se părea lipsit de sens şi stupid. Ce foto
în ziare ? Ce fel de senzaţie în jurul copilului ? La ce bu
Ea voia să-şi aibă fiica alături, să-i simtă mînuţele pe
şi nimic mai mult. Dar oare el era în stare să înţeleag

Mînca în tăcere, zadarnic încerca s-o înveselească,
cele din urmă nici n-o mai băgă în seamă şi se străduia
facă impresie bună celor din jur. Cînd veni pianistul
întrebe ce-şi doreşte să-i cînte, se simţi în culmea feri

Toate astea nu-i făceau plăcere şi deodată avuse
senzaţie similară celei de azi, de la aeroport. Simţi cum
face rău şi fu silită să plece de la masă. Jan privi sa
făcut în urma ei, de parcă ar fi vrut să spună : Va să
am reuşit să te urnesc din loc ! Tot tu ai cedat...

Ieşi în hol, i se învîrtea capul, simţea nevoia de
curat. Respiră adînc, să gonească starea de rău, şi-şi
tîmplele cu colonie.

Cînd se întoarse, o întrebă :

— Ţi-e mai bine ? Mergem la bar să dansăm, da ? C
să-ţi iei altfel rămas bun de la toate astea ?

— Ce idei ai şi tu, oftă nefericită.

— Află că sînt foarte bune, fiindcă nervii tăi au lua
razna şi trebuie să înveţi să-i stăpîneşti. Mîine s-ar p
să fie şi mai rău, pe urmă însă vei avea linişte. E ve
numai despre noaptea asta şi mi-aş dori s-o petrec
mai bine.

În jurul ei pădurea foşnea încet, aerul mirosind a ace
brad pătrundea în maşină prin fereastra deschisă. Lini
adîncă o calmă. „Dacă aseară ne-am fi dus undeva, în

dure, poate că totul s-ar fi petrecut altfel, aș fi știut pro-babil să-i explic mai bine ce mă înspăimîntă..."

Cînd masa aceea absurdă luase sfîrșit și plecaseră, în-știți de șușotelile respectuoase ale nenumăraților chelneri care primiseră bacșișuri grase, se dusese în cameră. El rămăsese undeva afară (se gîndise că vrea să vadă ce-i cu Marík, în care probabil nu avea prea mare încredere), iar a se prăbușise pe pernă și începuse să plîngă.

„Nu vreau, nu vreau", își spunea întruna, înăbușind cuvintele în perna curînd udă de lacrimi.

Fusese o noapte albă și nu e de mirare că dimineața, la aeroport, nu mai rezistase și că totul se petrecuse cum s-a petrecuse. Nu fusese în stare să se ridice și să-l urmeze la avion.

„L-am pierdut, e clar. Dar mă pot întoarce la Alenka."

Singurul lucru în care mai putea spera era că, pînă la urmă, a înțeles și el cît de lipsit de sens e totul, și-a dat seama că planul lor s-a spulberat ca un castel din cărți de joc, deși îl gîndise atît de bine. „Nici măcar aventurierul ăla zăpăcit, Marík, nu merge cu el." Da, asta e ultima speranță. A urcat în avion, dar și-a dat seama că singur nu are față, a renunțat la planul lui nebunesc și acum a ateri-zat la Praga, iar ea îl va urma. După aceea totul va fi bine, mașina asta închiriată o vor duce înapoi, de-ar reuși numai s-o urnească din loc, și toate cîte li s-au întîmplat vor fi fost un vis urît, pe care îl pot uita amîndoi.

Apoi va trebui să schimbe, cu răbdare, tot ce nu-i place el și a constatat abia acum, dar asta e soarta femeii, să-l facă pe bărbat să se găsească pe sine însuși, și ea își va lua bucuroasă această sarcină, căci cu Holman simți din nou, după mult timp, că viața e frumoasă și pentru care trebuia să îi poarte recunoștință.

Păcat de banii cheltuiți, pînă la urmă Holman luase economiile ei și cumpărase, așa pretindea, niște mărfuri... Dar și cu lipsa banilor te poți împăca, vor lua totul de la

capăt, știind acum că pur și simplu nu e cu putință să î
torci spatele și să fugi.

Oftă. Înălță capul, privi în jur. I se părea că tot ce-i tr
cuse prin minte se întîmplase într-un fel de semiveghe, a
fi preferat să închidă ochii și să doarmă, numai că, bineî
țeles, nu poate, trebuie să meargă mai departe.

Încercă să pornească motorul, degeaba însă. Mașina ni
nu se clinti. Coborî neputincioasă și, ca un șofer nepricepu
săltă capota.

În clipa aceea auzi un glas de bărbat :

— Ia te uită, băieții rîdeau de mine, la han, că ai
unde și-a înțărcat dracul copiii, nu pot să întîlnesc nic
zînă și cînd colo zîna are și mașină !

Avea o barbă scurtă, cum poartă pădurarii, se ved
însă că e tînăr ; zîmbea și-și împinse pălăria verde pe cea

— Nu pornește ?

— Nu.

— Cum de-ați rătăcit pînă aici ?

— Credeam că pot ajunge prin pădure la șoseaua sp
Praga.

— Apăi nu, dragă doamnă. Sau domnișoară ?

Nu spuse nimic și el își concentră atenția asupra m
rului. Rezemă apoi pușca de un ciot de copac și se stre
în mașină.

— Dacă îmi dați voie... eu am motocicletă, dar une
conduc un GAZ, așa că pot să încerc

Făcu contact, ascultă. apoi se uită la bord și rîse

— Păi cu asta nu mai pornește nici bunul Dumne
fiindcă nu mai are benzină. Nici un strop... Ați consu
toată rezerva, pînă la fund ! Aveți o canistră ?

Dădu din cap că nu.

— Ce ți-e și cu femeile astea ! Acum ce ne facem
Doar dacă veniți cu mine, găsesc eu vreun bidon de tini-
chea în cabană, mă urc pe motocicletă și mă duc să iau

n spatele pădurii.

— N-am [illegible]
na e închiriată.

O conduse pe o potecă.

Sîntoți foarte amabil, une[illegible] nu-i
că exista [illegible] oameni de treabă.

— Dep[illegible]
ei buni.

Oftă.

[illegible]
[illegible] cabanei pădurarului. Dincolo de
[illegible] doi ani. Cînd bărbatul
[illegible]
Lătratul [illegible]
pădurii.

Printre [illegible]
urie.

XIII

La ordinul comandantului, sublocotenentul Ven[illegible]
chemă din nou pe deținutul Marik. Pînă [illegible]
mase la biroul lui, cu capul în palme [illegible]
Acută că se încurcase într-o pînză de păianjen de [illegible]
neit. Sau a înnebunit de-adevăratelea, la bătrînețe, și [illegible]
tindeni vede doar delicte, sau, absolut întîmplător, a [illegible]
murit într-o afacere pe care, la început, nici n-ar [illegible]
bănuit-o.

Dacă începi să pui laolaltă lucruri care n-au nici o legătură între ele, se ţese o plasă de suspiciuni, de nu mai iese din ea nici suspectul, nu mai ieşi nici tu.

Se auzi un ciocănit în uşă şi sergentul raportă că l-a adus, conform ordinului, pe deţinut.

— Ei, eroule, ţi-a venit mintea la cap ? spuse Venhoda blînd, cînd tînărul intră pe uşă.

— Cred că da, răspunse tînărul abătut. Nu mai beau. Dumnezeule, într-aşa un hal nu m-am afumat niciodată. Nu că m-aş teme de alcool, asta nu... Dar ce-am păţit aseară, n-am mai păţit niciodată. Probabil fiindcă am băut băutura cea mai scumpă, whisky.

— Un moment, întrerupse Venhoda puhoiul spuselor tînărului. Nu despre asta e vorba, ci despre altceva. Îţi atrag atenţia că ştim unele lucruri şi că ne-am cam săturat de faptul că te încăpăţînezi să negi prosteşte.

Sublocotenentul scoase din sertar agenda pe care o găsise în geanta lui Marik.

— O cunoşti ?

Dădu din cap că da.

— Aa, agenda... Nu scrie nimic în ea.

— Da' asta ce-i ? spuse sublocotenentul şi scoase biletul de avion pentru Praga.

Tînărul schiţă un zîmbet.

— Asta ? Încurcătură mare, ce să fie ? Trebuia să merg la Praga, se-nţelege... Lucrez în schimbul de după-masă şi la noi sînt foarte severi cu prezenţa. Aşa că o să mă trezesc cu o absenţă nemotivată şi am păţit-o. Eu am avut toată bunăvoinţa. N-a mers.

„Minte de ţi-e mai mare dragul", gîndi sublocotenentul.

Scoase apoi din sertar tranzistorul.

— Pe ăsta îl cunoşti ?

— Da, zise şi coborî uşor privirea. Cred că-i al meu.... toate seamănă între ele.

— Ăsta e cu totul special, spuse sublocotenentul. E pus pe o lungime de undă cam ciudată.

Tînărul părea în gardă, dar nu spuse nimic. Aşteptă.

„Hai să-l iau cu binişorul, să-şi dea seama că nu-i [illegible] ebuie pielea lui, deşi e mai viclean decît credeam."

Intră un tînăr civil şi-i întinse sublocotenentului [illegible] hîrtie.

— Informaţiile de la Praga... Şi făcu semn cu ochii spre Marík, ca să fie clar la cine se referă.

Venhoda citi telegrama şi oftă.

- Ei, ce faci, nu te uiţi la radioul tău ?

— Nu văd la ce m-aş uita.

— Pe dinafară, nu... ! Dar dacă te-ai uita înăuntru, [illegible] puse mierc sublocotenentul.

În clipa aceea se văzu clar cum tînărul îşi pierde [illegible] vanţa plină de superioritate de pînă atunci. Cînd luă cutia tranzistorului în mînă, simţi că e mai grea decît fusese.

— Desfă-i capacul din spate !

Se execută fără plăcere. Înăuntru, fixat în clanţe, [illegible] afla pistolul lui.

— Bună muzică, ai ? Aşa, şi acum aş vrea să aud [illegible] mărturisire completă. Absolut tot. Povestea despre pistol [illegible] lari nu ţine, sper că ai înţeles.

Tînărul dădu din cap.

— Apăi da, am glumit şi eu. E mai mare [illegible] ii arăţi cuiva tranzistorul şi-i spui să prindă o muzică bună, şi radioul nu cîntă ; îi zici atunci că i-au descărcat probabil bateriile, şi el îl deschide, şi...

— Minţi ! strigă furios sublocotenentul. Te credeam [illegible] ceva mai deştept.

Trase spre el hîrtia pe care o primise cu puţin înainte.

— Aşa, hai s-o luăm frumuşel, regulamentar. Am aici o notă de la Praga. Marík Karel căutat pentru neîndeplinirea obligaţiilor privind pensia alimentară... În proces cu Marie Maříková, soţia probabil.

— Fosta soție, vă rog.

— Cu atît mai rău. Și cu cealaltă femeie, Irena Patkovă, ce e ?

— Mă înșor cu ea... N-am avut timp...

— Numai că aveți un copil și reclamă și ea neplata pensiei alimentare. Așa-i ?

Strînse din umeri.

— Se mai întîmplă. Dar nu-i o crimă.

— Nu e, dar spune și tu asta ceva. În cazul ăsta spun un fante ca tine se înc... atît de rău, că nici gr... tolul de *cowboy* nu-l mai ... Dar dacă l-ar fotografia ... el. Legat de bilet... avion ... în ... ce mai zici acum ?

Nu spuse nimic, răsuci numai capul. Dintr-odată ... mai găsea cuvintele.

Exact în momentul în care Marik nega tot ce put... nege, comandantul telefona la Praga și informa ... bănuiala subl... mentului Venhoda, ... în ... anchetării ...

Cel care primi, la Praga, informația, ... inte de a spune :

— Ați verificat totul ?

— Da, pe cît a fost posibil. S-ar putea însă ca sfîrșitul întregii întîmplări să fie altul. S-ar putea ca tînărul pe care l-am reținut să fie singur și în avion să nu se ... nimeni care să pună în primejdie securitatea pasagerilor. Sigur însă nu e. Considerăm că e de datoria noastră să atragem atenția asupra pericolului pe care nu-l putem exclude.

— Bineînțeles, e în ordine, tovarășe, ... măsurile de cuviință.

— Mulțumesc, spuse comandantul și-și șterse ... rea de pe frunte.

— Ar mai fi ceva. În asemenea cazuri se obișnuiește ... întrebați mai întîi cei de la controlul pașapoartelor ... dică la voi...

— Bineînțeles că i-am întrebat. Verdicta: cutiuță ... cu un radio cu tranzistori sau ceva nemăsurat ... nu se fi urcat în avion. Și controlul pașapoartelor a confirmat că un asemenea pasager s-a urcat.

— Fir-ar să fie! spuse glasul de la Praga. Așteptați ... veți de la noi!

— Ne crede, pe noi, știți de voi, zise nătîng! mecanicul-șef. Dar ... mai comandantul.

„Există acum două posibilități. Sau ne cheamă ... Praga informîndu-ne că bănuiala noastră a fost neîntemeiată ... atunci e bine, pentru avion, se înțelege. Hotărît, nu pentru noi... Sau ne spun că, într-adevăr, în avion s-a petrecut ceva, și atunci e bine pentru noi, dar e rău pentru pasageri. Așa, pe repezeală, mai că nu știi ce să preferi!"

XIV

În momentul în care începură să sune telefoanele care legă complexul aparat ce veghează la securitatea zborurilor, controlorul de trafic observă pe radiolocator că un avion își schimbase brusc traseul. Era OK 096, zburînd cu întîrziere pe linia Karlovy Vary — Praga. De fapt, în clipa aceea ar fi trebuit să-și anunțe sosirea la Praga. Îl-o făcuse și această bruscă schimbare îl surprinse. Așteptă o clipă, apoi, pentru mai multă siguranță, se uită la monitorul care arăta starea vremii. Nu se vedea nimic deosebit, deci nu vreo furtună locală silise avionul să-și schimbe direcția.

„Ce echipaj are ? se miră. Siegl și Šedivy... Aha, Siegl e cazul acela... Probabil zboară pentru prima dată pe linia asta, chiar dacă e pe post de comandant. E un pilot cu experiență. Nici Sedivy nu e un începător." Și, deodată: manevră ca asta !

Văzu că avionul nu revine pe direcția inițială, ci - dimpotrivă — își continuă zborul înapoi. Puse mîna pe stîi, să ia legătură cu echipajul, cînd pe radiolocator apăru codul avionului.

Asta înseamnă că echipajul pusese în funcțiune radarul secundar ! Se întîmplă ceva ! Era suspect că nu luaseră pînă acum legătura radio. Nu cumva nu pot vorbi ?

Controlorul de trafic apăsă pe un buton .

— Stare de alarmă ! OK 096, apropiindu-se de Praga, schimbat brusc direcția. Se îndepărtează de Praga.

Pe birou sună telefonul. Ridică receptorul. Era miliția.

- Atragem atenția că e posibilă punerea în pericol a avionului OK 096. Conform comunicării organelor noastre din Karlovy Vary, nu e exclus ca la bord să se afle un om înarmat.

— Din păcate, se pare că așa e, chiar acum au lansat semnalul de alarmă. Am declarat stare de alarmă.

Închise telefonul și se aplecă spre microfon :

— ČSA 096, aici Praga, Turnul de control, mă auzi ? Răspunde.

Așteptă cu încordare. Nimic. În cele din urmă auzi un glas calm, chiar dacă ușor obosit :

— Aici OK 096, căpitanul Siegl. Am fost siliți să schimbăm cursul.

Controlorul de trafic se stăpîni și spuse :

— E cineva la voi, în cabină ?

— Da.

— Ne aude ?

— Nu.

— Grozav. Îmi puteți da și alte amănunte ?

— Nu prea...

- Înțeleg. Asta înseamnă că e în cabină, în spatele vostru. E singur ?

— Da.

Vă amenință cu pistolul, sau are altceva ?

Primul caz, răspunse căpitanul, la fel de calm.

Se simțea însă că îi vine destul de greu să se stăpînească.

— Știți ce aveți de făcut ?

— Da.

- Nu mă îndoiesc. Mulțumesc și fie-vă bun ! Să nu provocați [illegible] stare de alarmă.

Am înțeles.

Aproape nemișcat, fără să se lovească [illegible] să salte avionul zbura sus, deasupra pămîntului. Se vedeau bine satele micuțe, strălucind în soarele dimineții, și verdele cîmpiilor și al luncilor era un verde gras, cu nenumărate nuanțe. Iar sus, cît vedeai cu ochii, cerul senin și adînc.

— Se zărește Rakovník, spuse copilotul.

Controlorul de trafic de la Praga înțelese ca trebuie să [illegible] radarul de la Rakovník. Spuse încet

- Dacă se poate, reglați recepția în așa fel încît [illegible] și discuțiile cu el. Sînt informații prețioase.

— Da, am înțeles.

Controlorul întrerupse legătura cu avionul și raportă [illegible] șefului turnului de control ce se întîmplase.

- Cu cine ai vorbit ? întrebă Jan Holman bănuitor.

- Cu Praga.

- De ce nu le-ai spus că sînt aici ?

— La ce bun ? Oricum știu.

- Ia te uită... ! se miră bărbatul. Și ce vor să facă ?

Căpitanul dădu din umeri.

- Întreabă mai degrabă *ce pot* să facă ? Nimic.

Se-nțelege, respiră ușurat bărbatul. Nimic !

— Vor urmări doar pe unde zburăm. Dacă nu cumva te răzgîndeşti chiar dumneata.

Bărbatul rîse cu răutate.

— Nu conta pe chestia asta !

Tensiunea care, în clipa în urmă, [illegible] înţelese că piloţii îi îndeplinesc de-adevăratelea ordinul şi tăcuseră numai. Le e teamă şi asta e bine. Dacă ar fi putut să le-o spună, s-ar fi înţeles de minune ? Era obligat să rezolve problemele cu bunele, se prevedea nevoit dracului să coboare comorile, nu să-i construiască [illegible] Însă nu era posibil. Îi cunoaşte, nu ştie cum ar putea [illegible] reacţionez, şi mizează prea mare.

„Atîta timp cît simt pistolul îndreptat împotriva lor, [illegible] nimic. Ce [illegible] trebuie să facă.

„Ştiu că ai puterea în mînă ! Obiectul ăsta de metal mi-o dă.

Îi pare c-ar vrea să mă tragă pe sfoară. [illegible] Dar [illegible] mîinile în sîni. Vînătaia [illegible] rămîn dincolo.

E foarte bine că sînt singur.

Or să-şi [illegible] Alena şi Marik, că [illegible] Ceva o să le dau un ceas de viaţă de acolo, poate le trimit şi o tăietură din ziar. O să zîmbesc la ei din fotografie şi dedesubt va scrie : Bărbatul care a ales libertatea... Puţin îmi pasă mie de libertatea lor. Vreau bani şi o să-i am. Cît atît mai mulţi, cu cît va trebui să-i trag după mine nici pe băiatul său, nici pe Alena, cu veşnica ei smiorcăială din cauza copilului. Se ştie doar că orice animal de pradă vînează singur !

Îmi cumpăr acolo şi un tranzistor nou, japonez bineînţeles. Nu cumva să-l uit pe cel vechi în dulăpior. Îl voi să-l arăt ca pe o mare senzaţie. O să mi se ofere o groază de bani pe el.“

Dacă piloţii ar fi îndrăznit să se întoarcă, ar fi văzut că barbatul cu pistolul în mînă zîmbeşte visător.

XV

Cînd bărbatul acela care, cu o clipă în urmă, era unul dintre ei şi şedea cuminte în fotoliul lui intră pe uşa care dă în cabina piloţilor, pasagerii îşi spuseră că are, probabil, relaţii deosebite. Chiar stewardesa îl conduse pe scara misterioasă, pe care mulţi ar fi vrut s-o deschidă ca să vadă ceea ce majoritatea lor nu vede niciodată: aparate, cadrane enigmatice, ace oscilînd neliniştite căutînd atîtea lucruri de neînţeles, dar mai ales ca să vadă cu ochii lor cum fac cei doi piloţi de ridică deodată de la pămînt aparatul acesta greu şi-l urcă pînă la cer.

Numai că bărbatul acela a reapărut, în mînă cu un pistol îndreptat spre ei.

Aşa că ascultară înspăimîntaţi ce le spune şi cînd dispăru din nou (acum îndreptă probabil pistolul spre cefile piloţilor), întreaga cabină respira teamă şi uimire.

— Doamne-Dumnezeule! se îngură cineva. Ce se va întîmpla cu noi ?

Una din femei izbucni în plîns.

Din fericire, primul care vorbi fu tînărul care împreună cu cele două domnişoare de onoare, se grăbea să ajungă la nuntă şi căruia, fiindcă de dimineaţă tot gusta din Starîi Bucheronka, i se împleticea limba în gură.

— Domnişoara, eu trebuie să ajung la Praga. Fără mine nu începe nunta !

Stewardesa îşi revenise, avusese mai mult timp decît pasagerii. Era clar că şi căpitanul se supunea bărbatului cu pistolul, împrejurare care îi uşura situaţia. Rolul stewardesei nu este să se ocupe de zbor. Treaba ei e să se ocupe de pasageri.

— O să vă însuraţi ceva mai tîrziu, spuse pe un ton sever.

Tînărul se lamenta în continuare.

- Păi nu eu mă însor ; am eu mutră de om care însoară ? Sînt martor şi ele sînt domnişoare de onc şi fără noi nu poate fi nuntă. Ce-or să creadă nunta despre mireasă ?

Cele spuse de tînar li se părură multora dintre pas ri revoltător de neînsemnate. Cineva exclamă supărat

Ce ji are el ! Aici e vorba de viaţa noastră !

- Fiţi liniştiţi, avionul nostru e pe mîini bune ! spu stewardesa.

Liniştiţi ! Uşor de zis... Dar unde ne duc acum ?

– Nu ştiu... Probabil peste hotare.

— Groaznic !

Pen..u mom... nu putem face nimic, spu... wardesa neputincioasă.

Abia atunci îşi reveni şi doamna în vîrstă, care vor ceha cu accent german.

— Asta e un adevărat scandal ! A îndreptat verul spre mine. O să reclam ! Sînt cetăţeană germ

– Nu mai striga atîta, bunicuţo, bombăni nunt chef, la urma urmelor dumneata ajungi prima acasă !

- Eu sînt bolnavă, am fost la Karlsbad la cură, s demn doamna în vîrstă. N-am voie să mă enervez, aşa mi spus doctorul. Şi acum o chestie ca asta ! Dumnezeule, ap domnişoară, apă !

Era, de fapt, lucrul cel mai înţelept pe care îl pu face, gîndi stewardesa şi reveni, plină de rîvnă, la îndat rirele ei. Da, le va împărţi sucuri şi apă minerală, cît în rezervă.

— Domnilor, spuse tînărul, dacă nu vă jignesc, vă ofe tuturor o sticlă de becherovka. M-am hotărît s-o dăm gata, nunt ii vor înţelege, totul e să ajung la nuntă.

Doamna în vîrstă refuză din cauza ficatului. Unii în apucară bucuroşi sticla şi traseră cîte o duşcă.

Domnul în vîrstă cu ochelari ezită o clipă, pe urmă bău și el.

— De obicei nu beau, iar înainte de operație nici atît, dar într-o situație ca asta...

— Vă așteptă un bolnav să-l operați ? se miră stewardesa.

— Da, m-au chemat de la băi... Nebunul ăla cu revolverul nici nu bănuiește că s-ar putea să aibă pe conștiință încă o viață.

Stewardesa oftă.

Domnul Vána, care mai avea hîrtiile întinse pe genunchi și se străduia să deslușească în ele cît de nouă îi e soarta, bău și el.

— Mulțumesc, domnule, într-o situație ca asta alcoolul e lucrul cel mai bun. Pentru asemenea situații ar trebui să existe alcool și la bord.

Cineva își desprinse centura — deasupra cabinei pilotilor ardea în continuare lumina cerînd pasagerilor să-și pună centurile de siguranță și să nu fumeze — și porni spre coada avionului. Stewardesa privi speriată spre cabina pilotilor. Persoana respectivă își dădu și ea seama, peste o clipă, dar continuă drumul pe care îl făcea de mai multe ori. Apoi aprinseră țigările, în ciuda interdicției.

— A spus să nu ne mișcăm, nu-i așa ? șușoti Kamilka, însoțitorul ei mohorît, domnul Hykl, aprobă din cap, apoi se aplecă spre ea și-i șopti :

— Ar fi trebuit să fim la Praga, despărțiți unul de celălalt, dar zburăm încă și mai sîntem împreună. Cu ce, prin ce aventuri trecem ?

Doamna Kamilka se sperie.

— Dar s-ar putea să avem neplăceri. Se va afla cine a fost în avionul deturnat ! Or noi doi...

— Nimeni nu poate dovedi nimic ? Pur și simplu ne aflăm în același avion. Din întîmplare... Noi doi nu avem

timp !

— Vrei să spui... acolo ? îi şopti Kamilka la

— Da, acolo...

Îi atinse cu tandreţe mîna.

— Şi acolo... De fapt, aveţi noroc.

— Eu nu i-aş numi norocoşi. Se poate întîmpla orice...

— Ce să se întîmple, doar piloţii n-or să vrăjească. Îi voi ruga să îi facă pe plac.

Şi dacă omul acela [illegible] şi începu să tragă [illegible] ea şi-i strînse [illegible]

[illegible] vedea că şi lui [illegible] nu ştia nici el ce să creadă, nici [illegible] nu ştia dacă trebuie să fie trist sau vesel în [illegible] fericirii lor comune [illegible]

— Dragă Kamilka, [illegible] mai tîrziu cu lacrimi în glas.

Domnul Vána îşi stăpînea [illegible]. Îşi dădu seama că [illegible] într-o situaţie cu totul specială. El, de fapt, era singurul [illegible] care nu voia să ajungă la Paris. Ba chiar îşi dorea [illegible] nu ajunge. Avusese împlinirea dorinţei. Cursa [illegible] şi în continuare, dar într-o direcţie cu totul opusă. [illegible] ştia dacă de vină e dulcea trasă din sfîrşit sau, poate, [illegible] simplu, logica, dar simţi o mulţumire ciudată.

„Mă aflu într-un avion deturnat spre Occident, [illegible] ruse. Am cu mine documente de uz intern, poate chiar secrete. Adevărat, e puţin probabil ca dificultăţile cooperativei noastre de morochinărie să intereseze pe cineva, dar cu toate astea trebuie să păstrez hîrtiile cu grijă... Situaţia e cu atît mai specială, cu cît în adresă apar ca unul din cei în spinarea cărora sînt puse o mulţime de vini. Nu eu, Vána, eu, directorul adjunct. Pentru ziariştii din Apus asta n-ar fi tocmai de lepădat... Poate că la centru s-au şi adunat cu toţii ; mîrîie că n-am venit... Cine ştie, dacă vreunul nu-şi exprimă bănuiala că n-am venit intenţionat ? Poate că îi şi înmînează directorului o propu-

... prin care mi se reproşează... Şi apoi se află că n-am putut veni! Că, într-o oarecare masură, sînt eu erou. Şi ...torul îmi cere scuze, căci — la urma urmelor — ce-i ...ceva decît eroism să-ţi pastrezi ... într-o ...ţie ca aceea în care mă aflu eu acum? S-ar putea să ...enţeze şi modul în care vor discuta cu mine. ... nu nimic mai vinovat decît orice alt ... S-ar putea ca din aventura asta ... ...gat. Nu voi mai fi un oarecare Vána ... în Karlovy Vary, ci acel Vána din avionul deturnat!"

Domnul Vana se întoarse ... mai ... o dată. E ..., foarte bun pentru nervi.

Stewardesa aflata în spate ridică receptorul telefonului care făcea legătura cu cabina piloţilor.

— Ce-i, Jana? întrebă căpitanul.

— Nimic deosebit. Le dau ... ceva de băut. Să vă aduc şi dumneavoastră?

— Adu-ne. Păcat că n-ai ... cazuri, ... mai ... spuse copilotul.

Stewardesa umplu două pahare ... îndreptă ... cabina piloţilor.

— Mă întreb, spuse doamna în ... ...lo... ? N-ai putea să laşi ...?

— Nu depinde de mine.

— Bine..., am uitat. ... Tîlharul ăla ar putea să te omoare!

— De ce ar face-o?

— Fiindcă e nebun.. Eu nu m-aş duce ... drept, eu n-am voie să mă enervez.

Stewardesa ajunse lîngă uşă ... Holman, cu ...atele la uşă, o întredeschise. Stewardesa împinse înăuntru tava cu două pahare pe ea.

— Poţi pleca, îi spuse Holman. Dadu apoi paharele piloţilor.

Dinainte-i era lui sete, dar i se păru nedemn să [illegible] el un pahar. „Destul că mă ascultă ăştia doi, îşi [illegible]. Pînă acum merge totul strună !“

Stewardesa aşteptă în spatele uşii.

O deschise Holman şi-i întinse paharele goale. „De fapt [illegible] nu pot să beau, îşi dădu seama. Cine ştie ce a pus în [illegible] ? Rezist eu ! Sînt de fier, am reuşit toate astea singur !“

— N-a spus nimic ? întrebă, curios domnul Hykl.

— Nimic, zîmbi stewardesa.

— Încotro vrea să ne ducă ?

— Nu ştiu, bănuiesc că spre un aeroport mai apropiat, [illegible] Frankfurt. Depinde de cît de departe putem zbura.

— Cum adică ? se auzi un glas speriat. Nu avem benzină ?

[illegible] o luase gura pe dinainte.

— Asta e treaba piloţilor, nu a mea. Ei ştiu ce pot şi ce nu.

— Vreau să ştiu, dar nu pot face nimic.

— Ce Dumnezeu, de ce nu-i opun rezistenţă ? se lamentă un glas de femeie.

— Cum să opui rezistenţă cînd ai pistolul în spate ? îe luă apărarea stewardesa.

— Groaznic ! şopti doamna în vîrstă. Ce vremuri [illegible] ! Spuneţi şi dumneavoastră dacă înainte era posibil [illegible] ceva ! Tehnica e de vină. Nimeni n-a deturnat o trăsură cu cai. Nu-mi pare deloc rău că sînt bătrînă. Lumea asta nu mai e de suportat. De parcă n-am fi trecut prin destule în timpul războiului ! Şi pe urmă... Abia ne e şi nouă mai bine, hop !, deturnările ! Să nu vă închipuiţi că nu se întîmplă şi la noi. Oricum, reclamaţie tot fac.

Tînărul care mergea la nuntă îi întinse, fără o vorbă, sticla cu becherovka.

— Bea, bunicuţo, e din izvorul 13.

Doamna făcu mai întîi o mișcare de parcă ar fi vrut să refuze, apoi se adresă stewardesei :

— Domnișoară, dumneata ești persoană oficială. Ce zici, să beau ?

— Dacă nu vă face rău la ficat, spuse stewardesa, beți !

Doamna în vîrstă bău un gît zdravăn chiar din sticlă, de-i făcu pe pasagerii din jur să exclame de mirare.

— Spuneai, domnișoară, zise pe urmă, după ce puse sticla înapoi, că ne îndreptăm spre Frankfurt. Nici n-ar fi așa de rău ! Mie chiar mi-ar conveni !

Se părea că dușca aceea zdravănă îi făcuse surprinzător de bine.

Avionul își continua zborul. Îngrijorarea pasagerilor se transformă treptat în resemnare.

Cît despre domnul Vána, aștepta cu deosebit interes.

Nuntașul, căruia îi căzuse capul în piept, se uită la ceas și-i spuse domnișoarei de onoare, cu glas pierdut :

— Miluș, e ora nouă !

XVI

Era, de fapt, o amintire din copilărie care-l însoțise pe Karel Marík toată viața. Vine cineva și-ți spune : „Acesta e patul tău !", și din clipa aceea trebuie să dormi într-un pat străin, într-un colț unde nu-ți place și unde nu te simți la tine acasă...

După ce a plecat tata, a dormit cu mama în camera unde erau două paturi mari unul lîngă altul, și era bine și el nu-și dorea nimic altceva. Pe urmă însă mama a venit de cîteva ori cu un domn, care stătea cu ei după-amiezile

uneori şi seara, şi după un timp a rămas şi peste noapte, şi domnul acesta i-a spus :

— Hei, tu ai să dormi aici, pe canapea !

Mama a fost de acord şi astfel, pentru prima dată, i s-a dat un pat care nu era al lui şi a dormit în bucătărie, unde era strîmt şi murdar, căci mama avea serviciu şi acolo probabil muncea cu plăcere, dar acasă nu-i plăcea să facă curat.

A venit apoi alt domn, un om teribil de harnic, care s-a apucat să transforme toată casa, a declarat că aşa nu poate rămînă, că [illegible] cu altceva, bucătăria a transformat-o într-o cameruţă, antreul în bucătărie şi acolo a pus un pat îngust şi i-a spus :

— Aici ai să dormi tu...

Şi a dormit acolo, în antreu, unde auzea fiecare pas de pe scară, aşa că la început i-a fost frică şi pe urmă l-a cuprins furia că bărbaţii străini beţi, care urcau scările clătinîndu-se, nu-l lăsau să doarmă.

Pe urmă l-au dat la Casa Copilului, unde a fost la fel. O doamnă voinică l-a luat de mînă şi l-a dus într-un dormitor în care [illegible] pături şi i-a spus :

Aici ai să dormi. Ce spui de pat frumos ?

Nu înţelegea ce poate avea frumos un pat de fier, dar tăcea din cap. Şi a dormit acolo, şi lîngă pat avea şi un dulap din alea lunguieţe, cu un compartiment mic în partea de sus, şi de atunci încoace tot aşa a avut, un pat şi un dulap, de nici nu putea să-şi închipuie că oamenii au şi altceva. Masa nu era niciodată a lui, la masă îşi schimba locul cu alţii.

Ce-i drept, nu se prea gîndea la asta, omul se dezobişnuieşte să se gîndească la lucruri [illegible] care nu le poate schimba, dar niciodată nu a avut un cămin. Doar un acoperiş deasupra capului. Şi, ce-i drept, pretutindeni era curat, căpăta rufărie curată la termenele prevăzute, din cînd în cînd îi controlau dulapul, să nu fie dezordine, şi să nu

[illegible] cu băieți în dormit[illegible] alte [illegible]
[illegible]eristice pentru toate casele unde nu [illegible].

De la școala de mineri l-au dat afară fiindcă făcea [illegible] dintr-o bandă de băieți care furau din dulap[illegible] lucrurile furate le puneau în dulapurile lor. A [illegible] scandal mare și directorul internatului o ținea [illegible] că un tînăr miner trebuie să fie exemplu, că [illegible] miner e o mîndrie de caracter, care nu are [illegible] și. Numai că el [illegible] de internat și vorbi [illegible] așa că a primit [illegible] pe o răspîndie. Dar n-a [illegible] mai bine, dacă vrei să trăiești trebuie să numeri, [illegible] numeri capeți un pat și un dulap, [illegible] dreptul [illegible] numera de zi, cu scaune din laminat, [illegible] televizor.

Așa c-a trecut la construcții, cineva a mîrîit că [illegible] multe la activ, dar construcțiile au nevoie d[illegible] [illegible] avînd i-a întins o hîrtie s-o semneze la el în birou [illegible] mai doi și cinci ani aveau, o chestie groaznică, și el a [illegible] fericit și și-a spus: „Așa ștab să te apreciez, îți dau [illegible] mainte!" Cînd, după un timp, a aflat că avea drept la [illegible] i el, de fapt, omul acela amabil l-a furat, s-a îmbătat [illegible] mentală și l-a bătut măr. A urmat o pedeapsă, dar n[illegible] [illegible]ceva, în construcții e nevoie de oameni.

Odată, lucra deja la Praga, a nimerit împreună cu [illegible] prieteni la marginea orașului, într-un cartier [illegible] nu mai fusese niciodată, dar unde un prieten căpătase gar[illegible] sonieră, fiindcă lucra în construcții și avea dreptul la locuință. Așa că s-au dus să sărbătorească evenimentul [illegible] băut mult rom. lui însă cel mai mult i-a plăcut că în gar[illegible] sonieră nu era absolut nimic, doar o saltea într-un colț, [illegible] pe salteaua asta va dormi prietenul lui pînă ce-și va cumpăra mobilă, numai că nici atunci nu va avea pat și dulap, va fi grozav, un perete din sticlă cu cărți și televizor și în fața peretelui o garnitură de salon, cel mai frumos lucru de pe lume.

Petrecură, nu glumă, dar nu deranjară pe nimeni, toți cei care se mutaseră în bloc căpătaseră locuință și erau dispuși să sărbătorească, și le era perfect egal că undeva, la etajul unsprezece, cineva face tămbălău fiindcă sărbătorește casa nouă.

Era încîntat, căci și el va căpăta într-o zi o astfel de locuință și era dispus să fie model de hărnicie ca s-o capete, și să-și poată cumpăra mobila lui, și să se simtă și el „acasă". Dacă n-ar fi fost ghinionist, ar fi avut deja locuință, fiindcă era însurat, dar soția locuia la părinți și el la căminul de nefamiliști, pe un pat care nu era al lui.

Cu patul se împăcase, căci o adusese acolo o dată pe aceea care i-a devenit soție și se iubiseră pe el, așa că pe urmă i se păruse mai puțin străin. Soția în schimb îi părea străină, se însurase numai fiindcă voise ea și imediat după aceea n-o mai interesase nimic. L-au dat afară și din echipă, a trecut la fundații, unde cîștiga mai puțin.

În noaptea în care s-a dus să sărbătorească locuința altuia făcuse cunoștință cu un șofer de taxi. Cînd ieșise din bloc se lumina de ziuă ; era duminică dimineața, dar el nu vedea unde călca și, în primul rînd, nu știa unde să se ducă : unii se culcaseră pe dușumea, în garsonieră, alții plecasera mai devreme. Stătea singur și se gîndea să se întindă undeva fi, pe o scîndură...

Ceva mai încolo opri un taxi, din el coborîră cîteva persoane, dar șoferul părea că nu se grăbește, își aprinsese o țigară și ședea în mașină cu fereastra deschisă.

— Vreți să mă duceți și pe mine ? îl întrebă Marik încet.

— Dacă ai bani, de ce nu ? răspunse șoferul.

— Asta-i, că n-am.

— În cazul ăsta, ia-o binișor pe jos, rîse șoferul.

Pe urmă însă se petrecu ceva cu el și-i oferi o țigară. O primi recunoscător, căci în garsonieră nu mai aveau ce fuma.

Fumară o clipă în tăcere, Karel aţipi în picioare, [illegible] îşi reveni şi-i spuse că pleacă, sărbătorise cu un prieten o garsonieră nouă. Curînd capătă şi el una, şi atunci să ai ţii chef !

Şoferul deveni deodată atent, mai discutară un timp despre faptul că dacă lucrezi în construcţii ai [illegible] mari să capeţi o locuinţă, cît de mică, şi atunci şoferul îi spuse să urce, că merge oricum în oraş, aici nu găseşti client.

Aşa făcuse cunoştinţă cu Jan Holman, se întîlniseră de cîteva ori la un bufet şi Karel îi plătise ce-i datora, iar el îi făcuse cinste.

— O garsonieră e exact ce-ţi trebuie, îi spuse, am idee ce poţi face cu ea !

— Ştiu, aprobă Karel. O mobilezi fain. Garnitură de salon, nu ?

— Prostii, prietene ! Poţi s-o măriţi pe bani grei, te ajut eu, nu te teme !

Mařka, soţia lui, aştepta un copil — zicea că-i al lui, dar el nu era chiar atît de sigur — îşi dorea grozav de mult, dar, după cele propuse de Holman, nici nu-i trecu prin minte să-i spună că va primi o garsonieră. Trebuia să se gîndească mai degrabă cum s-o speculeze, nu cum să o ţină. Avea nevoie de bani, Holman, care era cel mai bun prieten al lui, are întotdeauna destui bani, iar el — numai datorii.

O întîlnise apoi pe Irena, lucra pe şantier şi avea un păr blond o frumuseţe, era cam neserioasă, dar te puteai distra cu ea de minune. Părinţii Mariei, soţia lui, insistau ca fiica lor să divorţeze, Maria divorţă, şi el se trezi dintr-odată cu şi mai puţini bani, căci era obligat să plătească pentru copil.

— Se [illegible], îl liniști Holman, nu te lăsa cuprins de [illegible]. Imperativ e să capeți garsoniera. Restul așteaptă, în special plata !

Într-o zi îi arătă lui Holman un bloc care se și ridicase pînă la al optulea etaj, și va mai avea încă trei, unde va fi locuința lui.

Peste cîteva zile Holman îi aduse o mie. O primi uluit, scuipă banii, să se-nmulțească, și spuse :

— Pentru ce, *captain* ?

— Pentru locuință, boule, îi răspunse Holman. Și-ți mai aduc, nu-ți fie frică.

De urmă iar nu se mai văzură vreo lună. În care Marik se [illegible] mai încurcat cu asiatica [illegible] primită încă, în schimb Irena era [illegible] chestia asta n-avea nimic [illegible] el în ea, abia dreptate [illegible] intrase în belea ! Holman [illegible] îngrășase grozav, mult timp nu [illegible] de el, dar pe urmă apăru și-i aduse alți bani. De data asta un teanc gros, numai sute, nici nu încăpeau în buzunar.

— Cine bătea, să nu ai mărunțiș de numărat, spuse Holman cu indiferență.

Marik mai-mai să cadă din picioare. Ținea banii în mînă și apoi îl îmbrățișă pe Holman.

— Mai spune o dată, *captain*, cel mai frumos lucru pe care l-am auzit în viața mea ! Eram la mare amaneche. Și iată, ca la cinema, salvarea în ultimul moment și pe urmă plecă acasă ! Astia-s pentru garsonieră ?

— Ihî, ăla a fost doar avansul, aici ai restul. Ca să vezi ca joc cinstit.

Marik era atît de uluit, că nici nu-l întrebă cît a luat de fapt.

— Și ca să fii liniștit, aia e-o mai mărităm o dată !

— Mină de aur, oftă fericit Marik, înfundînd banii în buzunare. Parc-ar fi Klondyke !

— Cu mine nu pieri, așa-i ?

— Cu tine, *captain*, merg și la moarte [illegible] înflăcărare. După care medită cu glas [illegible] putea să-i dau înainte, ca să-i închid pur... sute îi ajung, ce părere ai ?

— Din belșug. Să nu-ți închipui [illegible] îi durează veșnic. Înțelegi ? Moara pe [illegible] arte subțire. Nu-i un fleac să vinzi o [illegible] e gata. Poți [illegible] după aia trebuie să-i aducă bonurile [illegible].

- Păi cam așa e... Dar unde ? Și de ce ?

- De ce ? Tocmai tu întrebi ? Din [illegible] exemplu, cu rețeta ei alimentară, nu ? [illegible] Grecia nu va mai [illegible] mai vorbim că te-ai [illegible] zîndit să mergem ?

- Știi că-mi placi ? De pavo [illegible] seară, la casa de bilete, [illegible] Mexica. Toate [illegible] ista la contribuție.

Holman își ciocăni fruntea.

— Clar ! exclamă Marik. [illegible] ume nu piere nimeni, nu ? Cred [illegible] nimic aici, se-nțelege [illegible] fără femeile astea două. În Occident, bineînțeles, cum ?

— Asta-i întrebarea. Cum... !

— Am auzit că oamenii merg în excursie cu Čedok-ul și rămîn acolo.

— Ce prostie, prietene ! Cu Čedok-ul... Știi că-mi placi ! Și cazierul tău ?

Marik strînse buzele. Aha, Holman și-a adus aminte [illegible] i-i povestise odată, la un pahar de vin, despre gașca aia grozavă de pe șantier. „Erau doi șoferi și un maga-

[illegible] băieți a-ntîia, și mi-au dat două sute să-i ajut [illegible] cîțiva saci în mașină, să stau de șase. De ce nu, [illegible] un prieten are nevoie ? De cîteva ori am ușurat [illegible] pic șantierul, pe urmă însă s-a descoperit și a fost [illegible] rău. După necazul de la școala de ucenici, eram pru[illegible], dar de data asta m-am lăsat dus "

Oftă

- Așa-i, fir-ar să fie, uitasem ! Ar trebui să mai aștept vreun an, nu ?

- Peste un an, cum te știu, intri în încurcătură cu [illegible] femeie, se strîmbă Holman și-l bătu pe Marik peste spate

Acesta zîmbi acru.

Să sperăm că nu, ce naiba !... Bine, dar cum ajungem acolo ?

- Pe calea cea mai simplă. Cu avionul. Luăm avionul [illegible] silim să facă un mic ocol în Vest. M-am gîndit destul la treaba asta.

Marik fluieră admirativ.

- Vrei să spui — deturnare ?

Ți-e frică ?

- Cu tine, *captain*, niciodata. Niciodată de nimic... Dar avem nevoie de pistoale. Și de unde să le iei ?

– În sfîrșit, o întrebare inteligentă ! Ține minte ca, de acum încolo, avem amîndoi aceeași sarcină. Să facem rost de pistoale... Chestia asta cere multă alergătură, trebuie să căutăm pe cineva dispus, pentru bani grei, să ne facă rost de ele. Nu-i glumă, dar e posibil. Va costa o groază de bani, e însă o investiție necesară. De acum înainte nu mai vezi banii pe garsonieră, trebuie să-i punem deoparte, clar ? La pușculiță.

Marik aprobă din cap, dar pipăi cu regret buzunarul în care îndesase sutele.

N-avea chef să se despartă de ele. Întrebă îngrijorat.

— Da' nu e primejdios ? Cum ajungem în avion ? Am auzit că te controlează la urcare.

Nu zburase cu avionul niciodată şi nu avea pic de experienţă. Atunci Holman îi explică pe larg şi cu mare plăcere cum stau lucrurile. Cunoştinţele lui îl lăsară pe Marik cu gura căscată.

— Dumnezeule, ce de mai ştii ! Ar fi trebuit să-mi dai imediat seama că tu nu te bagi în nimic orbeşte.

— Mă bucur că iei aşa lucrurile. Cum introducem pistoalele în avion, asta-i treaba mea. Îţi dai seama că am un plan, dar mai întîi să facem rost de ele.

— Două, zici ?

— Se-nţelege, unul eu şi unul tu. Ştii ce va fi pe urmă ?

— Nu ştiu, dar oricum m-ai făcut praf. Doi pistolari, ce chestie grozavă !

— Esenţialul e ce efect o să aibă acolo, în Apus, înţelegi ? Cînd fuge cineva care a venit cu Cedok-ul, n-are semnificaţie prea mari. Treaba asta nu mai interesează pe nimeni, trebuie să stea în lagăr şi, după un timp, să anunţe undeva în Australia. Nu sîntem noi făcuţi pentru aşa ceva ! Noi sosim în Vest ca nişte eroi. Doi bărbaţi care, cu arma în mînă, şi-au croit drum spre libertate. Aşa vor scrie despre noi la ziar !

— Crezi că vor scrie despre noi ?

— Asta-i bună ! Să scrie ! Parcă numai atît ! Televiziunea, înţelegi ? Şi ne vor plăti pentru toate astea, ele care au mare nevoie. La ei se caută ştirile senzaţionale. Şi noi exact asta le oferim !

Marik se cam sperie.

— Vorbeşti de parcă ar trebui să spun şi eu ceva. Of, eu ştiu vreo limbă străină ?

— Nu-ţi fie frică, eu mă descurc nemţeşte şi oricum îmi dau ei traducătoare. Bineînţeles că pentru doi tipi care

alte posibilităţi.

— Nu-i imposibil, spuse tipul.

— Chiar ştii pe cineva care ar avea ? Aş vrea unul pentru mine şi unul pentru un prieten, e şofer de [illegible] şi-ar trebui să se apere, la nevoie.

Bărbatul zîmbi.

— Ei, frăţioare, nu mă lua chiar aşa de repede [illegible] astea se mai găsesc, dar nu pe gratis.

— Zău că nu caut un chilipir, înțelege-mă, se jură el. Tipul continuă să zîmbească și nu mai discutară despre.

Evident, pistolul nu e o bucată de pîine, pe care mănînci la orice chiop. Pentru o chestie de asta trebuie timp.

Abia peste cîteva zile Marik întrebă cum stau lucrurile.

— Am un prieten, ăsta are o cunoștință care, poate, știe ceva. Nu-i tipul. Și dacă scapi cumva o vorbă, să știi că mai are unul al lui și cu ăla te fac cîrnat.

Ce părere ai despre mine ? Crezi că sînt turnător ? înfurie Marik.

Poate să nu știi. Dar bani ai destui ? Costă zece mii de coroane fiecare.

Marik abia reuși să șoptească :

— Bucata ?

Tipul se încruntă.

Mai există o posibilitate, să-ți cumperi pistol la magazinul copiilor, din plastic, arată grozav și costă trei coroane. Poate că de-astea îți trebuie.

— Ia stai un pic, n-o lua așa... ! îl liniști Marik. Trebuie să întreb și eu.

Și Holman păru ușurat, cînd auzi suma. Apoi strînse din umeri

N-ai ce face, dar vreau mai întîi să-l văd. După îi dau banii. Nu cumva să fie vreo rablă ruginită, bucata de vreun SS-ist în rîu, ca să fugă mai repede. Defectele mici nu mă deranjează, cunosc un lăcătuș care poate să le repare.

Erau la restaurant și o așteptau pe Alena, după reprezentație.

— În fața ei, gura ! îi atrase Holman atenția.

— Credeam că o iei cu tine.

— Așa-i, dar ca nu știe... În general, femeia nu trebuie să știe prea multe, ține minte toată viața chestia asta.

Două zile mai tîrziu se întîlniră cu tipul respectiv. Le arătă două pistoale, unul mic, dar tocmai bun de ținut în mînă, un Browning de calibru redus, al doilea mai mare. Ultimul avea și încărcătorul plin, în celălalt erau numai trei gloanțe.

Marik îl urmărea încordat pe Holman, el nu se mai atingea deloc la arme.

— Le încercăm acum ? întrebă Holman.

Vreți adică să-l atacați pe chelner ? se strîmbă tipul.

Nu, dar pentru banii ăștia vreau să le încerc. Dacă nu funcționează, nici nu pot să vă reclam că ne-ați dat marfă proastă, zîmbi frivol Holman.

Marik îi admiră grozav sîngele rece.

Chiar acum, afară din oraș. Sînt cu taxiul. Mergem ! hotărî Holman.

Într-o carieră părăsită, dincolo de Štechovice, trăsură două împușcături. Funcționau amîndouă pistoalele. Holman îl bătu pe tip pe umăr, în semn de apreciere. Plecară apoi repede și pe drum se opriră la han, de la Zbraslav, unde băură ceva și Holman scoase un teanc gros de bancnote. Marik oftă. Se gîndi dacă n-ar fi fost mai înțelept să rămînă aici și banii să-i cheltuiască cum or ști mai bine. Evident că nu îndrăzni să spună cu glas tare.

Irena începuse să insiste s-o ia de nevastă. Înce... o convingă să mai aștepte, n-ar fi înțelept să se însoare din nou imediat după divorț, fosta nevastă ar cere cu siguranță o mărire a pensiei alimentare.

Mai rău era că Irena voia măcar bani, așa că, până la urmă, primi o citație de la tribunal.

N-avea de ales, trebuia să plece cu Holman.

— Tu, băiete, îmi faci numai probleme ! Încă nu sîn-
m pregătiți... Te duci la proces și recunoști spăsit că
ai plătit, îi dai ceva și las' să-ți rețină din leafă. O
aiștești pe Irena pentru un timp și pe urmă pe urmă
o ștergem !

— De-am pleca odată, spuse el oftînd.

Cel mai puțin din toată afacerea asta îi plăcea Alena.
rik n-o prea avea la suflet, i se părea prea severă, în
as Alena nici nu ascundea că-l consideră un tînăr nebun
i cam primejdios.

Îi propuse lui Holman s-o ia cu ei mai degrabă pe Irena.
o femeie parcă făcută pentru asemenea aventuri, cu ea
descurci oriunde.

— Ca Irena găsești o duzină, spuse hotărît Holman,
că nu mai vorbiră despre asta.

De altfel Marík recunoștea că, în general, *captain* avea, ca de obicei, dreptate.

Marík n-o ducea prea bine, din leafă îi rămînea puțin, omisea fiecare coroană, ca să aibă bani pentru un um nou. Doar n-o să fugă în Vest în zdrențe !

Sosi în sfîrșit și ziua în care Holman apăru și-i zise :

— Gata, plecăm ! Vinde tot ce ai și o ștergem. Mergem Karlovy Vary cu mașina, dormim acolo o noapte și di-neața luăm avionul. Biletele Karlovy Vary — Praga le în buzunar. Iei cu tine numai o sacoșă mică de voiaj, cine știe ce, să pară că ai bagaj... Restul îl afli pe drum. Clar ?

Marík dădu doar din cap, plin de entuziasm și de teamă.

— Să trăiți, am înțeles, *captain !*

Apoi, pe șantier, împrumută bani de la toți care fură pus să-i dea și noaptea sparse două dulapuri Într-unul găsi un portofel.

La prînz îl aşteptă pe Holman la locul convenit cu o maşină închiriată, iar lîngă el şedea, [illegible] Alena. Arăta de parcă s-ar fi dus la înmormîntare.

— Te rog, ai ? spuse Holman vesel şi arătînd spre maşină. Trebuie să fiu impresionat. De altfel află că la Grand Hotel unde vom locui, dar din clipa în care cobori tu eva, lîngă hotel, nu ne mai cunoaştem.

Alena dădu din cap şi, după ce porni, spuse încet:

— Ai la tine... alea... ?

— Le am, răspunse iute Holman.

— Mi-e frică, şopti deodată Alena.

Marik rîse.

— Dacă [illegible] un lucru [illegible] — teamă !

Holman aruncă o privire aprobatoare.

Mai [illegible] timpul tăcură. Cam pe la jumătatea [illegible] Holman o luă pe un drum lăturalnic, de pădure. Găsiră în fînaţe o pătură şi pregătiră de mîncare. O gustară în tăcere, în liniştea ca într-o adevărată excursie. Alena [illegible] mîncare de dimineaţă, dar totuşi mînca cu poftă.

— Aici să profiţi din plin, nu-i aşa ? spuse Holman. La Karlovy Vary organizăm o masă pe cinste cu ocazia ultima seară aici. Putem cheltui toţi banii pe care îi avem. Pentru noi, acum, sînt nişte simple hîrtii.

Marik rîse fericit. Holman îi făcu semn şi porniră spre maşină. Alena rămase pe loc, palidă şi disperată.

— Ce-i cu ea ? Nu vrea să meargă cu noi ? întrebă Marik.

— Las-o în pace, îi trecu el, bombăni Holman şi deschise portbagajul. Îi arătă două aparate de radio cu [illegible] zistori, aşezate pe o pătură. Scoate-le !

Marik le scoase şi se uită mirat la Holman.

— Dă-i drumul celui mic, e al tău ! rîse Holman.

— Al meu ? Cum adică ?

— Fă ce-ți spun !

Marík îl luă în mînă, întoarse un buton, apoi altul, dar nu se auzi nimic. Dădu din cap

— Nimic, *captain !*

— Ciudat..., să se fi ars bateriile ? Ia deschide-l.

Marík deșurubă cu îndemînare capacul din spate. Înăuntru, oameni. Interiorul radioului fusese scos, în locul lui se afla, prins cu elastic în două agrafe, pistolul cel mic.

Și acum, vorbește ! spuse Holman mîndru.

Marík nu spuse nimic. Privea numai. Apoi înțelese și șopti :

- Isuse Cristoase, *captain*, zău că este nemaipomenit. O idee ca asta...

Holman se bucură vizibil de uluiala lui.

- M-ai întrebat cum urcăm cu ele în avion. Așa. Clar ? În deplină siguranță.

Marík mărturisi :

- Îți spun sincer că m-ai făcut praf... Ce idee genială ! Cum totul e un fleac. De parcă am și fi dincolo !

- Aproape... Știi, chestia asta mi-a dat cea mai mare bătaie de cap. Am observat că, la control, îți iau tranzistoarele dar, după ce le-au verificat, ți le dau înapoi. Și asta mi-a fost de ajuns. O idee, înțelegi, asta-i esențialul... Acum închide-l la loc și ai grijă de el ca de ochii din cap !

Cînd se întoarseră la Alena, Holman scoase din buzunar schița mare a interiorului avionului. O întinse pe jos.

- Uitați-vă. Așa arată interiorul avionului cu care vom zbura. Astea sînt fotoliile. Karel va sta cam pe aici, alături de mine. Alena urcă după noi și încearcă să se așeze aici, deci dincolo de interval. În aeroport nu ne cunoaștem. Alena și cu mine venim la aeroport cu mașina, Karel cu autobuzul liniei aeriene, clar ?... După ce decolăm Karel își scoate haina și o așază peste genunchi, ca să acopere tranzistorul lui și pe al meu. Le deschidem amîndoi

ub haină... Între timp, Alena cheamă stewardesa, s
că-i e rău, ca să nu fie atentă la ce facem noi. Pe ur
noi doi ne sculăm împreună. Eu o silesc pe stewarde
să-i cheme pe piloţi prin interfon şi să le spună să d
închidă cabina. Karel trece aici şi-i ţine în şah pe pasag
cu pistolul, ca să nu încerce vreunul ceva... Clar ?

Alena era palidă şi tremura toată. Marik se gîndi
probabil îi e rău de pe acum...

– Nu aveţi de ce să vă temeţi, fiindcă piloţii au ordi
să nu opună rezistenţă unui om înarmat. În jumătate
oră s-a rezolvat totul şi noi sîntem în siguranţă.

Alena îşi lăsă capul în palme, tremurînd ca o frunză.

Marik spuse furios :

– E simplu şi clar ca lumina zilei, nu văd vreun
motiv de plîns.

Holman nu zise nimic. Luă chibriturile, aprinse unul
i dădu foc hîrtiei. Gestul acesta îi făcu lui Marik o im
presie grozavă. Parcă erau într-un film bun.

Apoi Holman se ridică, Alena strînse supusă lucrurile
le puse în maşină şi-şi continuară drumul în tăcere.

Cînd ajunseră pe strada din faţa hotelului, maşina
opri, Marik coborî fără să spună un cuvînt şi merse pî
la hotel pe jos. Fluiera vesel. Teama dispăruse, era de
neînţeles cum de fusese atît de neliniştit din cauza gîştei ăleia de Alena. Ar fi trebui
să-i pară bucuros că o iau cu ei, se şi mira de Holman.

Se uita provocator după fete, i se părea că toate merit
să le invite la masă. „Cum a spus *captain* ? Toţi banii
trebuie cheltuiţi. Doamne, ce sentiment grozav, să ai
bani şi totul să fie clar şi hotărît ! Nimeni nu mai are vreo
putere asupra mea, n-o să mă mai sperie nici un fel de
citaţii idioate ; fetelor, să vă văd ce puteţi !“ Clătină
cheia în care avea numai pijamaua, tranzistorul şi o
agendă, căci voia — dincolo, bineînţeles — să ţină un

.rnal. Ca să știe ce să le spună ziariștilor despre care *aptain* îi vorbise atît de frumos.

Hotelul îl încîntă. Nu mai văzuse vreun hotel atît de uxos, darămite să locuiască în el. Păşea ca beat pe covorul ros, salutat cu respect de portari. În cameră nici nu se îzbrăcă, se întinse îmbrăcat pe pat, să se calmeze. Dădu poi drumul la apă în baie şi se îmbăie îndelung. „Oameni buni, ce minunăţie... !"

Scoase toţi banii şi îi puse pe masă. Da, îi cheltuieşte el, o treabă ca asta se face fără probleme, doar are toată noaptea la dispoziţie.

Se gîndi încotro s-o pornească. Apoi îşi dădu seama că are în hotel tot ce-i trebuie, restaurant de lux şi un bar grozav. Mîncă încet la restaurant, asta fiindcă spera să-l vadă - la altă masă bineînţeles, doar nu se cunosc pe Holman, dar acesta nu apăru, cine ştie pe unde era.

Se duse apoi la bar. I se tăie respiraţia. Pretutindeni oglinzi, lîngă bar tabureţe înalte, ca în filme. Cînd se aşează, simţi apăsarea plăcută a pistolului în buzunarul de la piept.

Se hotărîse să aducă o îmbunătăţire planului. Dacă vine cineva în cameră şi îi controlează lucrurile ? Aşa că scoase browningul şi-l băgase în buzunar. Dimineaţa, înainte să plece la aeroport, îl pune la loc. Aşa e mai sigur şi mai ales, are sentimentul nemaipomenit că e înarmat. Pistolar... „Zău că încep să trăiesc cu adevărat !"

Bărmăniţa, o femeie cu sîni frumoşi, îi zîmbi. Se străduí să privească plictisit în gol, dar privirea îi revenea mereu la ea. Femeia se comporta cu firească superioritate.

Cum dea aşa şi bea, propria imagine îl îmbăta mai tare decît băutura. Îi părea însă rău că e singur, că Holman insistase să se prefacă a nu se cunoaşte şi că nu apăruse. E greu să bei de unul singur.

Cînd barul se umplu şi începu să cînte muzica, privi perechile care dansau. Observă apoi două fete, aşezate la

o măsuță lîngă ușă. Porni spre ele, [illegible] bin[illegible] invită pe una la dans.

Fata dădu din cap că da și se sculă.

— Ce seară frumoasă, nu ? rîse. Cea mai frum[illegible] seară !

Și [illegible] gîndi : „Dacă ai bănui, fetițo, cu cine [illegible] Dac-ai ști cine sînt [illegible] ! Despre mine vor scrie ziare din lumea întreagă. Și tu, fetițo, o să citești despre [illegible] dar aici, în ziarele noastre. Și eu, dincolo, o să rîd !"

Apoi se așeză ca la bar, și bătrînul whisky, și [illegible] s-o îmbrățișeze.

— Între noaptea ca asta nu poți să fii singură, ce [illegible] îi spuse, beat.

— Da, și mie mi-e uneori urît singură.

— Păi vezi... ? Atunci hai cu mine sus în camera [illegible]

Dar fata părea că cunoaște hotelul mai bine decît [illegible] și îl lămuri că nu e chiar atît de ușor.

Ieșiră apoi împreună afară, în parc era atît de frumos. Fu uimit cînd văzu că începuse să crape de ziuă. Și era atît de beat, încît nu mai înțelegea complet ce are de făcut.

Strînse în buzunar brownieagul și [illegible] ricit.

XVII

Cînd începură să latre cîinii, se opri speriată în [illegible] porții. Pădurarul zîmbi.

— Ce-i, băieți ? ! Nu se face una cu [illegible] Dar [illegible] și voi că nu avem prea des vizite.

Cîinii erau obișnuiți să asculte, așa că amuțiră.

— Intrați, nu vă fie frică de ei, nu vă fac nimic. [illegible] amușincează puțin și pe urmă o să vă cunoască mai bin

...mine. E ciudat cu o ...ce ...ine decît ...cunosc...aceştia, nu ?

Nu răspunse, privi în jur.

— Nu e prea frumos aici ... nu vom face înăuntru, căci ... ţi frînge ... ai voie la ce ...rordine trăieşte un bărbat.

— Ba e frumos aici, e atît de linişte, zise.

— Da, liniştea e în rest fină, nimic... Îţi lungeşte ... multă. Sînt ... care nu suportă liniştea ... m şi rămas singur, înţelegeţi ?

O clipă nu pricepu ce vrea să spună. ... recare amărăciune în glasul lui. O ... unde se aflau o masă mare şi scaune.

— Poate vreţi să mîncaţi ceva.

— Nu, v-aş ruga numai să-mi ... ., adică nu mi-a fost bine.

Dădu fuga în ... şi aduse ... ceau cîteva felii de pîine şi ...

— Dacă n-o să beţi apă ! Stau, să ... să fac un ceai, bine ? Imediat ... ...ntre timp după benzină, e la doi paşi de ... să deranjează, mîncaţi pînă mă întorc... ...niere, îşi şi alergă din ... pahar acoperit cu celofan.

— Nu vreau să vă reţin ...

— Nici eu... De-aia mă ... şi duc după benzină.

Luă de sub şopron un bidon de ... ...ţinse în-un rucsac vechi.

— Între timp fierbe ... ...nană, să nu ne-o fure ...neva ? ... bicicleta pe poartă şi începu să ...

Curînd dispăru la fel de neaşteptat cum ... ciudat şi aproape sinistru, dar deodată ... ...ndeva departe, ...a stătea înconjurată de o ... ...dînă, în ceea ... ...pădurar, sub copaci. ...

la ea, apoi unul își făcu curaj și se apropie. Își lăsă pe dedesubt capul în poala ei și ea îl mîngîiat după urechi.

Se simțea de parcă ar fi fost pradă unui vis adînc, liniștitor. Închise ochii și oftă ușurată.

Pădurarul, pe motocicletă, ieși din pădure, coti la șosea și se îndreptă spre stația de benzină.

După un șir de mașini, îi făcu semn cu mîna băiatului de la benzinărie și opri motocicleta în spatele clădirii de lemn. Scoase apoi bidonul de tinichea, îl duse să-și scoată singur benzină.

– Ciuma de nu ieși ameți[illegible] motocicletă.

– Nu-i pentru racheta mea. E pentru o mașină.

– Ai cîștigat la Loto ?

– A venit la mine în vizită o domnișoară cu mașina.

– Știam eu că ai trecere la femei.

– Așa-i, făcu pădurarul o mîndră cum [illegible] luat cinci litri.

Cînd îi dădu banii, vînzătorul spuse încet :

– Acum cîteva minute au luat benzină băieții de la Miliție. A deturnat cineva un avion pe cel de dimineață de la noi la Praga.

Se miră.

– Azi a decolat ceva mai tîrziu ca de obicei.

Se sui pe motocicletă și o porni [illegible] probabil îi e frică. Nu arată rău deloc, arată [illegible], ar putea veni din cînd în cînd... Apoi își spuse : „Am [illegible] destul de ce să ispitesc din nou destinul ?“

Cînd ajunse acasă, îi veni să rîdă : cei doi cîini [illegible] culcați la picioarele necunoscutei.

– Poftim ! Și cîinii trec imediat de partea [illegible] mei.

– Numai cîinii, probabil, oftă ea.

Scoase portofelul din geantă, să-i plătească benzina. Încremeni. Avea foarte puțini bani, cei cinci litri

încăpuseră în bidon n-o să-i ajungă. Dacă ajunge pînă acasă...

— Vă reţin ? Aveţi treabă.

— Pădurarul n-are treabă, rîse, se plimbă prin pădure.

— Trebuie să vîneze animale !

— Da' de unde, pe aici împuşcăm rar animalele. Ne uităm la ele. Grija mea cea mai mare e să adun lemne din pădure. Şi-aş mai vrea să-i vin de hac unei vulpi care îşi are bîrlogul aici. Cînd oi reuşi, verriţi să vă dau blana să vă faceţi un guler.

Adusese ceaiul şi-l aşezase pe masă. Ciudat, dar Alenei i se făcu brusc foame. De ieri nu gustase nimic. Rupse un colţ de pîine şi-l unse cu unt. Luă şi el şi împinse spre ea paharul cu miere

- N-am mîncat de mult.

E o trataţie sărăcăcioasă, dar la ce vă puteţi aştepta în pădure ? De unde veniţi, de v-aţi rătăcit pe la noi ?

— De la aeroport. Voiam să merg la Praga.

— Aţi fost la aeroport ? Nu cumva aţi venit cu avionul de dimineaţă ?

— De ce întrebaţi ? se sperie.

- Aşa . Zboară chiar deasupra noastră, azi a avut întîrziere...

— Ştiu.

Cica s-ar fi întîmplat ceva cu avionul ăla.

Lasă brusc pe masă cana din care tocmai bea, şi mîna îi tremura atît de tare, încît cana se lovi cu zgomot de farfurie.

— Ce s-a întîmplat ?

Observă că pălise.

- - Nu aveţi de ce să vă speriaţi. Cică l-a deturnat cineva, aşa spunea vînzătorul de la benzină.

- - Cum de ştie ? întrebă, albă ca varul.

— Ştiţi cum e, la staţia de benzină se află totul.

[illegible] capul în piept. Vasăzică Holman, [illegible]. Asta înseamnă că zboara într-acolo... S-a terminat, dec[illegible] toate speranţele că i-ar fi venit mintea la cap, că [illegible] speriat. Simţi aceea[illegible] sentiment de groază ca de dimineaţă la aeroport.

– E cumplit, spuse şi nici nu-şi dădu seama că v[illegible] cu glas tare. S-a sfîrşit.

Nu-i adu[illegible] avionul se întoarce. Aveaţi [illegible] cineva în el ?

— Eu ? Nu...

– Nu cumva trebuia să zburaţi cu el ?

Nu răspunse. Stătea nemişcată, acoperindu-[illegible] cu mîinile. Se uită la ea nedumerit.

– N-am... N-am luat avionul fiindcă m-[illegible]

– Nici acum nu vă e bine, spuse îngrijorat.

Se ridică.

— Trebuie să plec... Vă rog, aş lua benzină...

– Staţi jos şi odihniţi-vă. Tremuraţi [illegible]. Şi [illegible] soarele ceriul ăsta, o să vă facă bine. Dacă vă simţiţi [illegible] puteţi rămîne aici. Doar nu puteţi conduce aşa.

O sili să se aşeze la loc.

Corneii se mişcau fără zgomot în vîntul slab, umbrele [illegible] petale de soare alternau pe suprafaţa mesei şi pe [illegible] ei. Întreaga lume se legăna încet şi ea nici nu [illegible] putere să se ridice.

– N-a mai rămas nimic din tot ce am [illegible] în [illegible] Verne, s-a mistuit totul cum se mistuie umbrele [illegible] vîntul adoarme."

— Scuzaţi-mă, dar am trecut azi printr-o întîmplare [illegible] şi nu-mi pot reveni. [illegible] n-am dormit toată noaptea.

Pădurarul se sculă şi spuse:

– Se mai întîmplă. Daţi-mi cheile de la maşină, [illegible] duc, torn benzina şi v-o aduc. De aici ieşiţi mai [illegible] drum, mergeţi pe unde am mers eu pe [illegible] înainte. Staţi liniştită, mă întorc imediat.

Luă bidonul [illegible] ei. Dispăru între [illegible] din nou singură, şi abia acum [illegible] rele şi umbrele să i se plimbe pe faţă, [illegible] şi lacrimile i se prelinseră pe obraji.

„S-a isprăvit totul. Am pierdut."

Nici nu observă că bărbatul se oprise [illegible] şi se uita la ea.

Cînd auzi motorul maşinii, deschise [illegible] se privi în oglindă din poşetă şi încercă [illegible] de cît. Maşina mea ajunse [illegible]

— Nu uitaţi că nu aveţi [illegible] geţi prea repede.

[illegible] N-aveţi [illegible] M-aş fi .. M- [illegible] stare [illegible]

- Aveţi maşină, aşa cămaş [illegible] cum înconce. Mai pot face ceva [illegible]

- Nici nu ştiţi ce mult aţi făcut.

Nu [illegible] o mie şi o sută [illegible]. Cînd [illegible] ceau încet după gard.

Alena se urcă la volan.

Pînă [illegible] deschisă :

— Mergeţi drept înainte, [illegible] şi [illegible] ţi staţia de benzină, o luaţi [illegible] înainte aveţi indicatoare. [illegible] veniţi vreodată aici, mergeţi [illegible] luaţi peste cîmp, pe drumul de pădure. O să [illegible]

— Cred că da.

În gînd [illegible] : „[illegible] vedem."

Cînd porni motorul, pădurarul se [illegible] spre fereastră :

— Nu-i treaba mea, dar cred că n-aţi putut [illegible] puneţi totul. Uneori omul trece prin momente [illegible] de [illegible] ştie. Dar mă gîndesc că ar fi mai bine [illegible]

dumneavoastră dacă la răscruce aţi lua-o la stînga, vă zică înapoi spre Karlovy Vary. Poate ar fi bine dacă le-aţi spune mai multe despre avion

Se uită la ei înspăimîntată. Ştiu ce vorbeşte ? Ştiu unde o trimite ?

O privi cu calm şi grijă. I se părea dintr-odată mai bătrîn, mai înţelept. Îi dădu seama cu sfiiciune dintr-o inimă curată.

Nu-i răspunse. Dădu repede drumul pedalei de ambreiaj, maşina făcu un salt înainte, abia reuşi s-o menţină pe drumul plin de gropi. Îl mai zări în oglinda retrovizoare, încă nemişcat şi privea în urma ei. Are probabil aceeaşi privire plină de grijă şi de înţelegere. Bănuieşte probabil că nu va mai veni niciodată aici.

Drumul de pămînt dădea în cîmp. Zări staţia de benzină şi, lîngă ea, răscruce la care va trebui să-şi îndrăznească încotro s-o apuce.

XVIII

Cînd copilotul anunţase că treceseră de Rakovnik, căpitanul nu făcuse decît să dea din cap. Copilotul observase încordarea de pe chipul lui. Bărbatul din spatele lor stătea nemişcat, ca o umbră ameninţătoare. Puteau comunica numai prin intermediul ochilor. Căpitanul privea fix înainte şi deodată, ca şi cum n-ar mai fi văzut bine, se aplecă deasupra aparatelor de bord, ba chiar atinse cu mîna indicatorul de combustibil. Apoi strînse uşor din ochi.

„Clar, își spuse copilotul. Ne înțelegem perfect." Rămase o clipă nemișcat, apoi se aplecă și el, ciocăni un cadran și spuse :

— Căpitane !

— Ce-i ?

Se uită la căpitan dintr-o parte, urmărit de privirea vigilentă a bărbatului din spate.

— Nu-ți voiam să te sperii, dar ia uită-te la combustibil. Mie nu-mi place. Ne apropiem de fund.

Căpitanul nu răspunse imediat. Copilotului i se păru că în ochii lui scăpără o urmă de satisfacție. Evident, în situația dată nu le ardea de distracție, dar se vede că secundul său dorește ceva anume.

— Nu cred să mai avem cotă, mormăi căpitanul.

— Ajungem, dar scade, spuse copilotul. Vezi și tu, nu ?

— Așa se pare.

Apăsară amîndoi pe butonul ce făcea ca vocile lor să se audă la Praga, care era probabil pe recepție dar tăcea. Undeva nu voiau să înțeleagă și mai tare atmosfera.

Dar de la Praga ascultă și în curînd se auzi glasul controlorului de trafic. Sau le înțelesese jocul, sau se neliniștise cu adevărat.

— CSA 906, vă aud. Nu aveți combustibil ? Cereți „mayday" ? Vreți să fie de acord cu alimentarea pe cel mai apropiat aeroport.

— OK., spuse căpitanul. Se foi neliniștit în scaun și cu pulberea că voia să fie și el litrometrul.

Sincer vorbind, nu era absolut sigur că rezerva de combustibil le ajunge pînă la Frankfurt. S-ar fi putut să ajungă. Dar tot atît de bine s-ar fi putut să nu ajungă.

— Ce se întîmplă, fir-ar să fie ? ! spuse bărbatul din spatele lor, pe care discuția începuse să-l sperie.

— [illegible]

[illegible] a ta. Ți-am mai spus-o.

Bărbatul tăcu, neștiind ce să răspundă.

— Vă deranjează voi, spuse apoi. Vă [illegible] pentru viața voastră, nu ?

— Sigur că nu [illegible] ce ne-ar fi ?

Tăcere, aici hotărăște comandantul [illegible] pistolul.

Copilețul mormăi ceva, dar nu [illegible]. Îi [illegible] privirea de bărbatul din [illegible] Cercetă [illegible] zgomotul [illegible] din armată că [illegible] bărbatul [illegible] din întîmplare [illegible]

Capitanul [illegible] umbra [illegible] bărbatului și se simți ușurat.

[illegible] dormule... Nu, n-ar [illegible] părerea ta ? Vină-le [illegible] aproape de zare. Țintește [illegible] rezervor. Am spus maximum. [illegible] sînt atît de răsăriți, încît [illegible] surprize.

Reuși să rîdă scurt, răgușit.

— Bine că nu, spuse bărbatul [illegible] dacă vreți să știți.

— E clar, am înțeles de [illegible] romantic [illegible] ești un profesionist.

Copilețul se încruntă. „[illegible] Dunărea ? Doar nu [illegible] cînd [illegible] cînd mame ! Aici n-[illegible] și gata..."

Observă în plus că [illegible] degetul de [illegible]

— Din cînd în cînd vă pierd..

... simplu, nu mai pricepea nimic

... pentru asta ...

... privirea mirată ...

... încredere nu se ...

— Vorbești de parcă eu aș vrea să se întîmple una ca asta ! strigă Holman.

Așa-i. Să cădem deci de acord. Curînd ajungem acolo de unde am plecat. Ai observat desigur — doar ai studiat înainte aeroportul din Karlovy Vary — că e destul de liniștit. Dacă ești de acord, aterizăm și luăm benzină. Pe urmă ne putem continua zborul.

Copilotul, uluit, încercă să înțeleagă privirea [illegible] mandant. Observă că, în timp [illegible] buton și că, deci, turnul de control din Praga auzea și

„Să nu fi înțeles eu ? Aș fi grozav de bucuros dacă m-am înșelat, nu există nimic mai rău decît să-ți suspectezi colegul."

Imediat se auzi glasul controlorului :

- Minunat, căpitane, asta e o soluție !

„M-am înșelat, răsuflă ușurat copilotul. Ce bine !"

— Păi da, și cum aterizăm, s-a zis cu mine ! exclamă bărbatul cu pistolul. Doar nu-s căzut în cap, căpitane ! Apropo, știi că și mie cunoștințele îmi spun *captain*, căpitane adică ? Nu-s eu prost, asta nu !

— Nici nu mă îndoiesc, altfel nici n-aș discuta cu dumneata așa cum discut.

- Cît zburăm, eu sînt stăpînul. Pe pămînt sînt zero, nu mă las eu dus cu una cu două. Mai degrabă mă fac praf pe drum, îmi convine mai mult ! striga barbatul

O moarte sigură nu e niciodată convenabilă. În plus, avionul e aproape plin... Și noi doi. Eu, de pildă, aș vrea grozav să trăiesc și nu mă îndoiesc că și secundul.

Copilotul ședea încruntat. „Nici nu-mi trece prin gînd să mă rog de nemernicul ăsta. Nu spun o vorbă." Și nu spuse

— Nu avem de ales și-ți propun să supraviețuim. Trebuie să rămîi în viață ca să ajungi dincolo, nu ? Ate-

rizez pe aeroport și le cer permisiunea să stau cît mai departe de clădiri. Noi doi sîntem ostatici și nimeni dintre ai noștri sau dintre cei însărcinați cu paza aeroportului n-o să vrea cît ne pună viețile în primejdie. Pistolul e în mîna dumitale, nu într-a noastră. Cer să vină cisterna la noi. Alimentarea nu durează mult. Să zicem zece minute.

Și în timpul ăsta soseşte la aeroport toată garnizoana din Karlovy Vary și începe să tragă în noi ! spuse răgușit barbatul cu pistolul. Nici gînd !

De ce să tragă în noi ? Un avion costă atîția bani, fără să mai vorbesc de faptul că eu, de altfel, în plus, ar pune în primejdie pasagerii și n-au nici o vină. Dar, în primul rînd, dumneata ții pistolul îndreptat împotriva noastră și sigur ai trage imediat în noi dacă... Aș vrea să înțelegi că te sfătuiesc de bine. Dar decide-te singur, e timpul. Vremea trece și noi zburăm dragă domnule, nu parcurgem metri, parcurgem kilometri și eu nu pot devia de la traseul impus, cred că știi lucrul ăsta, ai studiat cît de cît zborul.

Știu, mîrîi Jan Holman.

Nu știa ce să facă. Tot ce spunea căpitanul suna cît se poate de convingător. Dar dacă la mijloc e un truc ? Glasul lui îl înșira din plin. „Dumnezeule, ce bine mergea totul. Adevărat, am făcut o greșeală, am scos prea tîrziu pistolul. Aici căpitanul are dreptate. Are însă și în celelalte privințe ?"

Apoi spuse :

— Bine. Cînd aterizați, pista să fie pustie ! Încep să trag la prima încercare de a mă duce cu prețul.

Copilotul se întoarse complet spre căpitan. Văzu cum în ochi îi sclipește o luminiță, dar s-ar putea să fie pur și simplu bucuros că atinge o clipă solul. Nu e prea plăcut să pilotezi avionul cu un pistol în spate, și pe deasupra cu piedica trasă.

Căpitanul apăsă pe [illegible] astfel ca bărbatul cu [illegible]

— Praga, turnul de [illegible]. Dă-i voie să aterizez pe aeroportul [illegible]. Avionul atinse pista şi se alimentă [illegible] la Frankfurt. Orice [illegible] a acestei convenţii are ca urmare [illegible]

— Recepţionat, [illegible] încet : Straşnic, căpitane !

— Zburăm peste [illegible].

— Coboriţi la o mie de metri !

— Coborîm la o [illegible], spuse căpitanul şi se adresă copilotului [illegible]

— Am înţeles... [illegible] microfon.

Ascultară pe [illegible] în general bună, [illegible] valori normale.

— Continui planul [illegible] căpitanul. Condiţiile au [illegible]

— Bineînţeles ! spuse controlorul.

— Ţi-au acceptat [illegible] toarse apre bărbat. Am spus [illegible]

[illegible] dădu din [illegible] dar pistolul e în mîna mea."

În [illegible]

— Îţi [illegible] ţinem !

[illegible] verzi. Un [illegible] şi [illegible] după un [illegible] schimbă [illegible] Ruzyne.

[illegible] turn, [illegible]

de control
Aproape că auzea
glasul care confirma primire
...Aşteptăm... Am
înţeles
...uzit turnul
din Karlovy Vary
...primit dispo-
ziţie de la Praga.
...clavirase!
...mai aproape
...În faţa lui
...lăcurice şi
cîmpul verde. Era pustie
...mărirea alti-
metrele şi-i anunţă:
...0, vi-
teză 120... altitudine 100
— Scoate flapsurile
— Altitudine ... viteză ...
Avionul atinse ... bruşc din viteză.
Holmes privi în jur. Totul era mort, nu se zărea
nimic ... omenesc.
Şi căpitanul, ... de tot,
privi în jur şi spuse:
— Ei, am ajuns la ...
...planul îl
...lui; îl
...pe toţi piloţii la barajul de aici. ...
„...lul
meu!"

...înţeles ...

— Obosit ? întrebă copilotul.

Căpitanul oftă din nou.

— Te miri ?

— Las' că te odihnești acolo, spuse Jan Holman împăciuitor. Spune-le băieților să se grăbească.

— Bineînțeles, și eu vreau să se termine mai repede ! Se întoarse spre copilot : Preiei tu comanda !

Copilotul aprobă din cap. Dar spuse :

— N-am trecut în viața mea de farul de la Cheb.

— Iar eu mă descurc mai bine la Atena sau la Cairo decît aici, se strîmbă acru căpitanul.

Din cabina călătorilor se auzeau glasuri enervate.

Era ora nouă și douăzeci și șase de minute.

XIX

Cînd avionul se apropie de sol, pasagerii se înviorară.

— Am ajuns... acolo ? întrebă domnul Hykl cu voce tare și strînse mîna Kamilkăi.

— Da' de unde, spuse un pasager care stătea în spatele lui, ce va trece prin cap, ăsta nu-i Frankfurt !

Cum să nu fie ? exclamă doamna în vîrstă, care mergea în Germania. Sîntem undeva afară din oraș, vă dați seama că la noi nu lasă un tîlhar să aterizeze pe aeroport !

Domnul Váne își mușcă buzele. Nu era sigur, dar parcă și-ar fi dorit să fie la Frankfurt. Intrase perfect în rolul de persoană răpită, el, adjunctul directorului, chemat cu sila la o constatuire care-l va acoperi de rușine și care va trebui să-i dovedească vinovăția. Se va întoarce ca un erou. Dacă se mai întoarce...

Stewardesa nu primise informații de la piloți, dar recunoscu aeroportul pe care se așeză avionul.

Agitația din cabină atinse apogeul. Oamenii se lamentau, se înfuriau, se temeau gîndindu-se ce se va întîmpla cu ei,

— Doar n-or să ne poarte veșnic prin aer ! izbucni în plîns o femeie.

— Și cu noi doi ce va fi ? șopti Kamilka. Mă așteaptă soțul.

Gîndul acesta, un adevărat sacrilegiu, că soțul o așteaptă și ea îl ține strîns de mînă pe domnul Hykl, o tulbura nespus. „O dată în viață îți dai seama, la băi, ce înseamnă dragostea și uite ce sfîrșit aventuros te așteaptă ! Îi trimit de aici o ilustrată", își spuse jenată.

— Vom rămîne încă mult timp împreună, șopti domnul Hykl. Oriunde am fi, nu avem altceva de făcut decît să așteptăm. E foarte bine așa.

În clipa aceea se auzi vocea stewardesei :

— Stimați călători, păstrați-vă calmul, situația echipajului este și așa destul de dificilă ! Sîntem la Karlovy Vary (se auziră exclamații de dezamăgire și de bucurie) și se pare că aici vom lua benzină. Pe urmă, probabil, zburăm mai departe. Piloții nu au de ales, atîta timp cît în spatele lor se află un om cu pistolul în mînă !

— Eu nu vreau să zbor nicăieri, eu răspund de nunta prietenului meu ! se văicări nuntașul.

Faptul că băuse fără oprire o băutură atît de bună pentru stomac, îi dăduse peste cap sănătatea. Capul i se sprijinea neputincios de umărul uneia dintre domnișoarele de onoare, care se văita și ea încet.

Între timp cisterna se apropiase de avion și oamenii putură să vadă prin hublouri că inscripția de pe ea era în cehă.

— Poftim, ce scandal ! Eu n-am plătit bilet de avion ca să mă trambalez de colo pînă colo. Aș fi putut fi acasă. De ce n-am zburat direct la Frankfurt ?

să coborîm, [illegible] mai departe numai
berîm ! Auziţi ? strigă cineva.
[illegible] stătea în
[illegible] Ofiţerii
[illegible] chemă
chise
[illegible] apăru bărbatul cu pumnii
[illegible] domnea o spaimă
plîngea cu sughiţuri.
— [illegible] liniște ! strigă bărbatul
[illegible] şi el. Toată lumea
[illegible] mă împiedic
rese, clar ?
[illegible]
drept înainte, nemişcaţi
vreţi !
[illegible]
— Domnule, sînt medic şi mă numesc [illegible]
[illegible] Vreau să [illegible]
[illegible] Voi încerca să ajung la Prut [illegible]
[illegible] plăcu din mînă cu nepăsare
[illegible] pe piloţi prea mulţi
— [illegible] de viaţă unui om [illegible]
sistent.
[illegible] Holman
[illegible] dispăru în colonia
[illegible]
[illegible] care mergea în Germania
[illegible] doctorului [illegible]
[illegible] apoi în [illegible]

— Mai rezistă o bătaie, căpitane !

— Bineînțeles, spuse copilotul. Ești obosit o bine.

Bărbatul zîmbi satisfăcut

— Eu aș vrea altceva decît să ajung la Frankfurt, pentru că n-am mîncat prea mult.

— Așa-i, aprobă căpitanul, numai că o vei lua prin mijloacele cam ciudate, pentru că recunoști lucrul ăsta. Oricum, trebuie să recunoaștem cum ai mirat cu pistolul în avion.

Holman rîse mulțumit

— A fost o mișcare impulsivă. V-o spun limpede de la început. Bineînțeles că n-aș fi nu poate s-o repet. Cotidienele de mîine, cînd vor scrie multe despre asta.

Căpitanul își spuse : „Ce om ciudat ! o cam nebun și, în același timp, pare normal." Era tot timpul atent să vadă dacă nu cumva omul acesta face vreo greșeală, dacă nu-i scapă ceva, pentru el, ar fi însemnat o bucurie. Dar se părea că bărbatul cu pistolul a calculat bine totul. Chiar dacă ar fi putut să-l ducă în unele privințe, cum a fost în cazul schimbării efectivului echipajului avionului întregii întîmplări nu i-ar fi prea prielnică. Și în continuare pistolul îndreptat împotriva lui îi dădea căpitanului cea mai mică speranță. Mîna bărbatului nu părea să fie deloc nesigură.

Își privi pe comandantul aeroportului, care stătea mai departe și privind nedumerit spre hublourile cabinei, încă nu putea înțelege în vreun fel. Vedea probabil numai umerii celor doi piloți, poate-l vedea și pe bărbatul din spatele lor. De afară se vede prost în avion.

„Acum sîntem pe pămînt sigur, își spuse căpitanul, de fapt numai acum s-ar putea face ceva. Ușor însă nu e, fiindcă ar trebui să mai stăm de vorbă cu copilotul.

Chiar dacă ar trage, ce s-ar putea întîmpla, atîta timp cît avionul e la sol ? Orice s-ar strica, nu e obligatoriu să aibă urmări grave, odată ce sîntem pe pămînt. În timpul zborului ar fi mai rău...

Numai că orice încercare poate să însemne pentru mine un glonte în cap... Și pe urmă, copilotul. În momentul în care începe să tragă, s-a zis cu el, așa că nu-i rămîne decît să continue. Al treilea glonte i-ar fi destinat lui.

Ce situație îngrozitoare, își spuse obosit, e ca un zid de întuneric în care nu se zărește nici o crăpătură.

Poate e mai bine să mă resemnez și, după ce ne alimentăm, să decolăm cît mai repede."

Ca să te scutesc de surprize neplacute, spuse căpitanul, trebuie să-ți atrag atenția că zborul pînă la Frankfurt nu e chiar lipsit de primejdii. Colegul aici de față ne-a spus că n-a făcut niciodată cursa pînă acolo și nici eu n-am făcut-o. Conform regulamentului, un pilot care nu a aterizat pe un aeroport de mai mult de trei luni este obligat să studieze din nou instrucțiunile de aterizare.

- Numai că instrucțiunile voastre nu mă prea interesează, spuse Holman.

- Știu..., voiam doar să spun că ne vom roti un timp căci trebuie să ne dirijeze cu mai mare atenție decît în cazul unei curse normale și să ne așeze undeva în afara traficului maxim.

Ai zburat peste hotare așa că te pricepi !

— Am zburat în altă direcție.

— De ce nu mai zbori în străinătate ? întrebă deodată Jan Holman.

Copilotul, care privea afară cum decurge alimentarea cu combustibil, se întoarse intrigat spre căpitan. Sînt curios ce-o să-i răspundă.

Căpitanul strînse doar din umeri.

— Se întîmplă uneori ca omul să facă o greşeală. Ei, şi pe urmă zboară pe cursele interne. Dar, după cum vezi, şi-aşa e destul de palpitant.

— Bine-bine, spuse împăciuitor Holman, doar nu ţi-am făcut nimic. Dacă oamenii cad de acord, merg bine toate.

— Cînd ai un pistol în mînă, acordul e sigur, spuse ironic căpitanul.

— Dac-ai avea minte, ai rămîne acolo cu mine. Ştii ce posibilităţi există pentru oameni ca dumneata ?

— Ştiu, mergeam acolo de trei ori pe săptămînă. E foarte bine în străinătate. Cel mai bine însă e să te poţi întoarce acasa.

Muncitorii care alimentau avionul erau pe terminate. Nu păreau prea încîntaţi.

Era ora nouă şi patruzeci şi cinci de minute.

XX

Sublocotenentul Venhoda se chinui un timp cu procesul-verbal, apoi se duse la comandant. Cînd deschise uşa biroului acestuia, observa pe chipul lui o expresie neobişnuit de mohorîtă. „Fir-ar să fie, mai bine nu veneam" gîndi.

— Bine ca ai venit, îl întîmpină comandantul. Tocmai am aflat că avionul deturnat a aterizat pe aeroportul nostru.

Sfinte Doamne, ar fi trebuit să fim acolo şi să-l înşfăcăm ! exclama sublocotenentul.

— Dacă s-ar putea ! Am primit ordin să anulez toate măsurile luate, aeroportul trebuie să fie pustiu şi n-are voie să apară nimeni... Am eu acolo o maşină de observaţie, dar stă în faţa clădirii aeroportului, să nu se vadă. Bine-am ajuns !

[illegible] îşi freca [illegible] de maximă concentrare.

— [illegible] avut dreptate, [illegible].

— [illegible], şi la ce ne serveşte? [illegible] participat la [illegible] în avion şi curînd îşi [illegible].

Venhoda oftă.

— [illegible] holărît [illegible] de nimic.

[illegible]

— [illegible] ? [illegible] descoperit totul !

— [illegible], dar cînd ? [illegible] nevinovăţia, [illegible]

[illegible] însemna mult.

— [illegible]deauna [illegible] ! Cel [illegible] el îl [illegible] E cam mult !

— [illegible] dastic. Ce mi-ai adus ?

— Un proces-verbal incomplet.

[illegible]

— [illegible], aduceţi-[illegible] la [illegible] vească cu cineva.

Venhoda se însufleţi.

[illegible]

[illegible] poate [illegible] ? A naibii treabă...

Ieși în grabă pe coridor. „E inutil, acum, [illegible] bucuros [illegible]. Pe urmă pot să închei procesul-verbal.“

[illegible] femeia [illegible] observă că tînăra [illegible] tremură toată [illegible] greu de vorbit [illegible]. „O femeie [illegible] plină [illegible], numai de un interogatoriu cu lumea, [illegible] să verse puhoi de lacrimi și n-o să-mi spună [illegible]. Nu [illegible], se vede [illegible] negră și mai [illegible]!“

[illegible]

— [illegible] la [illegible], [illegible] trebuit [illegible].

[illegible] o batistă între degete.

— [illegible]

— [illegible] femeia.

„[illegible] nu-mi [illegible] la capătul nervilor.“

— [illegible] că vă cunosc.

— Ați aflat [illegible] ?

— [illegible] la nimic. [illegible] Mă [illegible] procesul-verbal. [illegible] schimba nimic, [illegible], de dragul [illegible].

Se [illegible] mică cu mașina [illegible] o [illegible].

— De-ați [illegible] ? Nu v-ar prinde bine [illegible]

Aprobă din cap.

— Mulțumesc, aș vrea tare mult...

Mîinile și glasul îi tremurau în continuare.

În timp ce punea apa la fiert, spuse :

— Ce vi s-a întîmplat la aeroport ?

— Nervii, probabil.

— Știți că ar trebui, de fapt, să le mulțumiți nervilor ? Măcar pentru faptul că vă aflați aici. Cei care au zburat sînt chiar acum într-o situație ceva mai proastă. Aș zice că tocmai îi lasă nervii. Cînd le veți povesti celor de acasă, vor respira ușurați... Sînteți măritată ?

— Nu, divorțata. Un copil... Vreți și adresa ?

Rîse.

— N-am ce face cu ea... Am întrebat și eu așa.

Apa fierbea, o turnă în cană peste cafeaua pregătită și aspira lacom parfumul. Femeia îl privea încurcată. Oftă.

— Eu o să miros numai, mi-am băut rația pe ziua de azi. Știți, dragă doamnă, cu anii...

Zîmbi și puse cu grijă ceașca pe masă. Întinse spre ea o zaharniță.

— Sînteți foarte amabil.

Apoi nu se mai auzi, mult timp, decît țăcănitul linguriței în ceașcă. Sublocotenentul trase hîrtiile spre el și începu să le frunzărească posomorît. Ar fi preferat să stea pur și simplu de vorbă cu femeia asta, dar procesul-verbal nu-i dădea pace.

— Cred că numele Karel Marik nu vă spune nimic ?

— Cunosc acest nume, răspunse încet. Sorbi din cafea. Venhoda se holbă la ea :

— Îmi puteți spune cum de-l cunoașteți ? De unde ?

— De la Praga. Mai exact spus, de la Jan Holman.

— Cine-i ăsta ?

— Prietenul lui, dacă pot spune așa. Cel care...

Femeia se opri brusc. Încerca să vorbească coerent dar nu reușea, strînse îndelung buzele, dar nici așa nu fu în

stare să pună stavilă valului de lacrimi. Își așeză pe masă brațele și-și culcă pe ele capul. Plînse îndelung, cu sughițuri.

— Vreți să spuneți că Jan Holman e bărbatul din avion ?

Dădu din cap că da.

— Ce poveste, oftă Venhoda uluit. Vasazică dumneavoastră sînteți... De unde îl cunoașteți pe Holman ? Vreau să spun dacă ați avut relații mai strînse cu el.

Dădu din nou din cap, în șuvoiul neîntrerupt al lacrimilor.

Venhoda se ridică, muie un colț de prosop în apă rece și i-l dădu.

— Încercați să puneți pe ochi o compresă rece. În general ajută... Deci, pe scurt, trebuia să zburați și dumneavoastră ?

Aprobă din cap.

— De ce n-a luat Marik avionul, am înțeles. Dar de ce nu l-ați luat dumneavoastră, odată ce dumneavoastră și Holman... Nu cred că v-a fost chiar atît de rău !

— Nu voiam să plec cu el. Nu puteam. Ce să fac acolo ?

— Se-nțelege, aprobă Venhoda. Eu vă înțeleg. Dar ce vrea să facă acolo el... adică Holman ?

— Vrea să trăiască bine.

Zîmbi amar.

— De, există oameni care au un asemenea program de viață... Și cînd v-ați gîndit să nu plecați ?

— Nu știu. Probabil de cînd a început Holman să vorbească despre asta. Dar mi-a fost frică să-l refuz. Mi-a fost frică să nu-l pierd. Credeam... că vom fi împreună.

— Ziceați cu aveți o fetiță. Ce voiați să faceți cu ea ?

Șovăi :

— S-o iau cu mine. Dar el s-a opus... Știți, sincer vorbind, nu prea credeam că o să încerce cu adevărat.

…ai spuneam că … viaţa nebunească de-al lui …, o …
…ească. Zicea că … tatăl lui trăieşte în Vest, dar ade…
…veam impresia că nu tot ce spune e chiar adevărat. …
…tăl lui nu ştie de mul… …, nimic, aşa ca i-a făcu…
…n vis că e acolo şi că ar fi bucuros să-l ajute. Da… …
Malik i-a făcut rost de … … atunci... Atunci ni… …
l-a mai putut opri. Nici eu.

— Totuşi, în felul lui vă iubea, nu ?

— A… …crezut... Acum mai … …
jur.

… …n mi-a venit … …p. Totul n era clar. La … …
…-o întreba, bineînţeles, de ce nu s-a opus mai … …
Pe … parcă ar fi atît de … …
Se plimba un timp prin … …, apoi … …
…tură şi ridică receptorul. Telefonă la … …

— Daţi-mi legatura cu turnul, spuse

— Ascult ! răspun… … de la …
trol.

— Venhoda. Avionul mai e acolo ?

— Da, dar … pregăteşte să … …

— Îmi puteţi face legătura cu … …

— Sigur. … … la … …
să facă nimic.

— Ştiu. Un moment !

Astupă microfonul cu … …

Ştiţi că avionul cu Holm… …?

Uluită, deschise ochii.

— Nu cumva s-a răzgîndit ?

… …ş zice că … …dea … …, continuau … …
…ţină şi-l obli… …-l … la Frankfurt. … …
…ă ce … …i spune … …?

Se sperie.

— Eu ? Nu .. … … Nu v…
Mi-e frică.

— De ce vă e frică ? Poate ar renunţa.

era convinsă că e zadarnic.

XXI

avion

să înjur. Cam puţin..

— Vezi, s-a rezolvat ! Mulţumit ?

Varv !

de frontieră.

Bărbatului îi tremura glasul. Se vede că și asupra lui își făcea efectul epuizarea.

Copilotului îi trecu prin minte că tipul avea, de fapt, dreptate.

Căpitanul însă asculta bucuros. Acum se putea gîndi cu sînge rece la ce va urma. Și la ce avea el de făcut. Inspiră adînc și izbucni, neobișnuit de furios :

— Te porți de parcă eu aș fi de vină ! Nu crezi că m-am săturat ? Să zbori cu un pistol în ceafă, nu-i nici o plăcere ! Acum trebuie să așteptăm !

Holman își mușcă buzele. Înțelegea, evident, dar îl cuprinse frica. Privirea îi alerga neobosită încolo și încoace se aștepta ca, din clipă în clipă, cineva să atace avionul. Se înțelege că ar fi tras, numai că el nu voia să tragă. Știa prea bine cum s-ar sfîrși .

Căpitanul îi spuse copilotului :

— Pregătește-te.

Acesta nu răspunse nimic.

— Ai auzit, fir-ar să fie ? spuse scrîșnit bărbatul cu pistolul. Mișcă ! Ce căști gura ?

— Mai întîi trebuie să verific aparatele. Uită-te cîte are de făcut un pilot înainte de decolare. Și-i dădu o listă, într-un dosar de plastic.

— Lasă-mă în pace ! Nu vreau să văd nimic ! Vreau să zburăm !

Și agită amenințător pistolul.

— O să zburăm, spuse căpitanul.

„Ultimele secunde de speranță, gîndi. Cînd ne-am ridicat de la sol, s-a sfîrșit..."

— Durează prea mult. Voi lungiți lucrurile !

Glasul bărbatului tremura de furie. Simți cum îi asudă palmele spaima îl strîngea de gît tînjea să iasă la aer.

— Dacă nu ne crezi, trage odată ! urlă căpitanul. Copilotul încremeni. Ia, fir-ar să fie casca mea, să aud ce

nu se petrece nimic care să nu fie legat de decolare ! Poți să le spui celor din turn că vrei să grăbești decolarea, chiar și împotriva tuturor prescripțiilor !

— Mă doare-n cot de prescripțiile voastre ! răcni Holman, pe care strigătul căpitanului îl făcuse și mai nervos.

Și secundul se enervase și-și dorea cu disperare să se termine odată : „Oricum nu ne mai ajută nimic, să decolăm naibii și să mergem unde vrea nebunul ăsta..."

Ochii căpitanului însă erau reci, privirea concentrată „N-am nevoie decît de un fleac, își spunea, de o secundă în care ar fi silit să-și aplece blestematul ăla de pistol Curînd sîntem iar în aer și atunci va fi prea tîrziu, abia atunci va fi cu adevărat sfîrșitul

Sau s-a sfîrșit de pe acum ?"

Aerul din cabină era insuportabil de dens, tensiunea atinsese apogeul.

„Am nevoie de o singură secundă... Si ea nu vine !"

În receptor se auzi un pocnet. Vorbea turnul de control :

— Căpitane, ascultă cu atenție ! Bărbatul cu pistolul se numește Jan Holman. Spune-i să ia casca, vrea să vorbească cu el Alena Chyrová.

Chipul căpitanului încremeni. Rosti printre buzele întredeschise :

— Am auzit. Transmit.

Se rezemă apoi de scaun și întoarse capul. Privea de fapt pentru prima oară în ochii bărbatului cu pistolul.

— Domnule Holman, ia casca mea, vrea să vorbească cu dumneata Alena Chyrová.

Și secundul se întoarse uluit, așa că văzu și el cum bărbatul cu pistolul pălește. Își pierdu brusc aerul de superioritate. Era clar că nu știe ce să facă.

Holman rămase ca trăsnit. Cum de-i știu numele ? Cum de-o știu pe Alena ? Unde e ?

Spuse răguşit :

— Eu... eu nu cunosc pe nimeni.

— S-ar părea că da, odată ce ne anunţă turnul de control, spuse căpitanul.

Lui Holman începură să-i tremure mîinile.

— Ea... ea e pe aeroport ?

— Nu ştiu, spuse rezervat căpitanul şi scoase căştile. Le dădu peste umăr, fără o vorbă.

Holman şi le puse la urechi cu pistolul aţintit în continuare asupra lor.

— Trebuie să apeşi aici, pe butonul ăsta alb. Aşa ai să auzi şi o să poţi vorbi şi dumneata.

Holman fixă mai bine căştile pe urechi şi se aplecă spre buton. Comandantul se dădu puţin la o parte, să-i facă loc. Cum cabina era mică, se înghesuiră, fără să vrea, unul în celălalt.

În clipa aceea se produse totul.

Căpitanul se încordă şi lovi cu mîna pistolul. Se auzi un sunet metalic. Copilotul văzu cum pistolul cade pe jos şi se aplecă cu viteza fulgerului să-l ridice.

Holman îl calcă pe mînă, dar în aceeaşi clipă simţi lovitura puternică a palmei căpitanului. Îl lovise lateral sub bărbie, o lovitură cumplită. Horcăi şi căzu pe uşă cu braţele desfăcute. Sub greutatea corpului lui uşa se deschise, dar copilotul care dispunea de mai mult spaţiu, se aruncă în aceeaşi clipă asupra lui şi-l acoperi cu corpul său. Degetele îi strîngeau beregata.

Horcăitul se amestecă cu strigătele pasagerilor care văzură deodată pe jos acest ghem de neînchipuit.

Holman nu opuse rezistenţă, era terminat. Copilotul îl întoarse pe burtă şi-i răsuci braţele la spate. Căpitanul scoase curcaua de la geanta lui de voiaj şi-i legă mîinile. Apoi se aplecă, luă pistolul care ajunsese sub scaun, scoase cu grijă încărcătorul şi glonţul de pe ţeavă.

Bărbatul zăcea pe podea, pe burtă, nemişcat.

— Jana ! strigă căpitanul spre stewardesă. Deschide uşile !

Dădu drumul, din cabină, scării rabatabile. Puse la urechi casca copilotului şi strigă :

— Turnul de control, mă auzi ? ! Chemaţi Miliţia ! L-am prins !

— Ce ? spuse glasul de la turn.

— Miliţia şi un doctor, s-ar putea să-l fi atins un pic cam tare. Şi anunţaţi Praga !

Aruncă apoi căştile şi-l ajută pe copilot să tîrască corpul fără cunoştinţă al bărbatului prin cabina pasagerilor, afară din avion.

În jur, oamenii încremeniseră, cei mai mulţi erau palizi, apoi cineva exclamă :

— Deci s-a sfîrşit !

Domnul Vána îşi adună hîrtiile, fără să ştie ce să creadă. Se părea că la Frankfurt nu mai ajung...

Doamna în vîrstă care ştia prost ceha începu deodată să vorbească nemţeşte, dar nimeni n-o înţelese.

Profesorul care se grăbea să ajungă la operaţie se uită la ceas şi clătină din cap. Pierduse prea mult timp.

Maşina Miliţiei care stătea în faţa clădirii aeroportului porni în trombă pe pistă, îndreptîndu-se cu viteză maximă spre avion. Doi bărbaţi în uniformă săriră din ea din mers.

— Nu e nevoie să vă grăbiţi, încă nu se opune ! strigă copilotul.

Cînd îl urcară în maşină, Jan Holman deschise ochii. Înţelese ce s-a întîmplat ? Nu înţelese ?

Ochii îi rămaseră larg deschişi şi buzele şoptiră ceva. După spusele sergentului care-l sprijinea, ar fi repetat întruna :

— Sînt nevinovat... Revolverul nu funcţiona...

Spre căpitan se îndreptă în goană comandantul aeroportului și, de departe, venea în fugă fata cu pulover alb de la îmbarcare. Pasagerii se îmbulzeau să coboare din avion.

Copilotul îi spuse căpitanului :

— Asta zic și eu lovitură ! Mai ceva ca la Șeherazada, nu ?

— Cred că da... Azi eram mai furios.

Apoi căpitanul privi în jur și simți oboseala și durerea din mînă. Cînd fata de la îmbarcare ajunse lîngă el și-l îmbrățișa, îi spuse :

— Stai, frumoaso, nu sînt un erou ! Tot drumul mi-a fost groaznic de frică. Pe toți ne-a salvat cel care a avut ideea genială cu apelul femeii.

Deasupra lor se bolta cerul albastru senin, adînc ca o prăpastie, și deodată simțiră cu toții o bucurie profundă la gîndul că au pămîntul sub picioare.